

PROBUDI NAS

Mark A. Finley

Nakladnik
ZNACI VREMENA
www.znaci-vremena.com

Izvornik
Revive Us Again
by Mark A. Finley
ISBN 978-0-8163-2455-2

Urednik
Mario Šijan

Prijevod
Marija Trajkovska

Lektura
Miroslav Vukmanić

Korektura
Branka Vukmanić

Tisak
ZNACI VREMENA
Zagreb, 2014.

Mark A. Finley

PROBUDI NAS

*Ako nije drukčije naznačeno, svi biblijski tekstovi
navedeni su iz prijevoda Kršćanske sadašnjosti*

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu
Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu
pod brojem 885409

ISBN 978-953-183-210-6

Osobna poruka pisca

Dok započinjete svoje osobno putovanje po stranicama knjige *Probudi nas*, želim vas uvjeriti da ste na početku jednog od najuzbudljivijih duhovnih pothvata u svojem životu. Uvjeren sam da će vas Sveti Duh uvesti u prisniju zajednicu s Isusom dok razmišljate o ovim poglavljima.

Pišući ovu knjigu nisam imao namjeru iznijeti neke nove, zadivljujuće i uzbuđujuće podatke o buđenju i Svetom Duhu. Iako ćete, dok čitate, otkriti nove bitne istine, moja stvarna nakana bila je da vas pomoću Božje riječi i spisa Ellen G. White dovedem do duhovnih načela koja mijenjaju život.

Dok pažljivo čitate svako poglavlje, odvojite vrijeme da uz molitvu razmislite o praktičnoj primjeni onoga što čitate. Time će se vaš um otvoriti za dublje djelovanje Svetog Duha. Stvorit će se ozračje za duhovno buđenje.

Poglavlja treba doživljavati uz molitvu, a ne ih pročitati na brzinu da bi se što prije prošlo zadano gradivo. Svako poglavlje završava prijedlogom za praktičnu primjenu. Ti dijelovi su posebno osmišljeni da bi vas uveli u molitvu i osobno proučavanje koji su potrebni za duhovno buđenje.

Tijekom pisanja vodio sam se dvjema dojmljivim izjavama Ellen G. White. Njih sam uvijek i ponajprije imao na umu.

“Buđenje prave pobožnosti među nama naša je najveća i najhitnija potreba.” (*Selected Messages*, sv. 1, 121)

“Nema ničega čega se Sotona više boji nego da Božji narod očisti svoj put uklanjanjem svake prepreke da bi Gospodin mogao izliti svojega Duha na malaksalu Crkvu i vjernike otvrdnutih srca. Ako Sotona uspije nametnuti svoj plan, nikada neće biti još jednog buđenja, niti velikog niti malog, sve do kraja vremena.” (*Review and Herald*, 22. ožujka 1887.)

Nema ničega što je Adventističkoj crkvi potrebnije od istinskog duhovnog buđenja. Nema ničega čega se Sotona više boji od ovog obećanog buđenja. I nema ničeg važnijeg za djelatnike, propovjednike i vjernike Crkve od zajedničkog traženja tog buđenja. Nema ničega važnijeg.

Što bi moglo biti potrebnije Božjem narodu od izlivanja Svetog Duha u sili Pedesetnice za završetak Božjeg djela na Zemlji? Ono mora biti na prvom mjestu dnevnog reda svih odborskih sjednica na svakoj razini crkvene strukture. Buđenje uvijek počinje jednim muškarcem, jednom ženom, jednim mladićem ili jednom djevojkom, koji na koljenima traže Boga. I vi možete biti ta jedna osoba preko koje Bog može darovati buđenje vašem domu, vašoj crkvi, školi ili konferenciji. Božje obećanje dano je i vama. “I ponizi se moj narod na koji je prizvano Ime moje, i pomoli se, i potraži lice moje i okani se zlih putova, ja ću ga tada uslišati s neba i oprostiti mu grijeh i izliječit ću mu zemlju.” (2. Ljetopisa 7,14) Božja riječ je pouzdana. Božja obećanja su sigurna.

Bog je kroz povijest slao buđenje kao odgovor na molitve svojega naroda. I u naše dane doći će do dugoočekivanog buđenja u vrijeme kraja. Sveti Duh će se izliti. Božje djelo na Zemlji bit će završeno. Isus će ponovno doći i mi ćemo uskoro poći kući!

Dok čitate ovu knjigu, neka molitva vašeg srca bude: "Gospodine, probudi nas!"

*“I ponizi se moj narod na koji je prizvano Ime moje,
i pomoli se, i potraži lice moje i okani se zlih putova,
ja ću ga tada uslišati s neba i oprostiti mu grijeh
i izliječit ću mu zemlju.”*

(2. Ljetopisa 7,14)

1

Molitva i buđenje

Do najvećih buđenja u povijesti svijeta došlo je zbog ozbiljnih i iskrenih posredničkih molitava. Iskre buđenja pale se na oltaru molitve. Buđenje i molitva su neraskidivo povezani. Bez ustrajne i uporne molitve nema niti odgovarajuće sile. “Buđenje treba očekivati samo kao odgovor na molitvu.” (Ellen G. White, *Selected Messages*, sv. 1, 121)

Novozavjetna Crkva se ustrajno molila. Vjernici su se držali Isusovog savjeta da “čekaju” ispunjenje Očevog obećanja (Djela 1,4). Vjerovali su da će, dok zajedno traže Boga, primiti “snagu” kada Sveti Duh siđe s Neba na njih (Djela 1,8).

Ono što čitamo u biblijskoj knjizi Djela apostolska je zapravo vrlo jednostavno. Govoreći o tim prvim učenicima, Biblija kaže: “Svi su ovi bili jednodušno ustrajni u molitvi...” (Djela 1,14) Sveti Duh se silno izlio na dan Pedesetnice kao odgovor na te molitve ispunjene vjerom. U jednom danu krstilo se tri tisuće ljudi. Biblijski izvještaj dalje kaže: “Oni su bili postojani u apostolskoj nauci, zajedničkom životu, lomljenju kruha i u molitvama.” (Djela 2,42)

Ovi rani kršćani udružili su se u molitvi koja promijeniti svijet. I njihova molitva je doista dovela do promjene. “Dok su molili, potrese se mjesto na

kojemu bijahu skupljeni.” (Djela 4,31) “Apostoli su vrlo odvažno svjedočili za uskrsnuće Gospodina Isusa...” (Djela 4,33) Učenici su neprestano bili na molitvi: “A mi ćemo se potpuno posvetiti molitvi...” (Djela 6,4)

Zahvaljujući molitvi, Petar je došao u kuću nezabošca Kornelija i tako su se otvorila nova vrata za propovijedanje Radosne vijesti (Djela 10,1-33). Kad se prva Crkva ujedinila u molitvi, Bog je poslao anđela s neba da izbavi Petra iz tamnice. Molitva je bila osnova pokretačke sile novozavjetne Crkve.

Molitva i rani adventni pokret

Molitva je bila temelj i ranog adventnog pokreta. Pioniri adventnog pokreta bili su silni muškarci i žene molitve, koji su ponekad provodili dobar dio noći u molitvi. Opisujući svoje iskustvo na tim molitvenim sastancima, Ellen G. White piše: “Na našim važnim sastancima ti ljudi [vođe ranog adventnog pokreta] bi se okupili i tražili istinu kao skriveno blago. Sastala sam se s njima i mi smo ozbiljno proučavali i molili se, jer smo osjećali da moramo doznati Božju istinu. Često smo ostajali zajedno do kasno u noć, moleći se za svjetlost i proučavajući Riječ. Dok smo postili i molili se, na nas se izlila velika sila.” (*Manuscript Releases*, sv. 3, 413)

Ellen G. White je stalno hrabrila te prve adventiste da traže Boga u molitvi. “Najveće pobjede izvojevane u Božjem djelu nisu rezultat velikih rasprava, prostranih zgrada, raširenog utjecaja ili obilja novčanih sredstava; one su postignute u nebeskoj prijamnoj dvorani s Bogom, kad su se ljudi u iskrenoj, očajničkoj molitvi uhvatili za Božju moćnu ruku.” (*Gospel Workers*, 259)

Vjerujući da je Kristov drugi dolazak blizu, prvi adventisti su se ponizili, priznali svoje grijehe i molili posredničkom molitvom za svoje obitelji, prijatelje i sugrađane.

U ožujku 1840. godine William Miller je držao niz predavanja o biblijskim proročanstvima u kršćanskoj crkvi Casco u Portlandu, u državi Maine. Na stotine ljudi došlo je u crkvu. Neki su dolazili od ranog jutra i bili u crkvi do kasno u noć. Sveti Duh je snažno djelovao na vjernike. U svojoj knjizi *Life Sketches* (Skice iz života), Ellen G. White opisuje utjecaj tih sastanaka:

“Čitav grad je bio potpuno osvjedočen. Sazvani su molitveni sastanci i došlo je do općeg buđenja u različitim crkvama, jer su svi, manje ili više, osjećali utjecaj učenja o Kristovom dolasku.” (*Life Sketches*, 137) Govoreći o probuđenju u Portlandu u državi Maine, Francis D. Nichol dodaje: “Mali molitveni sastanci uspostavljeni su u skoro svakom dijelu grada.” (*The Midnight Cry*, 29)

U tome je jamstvo stvarnog buđenja. Molitva pokreće buđenje. Molitva potiče buđenje. Molitva održava buđenje i molitva prati buđenje.

Obnovitelj Leonard Ravenhil je to ovako izrazio: “Bez iznimke, svako istinsko buđenje u prošlosti počinjalo je nakon višegodišnje očajničke posredničke molitve koja izvlači iz ralja smrti, koja potresa zemlju i koja je nebeskog podrijetla. Tajna istinskog buđenja i u ovo naše vrijeme još je uvijek u molitvi. Ali gdje, o gdje su oni koji će posredovati?”

Buđenje u Wellsu

Jedno od najvećih buđenja u povijesti bilo je velško buđenje 1904. godine. Dvadesetšestogodišnji

Evan Roberts se trinaest godina molio da Sveti Duh potpuno upravlja njegovim životom. Molio je Boga za nepodijeljeno srce — srce potpuno predano Božjem kraljevstvu. Evan se često molio do kasno u noć, posredujući za tinejdžere i mlade vjernike svoje crkve. Posebno se molio da Bog izlije svoju silu buđenja na grad Wells u Engleskoj. Velško buđenje započelo je na sastanku mladih u Evanovoj crkvi Moriah Loughor, kad je on ispričao svoje osobno iskustvo s Bogom. Evan je pozvao svoje prijatelje da traže da Bog ispuni njihov život svojim Duhom. Sveti Duh je dodirnuo njihova srca. Šesnaestero mladih se obratilo. Iskre obnove, zapaljene u toj skromnoj mjesnoj crkvi, raspalile su zatim plamen buđenja po cijelom kraju.

Procjenjuje se da se u tijeku devet mjeseci stotinu tisuća ljudi obratilo u toj maloj pokrajini. Broj zločina se smanjio. Pijanci i prostitutke su bili promijenjeni Božjom milošću. Krčme su pretrpjele gubitke. Lloyd George, nekadašnji Engleski premijer, pisao je da je jedne subotnje večeri, u jeku velškog buđenja, jedna krčma prodala pića u vrijednosti od samo devet centi. Mnoge krčme pretvorene su u mješta za molitvene sastanke.

Politički skupovi i nogometne utakmice su odlagane, ili čak otkazivane, zbog toga što su crkve bile pune ljudi koji su se molili. Često su te molitvene službe trajale između šest i osam sati. Grubi i duhovno okorjeli velški rudari dolazili su u velikom broju na ove duhovne sastanke i vraćali se u svoja okna kao promijenjeni ljudi. Prostačke riječi su nestale s njihovih usana i nikad se više nisu vratile. Govori se da mali rudarski konji više nisu razumjeli naredbe preporođenih rudara, koji više nisu psovali nego su govorili jezikom Neba.

Buđenje je oslabjelo oko 1906. godine, ali je još uvijek utjecalo na desetine tisuća ljudi. Kad su jednu stariju ženu pitali zašto se velško buđenje ugasilo, ona je spremno odgovorila: "Nikada se nije ugasilo. Ono još uvijek gori u mojem srcu!" I ono je doista gorjelo u srcu ove pobožne žene više od sedamdeset godina.

Celi jedan narod se promijenio zbog jednog mladog čoveka, Evana Robertsa i skupine njegovih mladih prijatelja koji su ozbiljno shvatili primjer Kristove usrdne posredničke molitve.

Narod promijenjen molitvom

Engleski pjesnik Alfred Lord Tennyson je svakako bio u pravu kad je rekao: "Molitvom se postiže mnogo više nego što ovaj svijet može zamisliti." Jedan od najdramatičnijih događaja u novijoj povijesti bio je pad Berlinskog zida. Malo ljudi je svjesno da je do uzbudljivih događaja u istočnom Berlinu 9. studenoga 1989. godine dovela uporna i posvećena molitva. Godine 1982. mladi njemački pastor iz Leipziga Christian Führer otvarao je svakog ponedjeljka uvečer vrata svoje crkve za molitvu i razgovor o slobodi. Na tim molitvenim sastancima povećavao se broj ljudi sve dok se jednog ponedjeljka uvečer, u listopadu 1989. godine, u crkvi nije pojavilo osam tisuća ljudi. Još nekoliko tisuća stajalo je vani, ispred crkve Nikolai.

Nacionalni pokret za oslobođenje započeo je molitvom. Po cijeloj Istočnoj Njemačkoj se na desetine tisuća ljudi pridružilo posredničkim molitvama crkve u Leipzigu. Te listopadske večeri se skoro milijun ljudi molilo za slobodu. Govoreći o prijekoj potrebi iskrene posredničke molitve, pastor Christian Führer

je, dvadeset godina nakon pada Berlinskog zida izjavio: “Shvatili smo da, ako se prestanemo moliti, nema nikakve nade za promjenu u Njemačkoj.” (“Prayer and the Berlin Wall”, blog *Cimarronsong*, pristupljeno 12. veljače 2009., <http://cimarronsong.wordpress.com>).

Jedan od bivših komunističkih državnih službenika, koji je surađivao s istočnonjemačkom tajnom policijom Stasi, iznio je ovo zadivljujuće svjedočanstvo: “Bili smo spremni na sve, samo ne na svijeće i molitve.” Berlinski zid se nije mogao održati pred glasom žarkih molitava Božjeg naroda koji se ujedinio u traženju Boga.

Ellen G. White iznosi sličnu istinu u vezi sa silom molitve: “Na zvuk usrdne molitve cijela Sotonina vojska drhti.” (*Testimonies for the Church*, sv. 2, 346) Molitva dovodi do promjene. A posrednička molitva je posebno moćna. Kao što je Berlinski zid pao na molitve Božjeg naroda, tako će i zidovi koji nas sprečavaju da budemo prisnije povezani s Isusom pasti dok se usrdno molimo Bogu. Zidovi koji sprečavaju moćno buđenje što ga Bog želi poslati svojoj Crkvi srušit će se na glas iskrene posredničke molitve. Zidovi ponosa, predrasuda, gnjeva, ogorčenosti, požude, samozadovoljstva, mlakosti i materijalizma popustit će pred djelovanjem Svetoga Duha posredstvom molitve.

Ako želimo da dođe do buđenja, molitva nam je prijeko potrebna. Prezbiterijanski evanđelist Arthur T. Pierson iznosi svoje ispravno zapažanje: “Od dana Pedesetnice nije bilo nijednog duhovnog buđenja u bilo kojoj zemlji, a da ono nije započelo udruženim molitvama. Ponekad možda samo molitvom dvoje ili troje ljudi. Nijedan takav svijetu i Nebu usmjeren pokret nije nastavio postojati ako su prestali posto-

jati takvi molitveni sastanci.” (Navedeno u: Arthur Wallisa, *In the Day of Thy Prayer*, 112)

U molitvi pokazujemo poniznost pred Bogom priznajući svoju potpunu ovisnost o Njemu. U molitvi se udružujemo s Davidom koji se molio: “Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni!” (Psalam 51,12) U molitvi priznajemo s Danielom: “I nismo slušali glas Jahve, Boga našega, da slijedimo njegove zakone, što nam ih dade po svojim slugama, prorocima.” (Daniel 9,10) U molitvi uzvikujemo s Pavlom: “Jadan ti sam ja čovjek! Tko će me izbaviti od ovoga smrtonosnoga tijela?” Kad se naša vjera u molitvi čvrsto hvata za Božja obećanja, mi radosno uzvikujemo s apostolom: “Hvala Bogu po Isusu Kristu, Gospodinu našem!” (Rimljanima 7,24.25)

Molitva otvara naš život za djelovanje Božje pročišćavajuće sile. Dok se molimo, Sveti Duh kao da snima naše duše. On uočava skrivene grijehе i mane u našem karakteru koji nas sprečavaju da budemo moćni svjedoci kakve Bog želi. Molitva nas vodi u prisnu zajednicu s Isusom. U molitvi mi otvaramo svoj um za vodstvo Svetoga Duha. U molitvi tražimo Njegovu mudrost, a ne svoju.

Molitva i velika borba

Naše molitve omogućavaju Bogu da u velikoj borbi između dobra i zla djeluje mnogo snažnije nego kad se ne molimo. Sukob između Krista i Sotone je borba između sila zla i sila pravednosti. Ta borba je stvarna. Tisuće i tisuće dobrih i zlih anđela uključeno je u nju. U posljednjoj biblijskoj knjizi, Otkrivenju, ta borba je opisana ovako: “Uto se zametnu rat u nebu koji je Mihael sa svojim anđelima morao voditi protiv Zmaja.” (Otkrivenje 12,7) Trećina nebeskih

anđela pobunila se protiv Boga (Otkrivenje 12,4). Te sile zla izazivaju razočaranja, bolesti, uništenja i smrti na ovom svijetu. Ali sile pravednosti donose radost, mir, zdravlje i život.

Svatko od nas sudjeluje u tom sukobu. Naš planet se nalazi u pobuni protiv Boga. Kad su naši praroditelji Adam i Eva popustili pred kušnjama Zloga, izgubili su svoje Bogom dano pravo upravljanja ovim planetom. Sotona je postao “knez ovoga svijeta” (Ivan 12,31). Biblija ga naziva i “gospodarom zračnog kraljevstva” (Efežanima 2,2). U toj velikoj borbi mi se ne borimo “protiv krvi i tijela, nego protiv Poglavarstava, protiv Vlasti, protiv Vrhovnikâ ovoga mračnog svijeta: protiv zlih duhova koji borave u nebeskim prostorima”. (Efežanima 6,12)

Molitva je oružje kojim pobjeđujemo sile zla. “Naše borbene oružje nije tjelesno. Naprotiv, ono je božanski jako za rušenje utvrda.” (2. Korinćanima 10,4) Molitvom mi dajemo dopuštenje Bogu da snažno djeluje u našu korist. U tom svemirskom sukobu Bog je dobrovoljno ograničio samoga sebe. On ne narušava našu moć izbora. Bog nikada neće nikoga prisiliti da Mu služi.

On čini sve što može, u okviru pravila borbe između dobra i zla, da spasi cijelo čovječanstvo. Molio se ja ili ne, On dopire do članova moje obitelji. Molili se oni za mene ili ne, On djeluje u mojem životu. Molio se ja ili ne, postoji određena mjera zaštite koju Bog osigurava preko anđela.

Ali kad se molim i tražim Boga, ja molitvom otvaram nove protočnike koji omogućuju Bogu da u toj velikoj borbi između dobra i zla učini ono što inače ne bi učinio. Bog ne samo da poštuje slobodu izbora ljudi koji se ne mole, On poštuje i moju slobodu izbora kad se molim. “Dio je Božjeg plana da

nam kao odgovor na molitvu vjere dade ono što nam ne bi dao da Ga nismo molili.” (Ellen G. White, *Velika borba*, Zagreb 2010., 415)

Dok se molimo, Bog preko nas izljuje svojega Svetog Duha na druge. Molitva pomaže Bogu koji ne zna za ograničenja da pomogne onima koji su u nevolji. Zadivljujući biblijski odlomak iz 1. Ivanove 5,14-17 opisuje što se događa kad se molimo. Mnogi biblijski tekstovi nas potiču na molitvu. Ali ovaj odlomak čini nešto više osim da nas samo opominje da se molimo. Čini nešto više nego da nas tjera da se molimo. Čini nešto više nego da nas samo ohrabruje; on nam zapravo objašnjava zašto je molitva tako djelotvorna.

Apostol Ivan objavljuje: “Ovo je sinovsko pouzdanje koje imamo u nj da nas uslišava ako što molimo po njegovoj volji.” Mi se ne pouzdavamo u naše molitve. Mi se ne uzdamo u našu vjeru. Mi se uzdamo u Njega. “A ako znamo da nas uslišava što god ga molimo, znamo da već posjedujemo ono što smo ga molili.” (1. Ivanova 5,14.15) Mi možemo imati potpuno povjerenje da će Bog, kad dođemo k Njemu, čuti naše molitve.

Sljedeći redak nam otkriva što se događa kad posređujemo u molitvi za nekoga. “Ako tko vidi svoga brata gdje čini grijeh koji nije smrtonosan, neka moli, i dat ću mu život — onima, naime, koji ne griješe smrtonosno.” Grijeh koji vodi k smrti je neoprostivi grijeh. To je stanje u kojem su ljudi otvrdnuli svoja srca za Boga. “Neka moli...” Tko je taj koji se moli? To je posrednik. I što se onda događa, što Bog čini? “I dat ću mu život — onima, naime, koji ne griješe smrtonosno.” Bog izljuje svoj život preko nas da bi dodirnuo nečiji tuđi život. Mi smo protočnici preko kojih Bog izljuje svoju bezgraničnu silu.

Bog cijeni naše iskrene posredničke molitve za druge. Posrednička molitva je ono što dovodi po promjene.

Isusov molitveni život

Isus je naš veliki Uzor u posredničkoj molitvi. On se redovito povlačio na neko mirno mjesto na molitvu. Tražio je od Boga snagu da izdrži svakodnevne pritiske. Molio je svojega Oca za snagu da pobijedi Sotonine kušnje. Evanđelje po Marku opisuje jednu od Isusovih jutarnjih molitava sljedećim riječima: "Rano ujutro, dok je još bio mrak, iziđe te ode na samotno mjesto, i tu je molio." (Marko 1,35) Ako je Isus, Božji Sin, shvatio da je molitva prijeko potrebna, nije li ona u životu još potrebnija nama? Isus je razumio da se unutrašnja duhovna snaga prima molitvom. Evanđelje po Luki govori o Isusovim navikama vezanim za molitvu: "A on se povlačio na samotna mjesta da moli." (Luka 5,16) Molitva nije nešto što je Isus običavao raditi povremeno, kad bi se javila potreba ili nevolja. Molitva je bila sastavni dio Isusovog života. Ona je bila ključna za stalnu povezanost s Ocem. Ona je bila bit žive duhovnosti. Isusov molitveni život bio je najvažniji dio Njegovog života. Spasitelj je svakodnevno obnavljao svoju zajednicu s Ocem u molitvi. Isusova stalna molitva davala Mu je hrabrost i snagu da se suoči s kušnjama. On se sa svojih molitvenih sastanaka vraćao duhovno osvježen i dublje posvećen vršenju Očeve volje.

Opisujući jedan takav Isusov trenutak na molitvi, Luka kaže: "Dok je molio, promijeni se njegovo lice, a odjeća mu postade bijela i sjajna." (Luka 9,29) Isus je zračio silom koju je primao u molitvenim tre-

nucima boravka u Božjoj prisutnosti. Ako je Isusu, Božjem Sinu, bilo potrebno boraviti u Božjoj prisutnosti da bi pobijedio žestoke Sotonine kušnje, onda je nama zasigurno još potrebnije boraviti u Božjoj prisutnosti.

Isus nije nikada bio previše zauzet da bi se molio. Njegov raspored nije nikada bio toliko prepun da ne bi proveo neko vrijeme u zajednici sa svojim Ocem. Nikada nije imao tako puno posla da bi samo uletio i izletio iz Božje prisutnosti. Isus se vraćao s tih prisnih susreta s Bogom duhovno osvježen. Bio je ispunjen snagom zato što je odvojio vrijeme da se moli.

Američki evanđelist i pastor Reuben A. Torrey žali zbog zauzetosti današnjih kršćana, koji su tako često bez imalo sile: "Mi smo previše zauzeti da bismo se molili, i previše zauzeti da bismo primili silu. Imamo mnogo aktivnosti, ali postižemo malo; imamo mnogo službi, ali malo obraćenja, imamo veliki ustroj, ali male rezultate."

Ellen G. White također ističe: "Mnogi, čak ni u trenucima molitve, ne primaju blagoslov stvarne zajednice s Bogom. Oni se previše žure. Brzim koracima prolaze kroz krug drage Kristove prisutnosti, zaustavljajući se možda samo za trenutak u njezinim svetim granicama, ali ne čekaju na savjet. Oni nemaju vremena da ostanu s božanskim Učiteljem. Sa svojim teretima vraćaju se na svoj posao." (*Odgoj*, 232)

Jedno je sigurno: mi se ne možemo suočiti s đavlom u vlastitoj sili. Molitva je rješenje. Bog nas u molitvi osvježava svojom prisutnošću i svojom silom. Molitvom On dodiruje srca naših bližnjih. Naoružani molitvom, mi se možemo suočiti s neprijateljem na kraju vremena. Nemoguće je živjeti pobožnim životom u ove dane bez stalne molitve. Kad se naša veza s Bogom prekine, prekida se i dotok Božje sile. Gdje

je malo molitve, malo je i sile. Molitva je naše ponižno priznanje da ne možemo živjeti kršćanskim životom bez Njegove sile. Ona znači priznavanje naše nesposobnosti da se sami odupremo Sotoninim kušnjama. Ali molitvom postajemo više nego spremni oduprijeti se Sotoninim kušnjama. Đavao ne može ništa Božjem djetetu koje se moli s puno povjerenja.

Moleći se Bogu na našim koljenima, doživjet ćemo čuda. Vidjet ćemo kako Božja ruka djeluje na čudesne načine. Kao i Isus, i mi se s tih molitvenih susreta možemo vratiti osvježeni i ojačani. Osjetit ćemo da Bog djeluje preko naših molitava da bi promijenio i živote onih koji su oko nas.

Biste li željeli doživjeti buđenje u svom osobnom životu? Čeznete li za obnovom u duhovnom iskustvu? Jeste li već umorni od duhovne ravnodušnosti? Čeznete li za duhovnim buđenjem u svojoj crkvi?

Naš Gospodin je obećao da će odgovoriti na iskrene težnje svoje djece. On će odgovoriti ako Ga tražimo. Njegova obećanja su sigurna. On je rekao: "... I ponizi se moj narod na koji je prizvano Ime moje, i pomoli se, i potraži lice moje i okani se zlih putova, ja ću ga tada uslišati s neba i oprostiti mu grijeh i izliječit ću mu zemlju." (2. Ljetopisa 7,14)

Isus dopunjuje ovo obećanje riječima: "Dakle: ako vi, premda ste zli, možete davati svojoj djeci dobre darove, koliko će više Otac nebeski dati Duha Svetoga onima koji ga mole!" (Luka 11,13)

Četiri načela molitve koja mijenja život

Ako prihvatite četiri osnovna načela molitve kao sastavni dio vaše osobne molitve, Bog će izobilno izliti na vas svojega Duha. Vaš duhovni život će oživjeti i Bog će vas upotrijebiti kao začetnike buđenja u va-

šem domu, u vašoj školi, na vašem radnom mjestu, u vašem susjedstvu i u vašoj mjesnoj crkvi.

1. Svakoga dana odvojite posebno vrijeme da budete nasamo s Bogom.

Neka vam ovo vrijeme provedeno nasamo u Božjoj prisutnosti, u tišini i bez smetnji, bude od vrhunske važnosti. Mnogi su otkrili da su za usmjeravanje naših misli tijekom molitve korisna četiri koraka koje možemo nazvati: slavljenje Boga, ispovijedanje grijeha, osobna zahvalnost i izražavanje trenutne potrebe. Možda će i vama biti od koristi da usmjerava vaše misli da ne lutaju za vrijeme molitve.

Slavljenje Boga

Započnite svoju molitvu vremenom odvojenim za proslavljanje i hvaljenje Boga. Slavite Boga za ono što On jest i za ono što vam znači. Bog stanuje u hvalama svojega naroda. Psalmist kaže: "Pravo me štuje onaj koji prinosi žrtvu zahvalnu." (Psalam 50,23) Molitva uzdiže naše misli s onoga tko smo mi na ono tko je On. Ona usmjerava našu pozornost na Njegovu veličinu, umjesto na naše slabosti; na Njegovu mudrost, umjesto na naše neznanje; i na Njegovu moć, umjesto na našu nemoć.

Ispovijedanje grijeha

Zamolite Boga da vam daruje poniznost i otkrije vam je li moguće da nešto iz vašeg života nije u skladu s Njegovom voljom. Iskreno priznajte stavove, navike i običaje za koje vas On osvjedočava da nisu kršćanski. Priznanje raščišćava put da bi Sveti Duh mogao snažno djelovati u vašem životu. Znamo da su učenici pristupili ovakvom dubokom ispitivanju

srca prije dana Pedesetnice. “Ovi dani pripreme bili su dani dubokog ispitivanja srca. Učenici su osjećali duhovnu potrebu pa su molili Gospodina za posvećenje koje bi ih osposobilo za djelo spašavanja duša.” (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 25) Sveti Duh se izlio na učenike koji su tražili Boga i koji su se ponizili pred Njim pokajanjem i priznanjem.

Osobna zahvalnost

Sjetite se nečega vrlo određenog što je Bog nedavno učinio za vas i zahvalite Mu na tome. Apostol Pavao nas savjetuje: “... Već se napunite Duhom! Govorite jedni drugima u psalmima, hvalospjevima i nadahnutim pjesmama! Pjevajte Gospodinu u svom srcu i slavite ga! Zahvaljujte uvijek za sve Bogu, Ocu, u ime našega Gospodina Isusa Krista!” (Efežanima 5,18-20) Nabrojite sve za što ste zahvalni. Ne uzimajte Božje blagoslove olako. Zahvalite Mu za ono što je učinio za vas. Vi možda niste neki nadareni pjevač, ali dopustite Mu da stavi u vaše srce zahvalnu pjesmu tijekom vaših molitvenih susreta; pjevajte pjesme zahvalnosti Onome tko je tako dobar prema vama.

Izražavanje trenutne potrebe

Bog je radostan kad Mu pridemo sa svojim zahtjevima poput male djece koja ovise o svojem nebeskom Ocu. Isus nas uvjerava: “Molite, i dat će vam se.” (Matej 7,7) Jakov nas savjetuje: “... Ali neka ište s vjerom, bez ikakva sumnjanja.” (Jakov 1,6) Pavao je bio uvjeren: “A moj će Bog ispuniti u Kristu Isusu svaku vašu potrebu raskošno...” (Filipljanima 4,19)

Mi možemo u potpunoj sigurnosti kleknuti pred Božjim prijestoljem “da primimo milosrđe i nađemo milost za pravodobnu pomoć”. (Hebrejima 4,16) Izne-

site Mu želje svojega srca. Zatražite da ujedini vaše srce sa svojim da bi vaše želje bile Njegove želje.

Što više vremena provodimo s Isusom, to ćemo više čeznuti provoditi više vremena u Njegovoj prisutnosti. Kršćanski život je upoznavanje Boga. Što Ga više poznajemo, to ćemo Ga više voljeti. Četiri koraka koje smo naveli pomoći će nam da Ga još bolje upoznamo.

Drugo načelo potrebno za obnovu molitvenog života je sljedeće:

2. Čitajte Bibliju s molitvom, dopuštajući Svetom Duhu da djeluje na vaš um.

Neka Božja riječ postane predmet vaših molitava. Ako je molitva životni dah buđenja, proučavanje Biblije je njegovo srce. Molitva i proučavanje Biblije su sijamski blizanci buđenja. Oni su međusobno povezani. Što više proučavate Riječ, to se više želite moliti. Evo nekoliko praktičnih prijedloga u vezi s tim:

- Čitajte Psalme, jedan po jedan. Pročitajte nekoliko redaka. Upitajte se što vam Bog govori tim redcima. Kažite Mu u molitvi ono što vam Sveti Duh utisne u misli. Dok se molite uz pojedini psalam, čut ćete kako Božji glas govori vašem srcu onako kako je govorio i psalmistima.

- Možda ćete željeti svoje molitve temeljiti na posljednjim prizorima iz Kristovog života. U Bibliji postoji šest poglavlja o Kristovoj smrti — Psalam 22, Izaija 53, Matej 27, Marko 15, Luka 23 i Ivan 19. Uzmite jedno po jedno poglavlje. Pročitajte nekoliko redaka. Zamislite Kristove patnje zbog vas. Dopustite da vas Sveti Duh ispuni mislima o Njegovoj golemoj žrtvi. Vidjet ćete da će vam se srce slomiti zbog

vaših grijeha koji su Ga odveli na križ. Bit ćete čudesno zagrijani Njegovom ljubavlju, privučeni Njegovim milosrđem i zadivljeni Njegovom žrtvom.

Proučavajte važne dijelove Biblije s molitvom. To će dovesti do značajne promjene u vašem molitvenom životu. Dopustite da vam Bog progovori preko svoje Riječi. Molite se poput psalmista: “Po svom obećanju poživi me!” (Psalam 119,154)

Ako slijedimo savjet Božje vjesnice posljednjeg vremena, vidjet ćemo čudesne rezultate. “Uzmite Bibliju i molite Boga na svojim koljenima da rasvijetli vaše misli. Kad bismo svakoga dana proučavali Bibliju marljivo i s molitvom, svakoga dana bismo sagledavali prekrasne istine u novom, jasnom i snažnom svjetlu.” (Ellen G. White, *Review and Herald*, 4. ožujka 1884.)

I tako smo došli do trećeg načela za oživljavanje molitvenog života.

3. Naučite se moliti glasno.

Tajna molitva ne mora biti tiha molitva. Često je, tijekom naših svakodnevnih dužnosti, prikladno da upućujemo Bogu tihe molitve. Ali prigodom našeg osobnog bogoslužja moljenje naglas održava naše misli koje su usmjerene na Boga. Isus se molio naglas.

Kad su čuli kako se Spasitelj moli naglas, na učenike je to ostavilo tako dubok dojam da su Ga zamolili da ih nauči moliti se poput Njega (Luka 11,1). U Getsemaniju se Isus pokorio Očevoj volji, bez obzira na cijenu. Evandjelje po Mateju bilježi da je Isus tri puta pao na lice govoreći: “Ali neka ne bude moja, nego tvoja volja!” Očito je da se Isus molio glasno (vidi Matej 26,36-44).

Poslanica Hebrejima nam kaže da je Isus “prikazao molitve i prošnje s jakim vapajima i sa suzama onomu koji ga je mogao spasiti od smrti”. (Hebrejima 5,7)

I Ellen G. White nas ponovno savjetuje: “Naučite moliti glasno, tamo gdje vas jedino Bog može čuti.” (*Naše visoko zvanje*, 132) Ne trebamo se bojati da Sotona nekako čuje naše molitve, da zna za što se molimo i onda priprema neku odgovarajuću strategiju kako bi nas prevario, jer sigurno znamo da “sva Sotonina vojska drhti na zvuk usrdne molitve”, a Bog odgovara na naše molitve tako što šalje legije anđela koji čine da se sotonske snage povuku. (*Testimonies*, sv. 1, 346)

Slijedite Isusov primjer i molite se glasno na svom osobnom bogoslužju. Možda će u početku to biti malo teže, ali ako ustrajete, Sveti Duh će vas uvesti u dublju zajednicu s Učiteljem.

I to nas dovodi do četvrtog načela za oživljavanje molitvenog života.

4. *Osnujte male molitvene skupine s troje do petero ljudi i obvezite se sastajati barem jednom tjedno da biste se molili.*

Novozavjetna crkva se ujedinila u molitvi da bi primila silu Svetoga Duha (Djela 1,14; 4,31). Isus je učio svoje učenike da se zajedno mole. “Nadalje vam kažem: ako dvojica od vas na zemlji jednodušno zamole što mu drago, dat će im Otac moj nebeski. Jer gdje su dvojica ili trojica sabrana radi mene, tu sam ja među njima.” (Matej 18,19.20)

Govoreći o ovim redcima, Ellen G. White je napisala: “Ovo obećanje je dano pod uvjetom da Božji narod upućuje zajedničku molitvu. Kao odgovor na

takvu molitvu može se očekivati veća sila od one koja dolazi kao odgovor na osobnu molitvu. Sila koja će biti darovana bit će razmjerna jedinstvu članova i njihovoj ljubavi prema Bogu i jednih prema drugima.” (*The Central Advance*, 25. veljače 1903.) Ovo je zadivljujuća izjava puna ohrabrenja za današnji Božji narod. Postoji posebna, neobična sila u zajedničkoj molitvi. Kad ostavimo na stranu svoje vlastite želje, ujedinito se u molitvi i izlijevamo svoja srca pred Bogom, On odgovara daleko iznad naših očekivanja.

Povijest buđenja je povijest bogata ljudima koji se mole. To je povijest Crkve koja zajednički traži Boga. Crkva se budi i oživljava kad vjernici stvaraju molitvene skupine i izlijevaju svoja srca pred Bogom.

Zašto ne biste osnovali takvu molitvenu skupinu u svojem domu? Zašto ne biste pozvali nekoliko prijatelja da vam se pridruže u traženju dubljeg duhovnog iskustva od Boga? Zašto ne biste posredovali s nekoliko bliskih prijatelja za vašu obitelj, prijatelje i susjede koji možda ne poznaju Isusa i Njegovu poruku za naše vrijeme?

Otac ili majka koji se mole mogu dovesti do nevjerojatne promjene u životu svoje djece. Muž ili žena koji se mole mogu dovesti do zadivljujućih promjena u svojem braku. Vjernici crkve koji se mole mogu dovesti do velikih promjena u svojoj crkvi. Molitvena skupina može dovesti do promjena u društvenoj sredini. Učenici koji se mole mogu promijeniti ozračje u svojoj školi. Naslijede koje su nam ostavili velikani molitve poput Mojsija, Josipa i Daniela pokazuje da ljudi koji se mole mijenjaju tijekom povijesti.

Želiš li posijati sjeme buđenja? Želiš li osvježiti svoj život molitvom? Zaštiti svoju obitelj molitvom. Ispuni svoje susjedstvo molitvom. Posreduj za svoje-

ga supružnika, za svoje suradnike na poslu i za svoje susjede. Uzdigni svoje molitve Bogu koji čuje. Traži Onoga čije je uho uvijek sagnuto da čuje molitve svoje djece. Otvori svoje srce Spasitelju koji želi odgovoriti na tvoje molitve više nego što se ti zanimaš za molitvu.

Ako tako činiš, otkrit ćeš onaj potrební ključ za buđenje svojeg osobnog života i za buđenje Božje crkve posljednjeg vremena.

ZA OSOBNU PRIMJENU

“Buđenje znači obnovu duhovnog života, buđenje sila uma i srca, uskrsnuće iz duhovnog mrtvila.” (*Review and Herald*, 25. veljače 1902.) Buđenje se ne događa kad samo čitamo o njemu, nego kad praktično primijenimo biblijska načela buđenja. Novozavjetna crkva je održavala živu zajednicu s Isusom molitvom, proučavanjem Biblije i svjedočenjem.

Ovo je prva od čitavog niza praktičnih primjena duhovnih načela o kojima ćemo govoriti u svakom poglavlju ove knjige. Dok primjenjujete ova načela u svojem osobnom životu, otkrit ćete što je ključno za vaše osobno duhovno buđenje. Vaša zajednica s Isusom bit će dublja i prisnija nego što ste ikada mislili da je moguće.

Svaki dio za osobnu primjenu posebno će se usmjeriti na temu poglavlja koje ste proučili. Ono što slijedi popis je molitvenih aktivnosti za sljedeći tjedan. Možete ga koristiti kao osnovu za svoje molitve.

U prvom poglavlju smo, dakle, predstavili model od četiri koraka u molitvi.

Dok klečite pred Bogom:

- Izaberite tri posebna blagoslova zbog kojih Ga slavite. Odvojite nekoliko trenutaka da Ga samo proslavljate.
- Sjetite se nečega određenog u vašem životu što nije u skladu s Njegovom voljom i priznajte Mu to.
- Izaberite tri prednosti za koje Mu se želite zahvaliti.
 - U vezi s nekim osobinama iz vašeg života.
 - U vezi s vašom obitelji.
 - U vezi s crkvenom obitelji.

Sada iznesite pred Boga najveću potrebu svojega života i pozovite se na obećanje iz Filipljanima 4,19: "A moj će Bog ispuniti u Kristu Isusu svaku vašu potrebu raskošno prema svom bogatstvu."

*“Ali primit ćete snagu pošto Duh Sveti dođe
na vas, pa ćete mi biti svjedoci u Jeruzalemu,
u svoj Judeji, u Samariji i sve do kraja zemlje.”*

(Djela 1,8)

2

Sveti Duh i buđenje

Tek što sam završio seminar o buđenju u jednoj mjesnoj crkvi, prišao mi je jedan stariji čovjek. Vidjelo se da je već dugo kršćanin. Ljubazno me je upitao bi li mi mogao postaviti jedno pitanje. Kad sam odgovorio potvrdno, počeo je tiho navoditi različite biblijske retke. Bilo je jasno da dobro poznaje Bibliju. Najprije sam se pitao što je cilj njegovih komentara, ali onda je došao do srži onoga što je želio pitati.

Je li Sveti Duh božanski utjecaj, sila koja potječe od Boga; ili je Sveti Duh treća Osoba Božanstva? Mnogi kršćani su zbunjeni ovim pitanjem.

Je li Sveti Duh sila koja potječe od Boga, poput nekog bezličnog utjecaja, ili je Sveti Duh božanska Osoba? Tom sam čovjeku odgovorio da je to pitanje od najveće važnosti.

Ako je Sveti Duh treća Osoba Božanstva, jednak s Bogom Ocem i Sinom, a mi mislimo da je On neki bezlični utjecaj, lišavamo jednu božansku Osobu časti, poštovanja i ljubavi koji joj pripadaju. Ako je Sveti Duh samo jedan utjecaj ili sila, nastojat ćemo tu silu steći i iskoristiti. Ako shvatimo da je Sveti Duh Osoba, predat ćemo se Njegovom utjecaju, prihvatiti Njegovo vodstvo, otvoriti svoja srca za Njogo-

ve upute i pokoriti se Njegovoj volji. Naša jedina želja bit će dopustiti Mu da nas upotrijebi.

Istinsko duhovno buđenje je djelo Svetoga Duha. Mi se ne možemo probuditi sami po sebi. Samo Sveti Duh može dovesti do buđenja. Pišući pod proročkim nadahnućem, Ellen G. White je to ovako rekla: “Buđenje istinske pobožnosti među nama najveća je i najhitnija od svih naših potreba. Mi moramo dobiti sveto pomazanje od Boga i krštenje Njegovim Duhom jer to je jedino učinkovito sredstvo u objavljivanju svete istine. Božji Duh oživljava uspavane sposobnosti duše za razumijevanje nebeskih činjenica i razvija ljubav prema Bogu i istini.” (*Gospel Workers*, 1892., 370)

Ako želimo doživjeti istinsko buđenje, najvažnije je da razumijemo tko je Sveti Duh i kako On djeluje. Pogrešni pojmovi o Svetom Duhu kao samo nekoj moći ili sili mogu dovesti do samouzvisivanja. “Pogledaj kakvu silu ja imam!” Za razliku od njih, ispravno mišljenje o Svetom Duhu kao o trećoj Osobi Božanstva dovodi do pokornosti Njegovoj volji.

Nažalost, mnogi kršćani u crkvama širom svijeta nemaju jasno razumijevanje o tome tko je Sveti Duh i kakav je Njegov udio u našem životu. Dr. Bill Bright, osnivač i nekadašnji predsjednik organizacije Campus Crusade for Christ (Evangeliziranje na sveučilištima), kaže da je ta organizacija ispitala “na tisuće kršćana iz različitih crkava širom svijeta” i, nažalost, “skoro devedeset i pet posto ispitanika odgovorilo je da malo zna o tome tko je Sveti Duh ili zašto On postoji”.

Propovjednik Aiden W. Tozer je pisao: “Pojam koji prosječan vjernik ima o Duhu je tako nejasan — da ga skoro niti nema.” Isusovo učenje o Svetom Duhu u Evandeljima kristalno je jasno. Pa ipak, prema

Tozeru, za prosječnog kršćanina ono je nejasno ili ga skoro niti nema.

Kakva tragedija! Razumijevanje biblijskog nauka o Svetom Duhu od najveće je važnosti za razvoj kršćanskog života.

U svojoj knjizi *The Secret: How to Live with Purpose and Power (Tajna: kako živjeti sa svrhom i silom)* dr. Bill Bright iznosi svoja najdublja uvjerenja u vezi s kršćanskim životom: "Uvjeren sam da bi današnji kršćani, kad bi bolje poznavali osnovni biblijski nauk o Svetom Duhu i kad bi Ga pozvali da pokaže svoju moć u njihovom svakodnevnom životu, iskusili nedoživljenu radost i osobno zadovoljstvo. I više od toga: naše svjedočenje za Isusa Krista riječima i postupcima obuhvatilo bi cijeli svijet." (str. 34)

Biste li željeli iskusiti dosad nedoživljenu bliskost s Bogom? Biste li željeli primiti Kristovu nadnaravnu silu da živite pobjedonosnim životom? Biste li željeli silno svjedočiti za Isusa u ovom svijetu? Razumijevanje činjenice tko je Sveti Duh i primanje Njega u život ključno je za uspješno kršćansko življenje.

Tko je Sveti Duh?

Nama je sasvim lako Boga Oca smatrati Osobom, ili Isusa smatrati Osobom. Naš um stvorio je o tome mentalne slike. Ali Sveti Duh se smatra tako tajanstvenim, tako nevidljivim, tako tajnovitim, a Njegova prisutnost tako sveobuhvatnom da se ponekad pitamo tko je On zapravo.

I tu činimo pogrešku. Često poistovjećujemo božansku Osobu s onim što je vidljivo. Ako je Sveti Duh sveopći i svuda prisutan, lako zaključujemo da On mora biti sila ili Božja prisutnost, ali ne i božan-

sko Biće. Kod ovakvog načina razmišljanja postoje dva velika problema.

Prvi problem: ljudski pokušaj objašnjenja božanskog postojanja. To je nastojanje da se božanska istina uobliči ljudskim ograničenim načinom razmišljanja. Pokušava se razlomiti uzvišena istina o Trojstvu na male lakoprobavljive zalogaje. Ponekad zaboravljamo da je Bog — Bog!

Mi nikada nećemo razumjeti svu složenost svih Božjih putova. Kao što je jedan istaknuti teolog rekao: “Pokušati razumjeti Trojstvo znači izgubiti razum. Poricati postojanje Trojstva znači izgubiti dušu.”

Dobra vijest je što ne moramo znati sve o nečemu da bismo to cijenili; možemo cijeniti i ono što samo djelomično razumijemo. Ja ne znam sve o struji, ali zbog toga neću sjediti u mraku dok ne saznam sve.

Slično tome, iako možda ne možemo potpuno razumjeti sve o naravi Svetoga Duha, možemo vjerom prihvatiti biblijski nauk o Njemu i pozvati ovog nebeskog Gosta da boravi u našem srcu.

Postoji još jedan ozbiljan problem u vezi s mišlju da je Sveti Duh samo sila, ili snažan Božji utjecaj, ali ne i treća Osoba Božanstva.

Drugi problem: zamisao koja se protivi Svetom pismu. Biblija sadrži tri jasna novozavjetna teksta koji opisuju tri božanske Osobe koje sačinjavaju Trojstvo. Nijedan od tih tekstova ne kaže da je itko iz božanskog Trojstva niži ili manje vrijedan od ostalih. Posljednja zapovijed koju je naš Gospodin dao svojim učenicima bila je: “Zato idite i učinite sve narode učenicima mojim! Krstite ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga!” (Matej 28,19) Kad su novozavjetni vjernici postajali kršćani, oni su uspostavljali zajed-

nicu s Božanstvom, duhovno jedinstvo s Bogom Ocem, Sinom i Svetim Duhom.

U Poslanici Efežanima 2,18 apostol Pavao opisuje jedinstvo namjera koje postoji kod Trojstva sljedećim riječima: “Po njemu naime jedni i drugi imamo pristup k Ocu u jednome Duhu”, a u Poslanici Hebrejima 10,9-15 apostol ovako govori o jedinstvu Trojstva: Otac želi, Sin čini i Duh svjedoči.

U cijelom Svetom pismu su Otac, Sin i Sveti Duh opisani kao oni koji surađuju na ostvarivanju nebeskih namjera u planu spasenja. Oni su prisutni prigodom stvaranja, na Isusovom krštenju, tijekom Isusovog života, na križu, pri Kristovom uskrsnuću i kod Njegove službe u nebeskom Svetišću.

Pavao završava svoju Poslanicu Korinćanima sljedećim važnim riječima: “Milost Gospodina Isusa Krista, ljubav Boga (Oca) i zajedništvo Duha Svetoga neka budu sa svima vama!” (2. Korinćanima 13,13)

Tekst govori o ovom trojem: Božjoj ljubavi, Kristovoj milosti i zajedništvu Svetog Duha.

U starozavjetno doba Bog je otkrio svoju ljubav preko opomena i savjeta starih proroka. U novozaavjetno doba Bog je otkrio svoju ljubav preko Isusovog života i smrti. Mi to zovemo milošću. Od Isusovog uskrsnuća i početka Njegove službe u nebeskom Svetišću Bog otkriva svoju ljubav preko osobne prisutnosti ili zajedništva Svetoga Duha u našem životu.

Sveti Duh nas uvodi u zajedništvo s Ocem i Sinom. Preko Svetoga Duha mi uspostavljamo usko zajedništvo s Božanstvom. Prije nego što je Krist došao u tijelu, Otac je bio najistaknutija Osoba Trojstva ispunjavajući sav vidik; kad je došao Isus, On je ispunio vidik. Novozavjetni svijet je vidio Božju ljubav u Isusu. Zato je Isus i rekao: “Tko je vidio mene, vidio je i Oca.” (Ivan 14,9)

Kad se Isus uznio na Nebo, ušli smo u vrijeme novog objavljivanja — objavljivanja Svetog Duha! Sveti Duh je isto tako stvaran, isto tako božanska Osoba i isto tako dio Trojstva kao i Otac i Sin. Sveti Duh nije neko slabo i tajanstveno djelovanje koje potječe od Oca. On nije neka bezlična sila, nešto teško prepoznatljivo ili neko nevidljivo životno načelo.

Sveti Duh je božanska Osoba!

LeRoy E. Froom je u svojoj knjizi *The Coming of the Comforter (Dolazak Utješitelja)* to objasnio ovako: “Isus je bio najistaknutija i najutjecajnija Osoba koja je ikada živjela na ovom ostarjelom svijetu, a Sveti Duh je trebao zauzeti Njegovo upražnjeno mjesto. Nitko drugi nije mogao zauzeti mjesto te zadivljujuće Osobe. Samo običan utjecaj ne bi nikada bio dovoljan.” (str. 41)

Ellen G. White to objašnjava ovako: “Postoje tri žive Osobe u nebeskom Trojstvu; u ime tih triju velikih sila — Oca, Sina i Svetog Duha — krštavaju se oni koji živom vjerom prihvate Krista; te sile surađivat će s poslušnim podanicima Neba u njihovom nastojanju da žive novim životom u Kristu.” (*Evangelism*, 615)

Kao glazbeni trio koji stvara nebesku glazbu — pri čemu svatko pjeva različitu dionicu — Otac, Sin i Sveti Duh složno udružuju svoje glasove u pjesmi spasenja i našega otkupljenja. Sveti Duh je doista treća Osoba Božanstva. Poslušajmo ove moćne riječi: “Zlo se već stoljećima nagomilava, i može se obuzdati i pobijediti samo moćnom silom Svetoga Duha, treće Osobe Božanstva, koji je došao ne s nekom smanjenom silom, već u punini božanske moći.” (Ellen G. White, *Testimonies to Ministers*, str. 392)

Sveti Duh je u punini božanske moći sišao na prve učenike na dan Pedesetnice. Nebeski plan je da Sveti Duh siđe u punini božanske moći i na svakog vjernika.

U Evanđelju po Ivanu, poglavlja 14—16, Isus posebno opisuje službu Svetoga Duha. To su možda i Njegove najznačajnije riječi. Njegovo učenje o Svetom Duhu mijenja život.

Važnost ove uzvišene istine o Svetom Duhu ne može se preneglasiti. Evo što Isus kaže: “Ja ću moliti Oca, i dat će vam drugog Branitelja koji će ostati s vama zauvijek: Duha istine, kojega svijet ne može primiti, jer niti ga vidi niti ga poznaje. Vi ga poznajete, jer boravi s vama i jer će biti u vama.” (Ivan 14,16.17)

U prošlim stoljećima Sveti Duh je bio s vjernim Božjim sljedbenicima, ali od Pedesetnice naovamo Božja namjera je da On bude “u vama”. To je božanska stvarnost. To nisu samo lijepe i pobožne riječi. Svijet vjeruje onome što vidi. Mi živimo u svijetu u kojem vidjeti znači vjerovati. Muškarci i žene dvadeset i prvog stoljeća često odbacuju ono što je nadnaravno. Ako nešto ne mogu dodirnuti, ako nije materijalne naravi, ako nije mjerljivo, onda ni ne postoji.

Svjetovnoj osobi izgleda smiješna zamisao da Sveti Duh prebiva u životu vjernika. Tako nešto izgleda besmisleno i nevjerojatno. Ali Krist kaže upravo to. Ono što svijet ne razumije i ne može razumjeti, kršćani prihvaćaju vjerom.

Prva i druga Osoba Božanstva — Otac i Sin — borave u našem srcu preko treće Osobe Božanstva, Svetog Duha.

Mi više nismo siročad. Nismo slični nekom napuštenom djetetu. Krist se nije uznio u neku nebesku

palaču, a nas ostavio u ovom svijetu na nekom uličnom uglu i zaboravio nas. S vremena na vrijeme čitamo o nekom napuštenom novorođenčetu ostavljenom pred vratima nekog stana, koje su stanari našli umotano u nekoliko tankih pokrivača. Otkrivajući nam svoju osobnu prisutnost preko Svetoga Duha, Isus nas uvjerava: "Neću vas ostaviti siročad. Vratit ću se k vama." (Ivan 14,18)

Nema više usamljenosti. U nama nema mučne praznine, čežnje za prijateljstvom i ljubavlju. Isus nas ispunjava svojom prisutnošću preko Svetog Duha. Često smo željni Kristove osobne prisutnosti. Preko Svetog Duha Isus boravi u našem srcu.

Objašnjavajući retke u Ivanu 14,16-18, Ellen G. White govori o silasku Svetog Duha na učenike.

"Dan Pedesetnice donio im je prisutnost Utješitelja, o kojemu je Krist rekao da će 'biti u vama'. (Ivan 14,17) Dodao je: 'Vama je bolje da ja odem, jer ako ne odem, Branitelj neće doći k vama. Odem li, poslat ću ga k vama.' (Ivan 16,7) Otad je Krist trebao stalno Duhom prebivati u srcu svoje djece. Njihova veza s Njime postala je tješnja negoli kad je On osobno bio s njima." (*Put Kristu*, Zagreb 2010., 64)

Razmislite o ovome. Doista je nevjerojatno da danas naša zajednica s Isusom, preko Svetoga Duha, može biti prisnija nego kad je bio sa svojim učenicima prije dvije tisuće godina; da danas preko Svetoga Duha možemo imati prisniji odnos s Isusom nego što su ga imali Njegovi učenici prije Pedesetnice!

Ellen G. White je to ovako izrazila: "Rad Svetog Duha je neizmjerljivo velik. Upravo iz tog izvora Božji suradnik crpi snagu i učinkovitost; a Sveti Duh je Utješitelj, poput Kristove osobne prisutnosti u srcu." (*Review and Herald*, 29. studenoga 1892.)

Kakav to neizmjereno veliki rad Sveti Duh obavlja u životu Kristovih sljedbenika? Što taj dragocjeni nebeski Dar teži učiniti za svakog Kristovog sljedbenika? Što Isus čezne učiniti u našem životu darom Svetoga Duha?

Sveti Duh je naš osobni Pomoćnik

U Ivanu 14,16 čitamo da je Isus rekao: “Ja ću moliti Oca, i dat će vam drugog Branitelja koji će ostati s vama zauvijek.” U Ivanu 16,7 Učitelj dodaje: “Jer ako ne odem, Branitelj neće doći k vama. Odem li, poslat ću ga k vama.”

Dvadeset i četiri puta u Evanđelju po Ivanu, u poglavljima 14—16, zamjenice *On*, *Njega* i *koji* odnose se na Svetoga Duha. On je naš osobni Pomoćnik.

Novi zavjet pisan je grčkim jezikom. Grčka riječ prevedena s “Branitelj”, “Pomoćnik” ili “Utješitelj” je *parakletos*. To je predivna riječ. Ona doslovno znači: “posebno pozvan zbog pružanja pomoći”. Neki prevoditelji koriste riječ “Odvjetnik”. U rimskom sudskom sustavu odvjetnik je bio pravni pomoćnik pozvan da pomogne u nečijem slučaju na sudu.

Prema Leonu Morrisu i njegovom tumačenju Evanđelja po Ivanu, “svaki prijatelj koji bi nešto poduzeo da pomogne u vrijeme suđenja, mogao se nazvati ‘branitelj’ (*parakletos*) ili ‘zastupnik’, ‘odvjetnik’.” (str. 665). *Parakletos* je onaj koji stoji uz nas u vrijeme kad nam je potrebna utjeha, savjet, snaga, vodstvo i ulijevanje nade za ono što slijedi.

Jeste li nekad bili u društvu ljudi koji su, iako pogođeni tragedijom i boli, usred svih svojih patnji pokazivali nadnaravni mir? Najvjerojatnije je Sveti Duh, Prijatelj koji tješi i hrabri sve vjernike, prebivao u njihovom srcu. Božji Duh nas ne štiti od ljud-

skih patnji. Sâm Isus iskusio je punu mjeru ljudskih patnji i emotivne boli. Dok je podnosio krivicu naših grijeha na križu, osjećao se odvojenim i ostavljenim.

S druge strane, i kad najviše stradamo, mi imamo Nekoga tko stoji uz nas: Prijatelja koji nam daje mir što nadilazi naše ljudsko razumijevanje. Sveti Duh je naš osobni Branitelj koji nam može dati nadnaravnu snagu, hrabrost i mir u trenucima kad se čini da se sve oko nas raspada.

Jedne večeri, po završetku mog predavanja o proročanstvima u Los Angelesu, primio sam poruku da se jedan od članova osoblja osjeća jako loše i da se onesvijestio. Zajedno s ostalima požurio sam u dvoranu da vidim kako mu je. Uskoro je postalo jasno da je doživio srčani udar. Odmah smo pozvali hitnu pomoć koja ga je odvezla u bolnicu. Iako se činilo da u prvih nekoliko dana sve ide dobro, njegovo stanje se iznenada pogoršalo i umro je prije nego što su ga liječnici uspjeli operirati. Ono što me je tada zadivilo, i zadivljuje me još uvijek, jest mir koji je Sveti Duh usred te bolne i neočekivane nevolje dao njegovoj supruzi. U svojoj tuzi, i pored velike boli, ona je imala unutrašnji mir. Sveti Duh je bio tu, pomažući, tješeći, hrabreći i usmjeravajući je kao božanski Prijatelj.

Jedan drugi prijevod Biblije za tekst iz Ivana 14,16 koristi riječi "drugi Utješitelj" (eng. *Comforter*) kojega Isus šalje. Na latinskom je riječ koja se prevodi s "Utješitelj" sastavljena od dvije riječi: *com* što znači "sa" i *fortes* što znači "snaga".

Sveti Duh koji boravi u našem srcu je bliski Prijatelj kojemu možemo vjerovati da će nam dati snagu u suočavanju sa svime što Neprijatelj svakodnevno tovari na nas.

Pomoć u našim svakodnevnim potrebama

Koje slabosti su dio vašeg genetskog sastava? Kojim kušnjama uvijek iznova ne odolijevate? Koji grijesi vas stalno zarobljavaju? Je li to ljutnja, požuda ili ogorčenost? Je li to neka nepobjediva ovisnost ili možda kritički duh? Bog je potpuno svjestan duhovne borbe koja se vodi u svačijoj duši. On je poslao svog Svetog Duha da nam bude Pomoćnik u pobjeđivanju sila tame koje nas porobljavaju. On je poslao Svetog Duha da slomi lance koji nas vezuju i oslobodi nas.

Bog je poslao Svetog Duha da bismo se mi mogli suočiti s neprijateljem osnaženi. Buđenje se događa kad otvorimo svoja srca za moćno djelovanje Svetog Duha na naš život. "Nitko nije toliko pokvaren, nitko nije toliko duboko pao da bi se našao izvan domašaja te sile. Svima koji se žele pokoriti Svetome Duhu bit će usađeno novo načelo života; izgubljeni božanski lik mora se obnoviti u ljudskom rodu." (Ellen G. White, *Isusove usporedbe*, 57)

Silom Svetoga Duha u našem životu može nastati potpuna promjena.

Sveti Duh je naš osobni Učitelj

U Ivanu 14,17 Isus govori o Svetom Duhu kao o "Duhu istine". U Ivanu 16,13 Isus kaže: "A kada dođe on, Duh Istine, uvest će vas u svu istinu. On neće govoriti sam od sebe, već će govoriti što čuje i objavit će vam buduće."

Sveti Duh je naš osobni Učitelj koji nas poučava vječnim istinama dok čitamo Božju riječ. Nema istine koju trebamo znati, a u koju Sveti Duh nije upućen da bi nas usmjerio.

Jedini način na koji možemo razumjeti Božju riječ jest pomoću Svetoga Duha. Neki ljudi proučavaju Božju riječ da bi dokazali kako drugi nisu u pravu. Drugi proučavaju Božju riječ tražeći božansku istinu svojom ljudskom mudrošću. Oni koriste sve svoje umne sposobnosti ne bi li razumjeli Bibliju, ali još uvijek ostaju zbunjeni.

U knjizi *Put Kristu* opisana je naša potreba za Svetim Duhom i Njegovom pomoći u razumijevanju Biblije. “Bog želi da se Njegov narod već u ovom životu stalno sve više upozna s istinama Njegove Riječi. Postoji samo jedan način da se stekne to znanje. Božju riječ možemo razumjeti jedino kad nas prosvijetli isti Duh preko kojega je Riječ bila dana.” (str. 94) Isti Sveti Duh koji je nadahnuo proroke da napišu Bibliju, nadahnjuje i nas dok je čitamo. Naš Božanski Učitelj otkriva duboke i skrivene tajne u Božjoj riječi, ali i u našim srcima.

U tamnim dubinama naših srca kriju se tajni grijesi, stavovi i razmišljanja suprotna Kristovim načelima. Sveti Duh iznosi te tajne na svjetlost dana da bismo ih mogli odbaciti. Dok proučavamo Božju riječ, Sveti Duh nas stalno poučava da položimo sumnje, strahove, strepnje i brige kraj Isusovih nogu. Isti Sveti Duh koji je otkrivao istinu biblijskim prorocima dok su pisali Bibliju, otkriva istinu i nama dok je proučavamo. Psalmist se molio: “U nevolji sam velikoj, Jahve, po riječi svojoj me poživi.” (Psalam 119,107) On dalje moli: “Parnicu moju brani, po svom obećanju poživi me!” (Psalam 119,154) Božja riječ je izvor svakog buđenja. Sveti Duh nas usmjera da primijenimo Božju riječ na naš osobni život.

Možda biste se mogli moliti ovakvom molitvom: “Isuse, shvaćam da ne mogu razumjeti Tvoju Riječ

bez Tvojega Duha. Dok čitam Tvoju Riječ, dajem dopuštenje Svetom Duhu da me osvjedoči u moj grijeh, da me usmjeri prema onome što je pravedno i da me utvrdi u spoznaji o blizini Božjega suda. O, Gospodine, kakvu god istinu imaš za mene, ja je želim. Kakve god promjene hoćeš u mom životu, ja ih želim. O, božanski nebeski Golube, dođi i uputi me.”

Pravi Kristov Namjesnik na Zemlji ne sjedi na papinskom prijestolju u Rimu. Pravi Kristov Namjesnik na Zemlji je Sveti Duh poslan iz prijestolne dvorane svemira, da bude naš Učitelj i Savjetnik u vezi sa svakom istinom.

Postoji još nešto u vezi sa službom Svetog Duha što ne smijemo zaboraviti.

Sveti Duh je naš osobni Vodič u donošenju životno važnih odluka

Kao naš osobni Vodič, Sveti Duh nas osvjedočava o nepriznatom grijehu. On će nas najprije nastojati spriječiti da padnemo, ukazujući nam na ono što je pogrešno još prije nego što pogriješimo. Možda će nas u mislima podsjetiti na zapovijed iz Svetog pisma. Možda će izazvati osjećaj jasnog osvjedočenja o neispravnosti onoga što namjeravamo učiniti. Sveti Duh će nas u svim životnim odlukama usmjeravati prema onome što je Božja volja.

U Ivanu 16,13 Sveti Duh je opisan kao Onaj tko nas uvodi u “svu istinu”. U Izaiji 58,11 Bog obećava: “Jahve će te vodit bez prestanka...” U Psalmu 32,8 dodaje: “Učit ću te, put ti kazat kojim ti je ići, svjetovat ću te, oko će moje bdjeti nad tobom.”

1. Dakle, Bog nas vodi unutrašnjim osvjedočenjem Svetoga Duha.
2. Bog nas vodi porukama iz svoje Riječi nadahnutim Duhom.
3. On nas vodi i riječima mudrosti i savjeta drugih ljudi koje je nadahnuo Sveti Duh.
4. Ponekad nas Bog vodi i tako što Sveti Duh usmjerava događaje u našem životu da se pred nama otvara put i jasno nam je kamo nas Bog upućuje.

Kako god da nas Bog vodi, On to čini preko Svetoga Duha.

Čovjek s golubom

Prije mnogo godina u Arapskoj pustinji je živio vodič koji se nikada nije izgubio. U svojoj odjeći nosio je pripitomljenog goluba za čiju je nogu bio privezan dugačak konopac. Kad bi se dvoumio kojim putem krenuti, bacio bi goluba u zrak, a golub bi odmah zategnuo konopac poletjevši prema kući. Ljudi su tog vodiča zvali Čovjek s golubom.

Sveti Duh, taj nebeski Golub, vodi nas natrag domu. Otvorimo Mu svoje srce. Dođimo pred Boga ponizno i s molitvom. Kažimo Mu: "Gospodine, predajem Ti svoju volju. Predajem Ti svoje sebične želje. Gospodine, učinit ću sve ono što Ti želiš. Sve navike kojih želiš da se oslobodim, ja predajem Tebi. Gospodine, Ti si moj Pomoćnik, moj Učitelj i moj Vodič. Želim da Ti prebivaš u meni preko svog Svetoga Duha danas i zauvijek."

Sveti Duh će pokrenuti buđenje u našem životu. "Krštenje Svetim Duhom, kao na dan Pedesetnice, dovest će do buđenja prave pobožnosti i činjenja

mnogih čudesnih djela.” (Ellen G. White, *Selected Messages*, sv. 2, 57)

Sada je pravo vrijeme da tražimo krštenje Svetim Duhom i istinsko buđenje. Hoćeš li danas otvoriti svoje srce nebeskom Golubu?

*Duše Sveti, božanska Svjetlosti,
Rasvijetli srce moje Ti.
Odagnaj sjenke noći,
Probudi novi dan silom svoje moći.*

ZA OSOBNU PRIMJENU

U ovom poglavlju razmatrali smo službu Svetoga Duha u životu svakog kršćanina. Jedna od zadaća Svetoga Duha jest da u naša srca usadi želju da se i drugi ljudi spase i nađu u Božjem kraljevstvu. Kao što je Sveti Duh poveo Filipa Etiopljaninu, Petra Korneliju i Pavla tamničaru u Filipi, tako Bog i danas usmjerava muškarce i žene da drugima pokazuju Njegovu ljubav.

Za vrijeme svojeg osobnog bogoslužja molite se iskreno za određene ljude. Mojsije se molio za svoj narod. Daniel je posredovao za Izraelce. Isus se molio za Petra spominjući ga po imenu (Luka 22,31.32). Pavao se molio za kršćane u Efezu, Filipi i Kolosi. Što ste određeni u molitvi, spominjući po imenu članove svoje obitelji, prijatelje, susjede i suradnike na poslu, to će Bog snažnije moći djelovati. S otvorenom Biblijom, pozovite se na sljedeća obećanja:

Matej 7,7 — “Molite, i dat će vam se! Tražite, i naći ćete! Kucajte, i otvorit će vam se!”

1. Ivanova 5,14 — “Ovo je sinovsko pouzdanje koje imamo u nj da nas uslišava ako što molimo po njegovoj volji.”

Hebrejima 4,16 — “Dakle: pristupajmo s pouzdanjem k prijestolju milosti da primimo milosrđe i nađemo milost za pravodobnu pomoć!”

Oslanjajući se na ova obećanja, zapišite imena triju osoba i svakodnevno se molite za njih.

1.

2.

3.

3

Buđenje kao hitna potreba

Postoji priča o ženi koja je sva izbezumljena telefonirala službeniku svojeg osiguravajućeg zavoda. Razgovor je tekao otprilike ovako:

Žena: Gospodine Johnson, moram odmah povećati iznos osiguranja za svoju kuću.

Službenik osiguravajućeg zavoda: Gospođo, drago mi je što povećavate svoj ulog. Trebate doći u moj ured te popuniti i potpisati dodatni ugovor.

Žena: Htjela bih to učiniti sada, preko telefona.

Službenik: To je nemoguće. Morat ćete doći u moj ured, ili ja moram doći k vama kasnije tijekom ovog tjedna.

Žena: Gospodine, vi me ne razumijete. Ja želim povećati svoj ulog danas.

Službenik: Volio bih da vam mogu pomoći, ali morate potpisati dodatni ugovor.

Žena: Slušajte, gospodine, moja kuća je u plamenu; ja moram odmah povećati svoj iznos osiguranja!

Postoji u životu ponešto što se jednostavno ne može odložiti za sutra. Mora se obaviti danas, ili će posljedice biti pogubne. Nešto drugo ne mora biti

tako važno i može se ostaviti za sutra, ali ima obveza koje, ako se odlože, donose nenadoknativ gubitak.

Priprema za drugi Kristov dolazak je nešto toliko važno da se ne može odlagati. Možda nam se čini da je drugi Kristov dolazak malo odložen, ali naša priprema za njega nikada ne smije biti odložena.

U Mateju 24 Isus govori o znakovima svojega povratka. U Mateju 25 Spasitelj govori o pripremi za Njegov povratak. Matej 24 se usmjerava na ono što će se događati u svijetu prije nego što Isus ponovno dođe. Matej 25 se usmjerava na ono što će se događati u Crkvi prije nego što Isus ponovno dođe.

Nakon što je upozorio na pojavu lažnih krista i proroka; na ratove, pomore, potrese i sve oblike prirodnih nepogoda; na porast zločina i nasilja te na mnoge druge znakove koji će se pojaviti neposredno pred Njegov dolazak, Spasitelj nas opominje: "Dakle: bdijte, jer ne znate u koji dan dolazi vaš Gospodin. ... Zato i vi budite pripravnici, jer će Sin Čovječji doći u čas kad se ne nadate." (Matej 24,42-44)

U Mateju 25 Isus iznosi prvu od tri usporedbe koje govore o tome što znači "bdjeti" i biti "pripravan" za Njegov dolazak. Usporedba o deset djeвица posebno se odnosi na današnju Crkvu. Evanđelje po Mateju sadrži dvadeset i jednu Isusovu usporedbu. Od dvadeset i jedne usporedbe, četrnaest se odnosi na Božje kraljevstvo ili Crkvu.

U tim usporedbama Isus je posebno zabrinut zbog duhovnog stanja svojega naroda. Te usporedbe o kraljevstvu ne odnose se na svijet; one se odnose na Crkvu.

Govoreći o značaju usporedbe o deset djeвица, Ellen G. White kaže: "Ja često navodim usporedbu o deset djeвица, od kojih je pet bilo mudro, a pet

ludo. Usporedba se ispunila, i ispunit će se do posljednjeg slova.” (*Review and Herald*, 9. kolovoza 1890.)

Ova usporedba je tako važna, tako značajna i tako bitna za današnju Crkvu da ju je Bog stalno usađivao u misli svoje sluškinje.

Usporedba počinje riječima: “Tada će biti s kraljevstvom nebeskim kao sa deset djevice koje uzeše svoje svjetiljke te iziđoše u susret zaručniku.” (Matej 25,1)

Iako se svaka od usporedbi o nebeskom kraljevstvu odnosi na Crkvu, priča o deset djevice posebno se odnosi na Crkvu koja čeka Gospodnji dolazak.

U Bibliji žena predstavlja Crkvu, Kristovu zaručnicu. Djevice su slika čiste, prave Crkve, neokaljane lažnim naucima. Broj deset je upotrijebljen stoga što je to najmanji broj Židova koji je bio potreban da se osnuje sinagoga. Ova usporedba očito govori o Božjoj pravoj Crkvi na kraju vremena. Svjetiljke predstavljaju Božju riječ. Psalmist David kaže: “Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka, i svjetlo mojoj stazi.” (Psalam 119,105)

Dok čekaju povratak Zaručnika, vjernici biblijske Crkve s čistim naukom imaju svjetlost Božje riječi, koja osvjetljava svijet božanskom istinom.

“Pet ih bijaše ludih, a pet mudrih.” (Matej 25,2)

Zapazimo da ova usporedba *ne suprotstavlja* pravedne djevice nepravednima, svete nesvetima, ili dobre lošima. Ne suprotstavlja ni poslušne neposlušnima, odane buntovnicima, ili vjerne nevjernima. Umjesto toga, Biblija ih naziva “mudrima” i “ludima”.

Mogli bismo stoga postaviti razborito pitanje: Što jednu skupinu čini “mudrom”, a drugu “ludom”? Je li jedna skupina “mudra” zato što je ostala budna, a druga je “luda” zato što je zaspala? Očito da nije

tako! U Mateju 25,5 čitamo: “Kako se zaručnikov dolazak otegnu, sve zadrijemaše i zaspashe.” I mudre i lude su zaspale. Iznenadujuća stvarnost u ovoj usporedbi je da ne spava samo pet djevnica, nego da sve spavaju.

Cijela Crkva koja živi na pomolu vječnosti, na samom pragu Božjega kraljevstva, prikazana kao duhovno pospana, uspavana i nesvjesna velikih mogućnosti koje joj stoje na raspolaganju u pripremi svijeta za dolazak Zaručnika. Svjetovna materijalistička i bezbožna kultura koja se nalazi svuda oko nas uljuljkuje nas u duhovnu pospanost.

Božji narod je narod koji ima Radosnu vijest, narod koji ima poslanje i narod koji je podignut da snažno odsjajuje svjetlost Božje riječi u tamnome svijetu.

Prorok Izaija pretkazuje budućnost Crkve sljedećim riječima: “Ustani, zasini, jer svjetlost tvoja dolazi, nad tobom blista Slava Jahvina, a zemlju, evo, tmina pokriva, i mrklina narode! A tebe obasjava Jahve, i Slava se njegova javlja nad tobom. K tvojoj svjetlosti koračaju narodi, i kraljevi k istoku tvoga sjaja. Podigni oči, obazri se: svi se sabiru, k tebi dolaze. Sinovi tvoji dolaze izdaleka, kćeri ti nose u naručju.” (Izaija 60,1-4)

Oснаžen Svetim Duhom i ispunjen uljem Njegovog milosrđa, Božji narod će rasvijetliti svijet Božjom slavom. On će ispuniti svijet Božjom istinom. Evanđelje će se propovijedati do svih krajeva Zemlje. Zadaća će se ispuniti. Pripremit će se put za Zaručnikov dolazak. Staza će biti osvjetljena bakljom istine.

To je naša budućnost. To je naša dužnost. To je razlog našeg postojanja kao Božjeg naroda. Ne postoji niti jedan drugi razlog za postojanje Adventističke crkve.

Međutim, lude djevice ne sudjeluju u ovom završnom poslu na Zemlji. One propuštaju ovu veličanstvenu priliku — i gube vječnost. Zašto? One su sve vjernice prave Crkve. One sve čekaju Zaručnikov dolazak. One sve očekuju ponovni dolazak našega Gospodina. One sve prihvaćaju i vjeruju u istine Svetog pisma. One sve imaju ispravni nauk. One sve žive moralno ispravnim životom. One sve uživaju u crkvenom zajedništvu i druženju s mudrim djevicama.

Hajde da malo bolje proučimo život tih ludih djevice. Pogledajmo što nadahnuti Riječ kaže o njima: “Lude, naime, uzeše sa sobom svjetiljke, ali ne uzeše ulja.” (Matej 25,3)

Starinske svjetiljke su mogle primiti samo ograničenu količinu ulja. Mudri ljudi su sa sobom uvijek nosili posudicu s dodatnim uljem. Kad bi se ulje u svjetiljci potrošilo, mogli su ga nadoknaditi iz te pričuve. Zapamtite dobro, lude djevice nisu bile bez ulja. Samo ga nisu imale dovoljno.

“Kako se zaručnikov dolazak otegnu, sve zadriemaše i zaspase. U ponoći odjeknu glas: ‘Zaručnik dolazi! Izidite mu u susret!’ Tada ustadoše sve djevice i opremiše svoje svjetiljke. Lude, pak, rekoše mudrima: ‘Dajte nam od svog ulja, jer nam se svjetiljke trnu.’ Ali im mudre odgovoriše: ‘Nipošto! Sigurno ne bi doteklo za nas i za vas: pođite radije trgovcima pa sebi kupite!’ Dok su išle kupiti, dođe zaručnik: koje bijahu pripravne, udoše s njim na svadbu, te se zatvoriše vrata. Poslije toga dođoše i ostale djevice i rekoše: ‘Gospodine, gospodine, otvori nam!’ On im odgovori: ‘Zaista, kažem vam, ne poznajem vas.’ Dakle: bdijte, jer ne znate ni dana ni časa!” (Matej 25,5-13)

Površno čitanje ove usporedbe iznosi na svjetlo dana sljedeću očitu činjenicu: ludim djevicama nedo-

stajalo je toliko potrebno ulje. Ulje, naravno, predstavlja Svetoga Duha. Ipak, u Bibliji ima mnogo simbola Svetoga Duha. Vatra, voda i vjetar su samo neki od njih. Zašto Isus ovdje koristi simbol ulja? Postoje najmanje tri razloga.

U cijelom Starom zavjetu ulje predstavlja potpunu, cjelokupnu posvećenost. Ono predstavlja nešto što je izdvojeno za svetu uporabu. Svetište i svi predmeti u njemu, a i sami svećenici, bili su posvećivani uljem.

Ulje predstavlja iscjeljenje. Milostivi Samarijanac namazao je povrijeđenog putnika uljem. U petom poglavlju Jakovljeve poslanice govori se o pomazanju bolesnih uljem. U određenom smislu ulje predstavlja iscjeljujuću silu Svetoga Duha kojom se naša srca liječe od rana grijeha.

Ulje predstavlja i prosvjetljenje ili svjedočenje. Svjetiljke u Svetištu svijetlile su zahvaljujući posebnom ulju.

Bog čezne imati narod ispunjen svojim Duhom, potpuno posvećen Njemu. On čezne da ga izliječi od ogorčenosti, zavisti i ljubomore. On čezne da ga oslobodi ponosa, oholosti, samouzvišenosti, ogovaranja, požude i nečistoće. On čezne da taj narod posvjedoči o Njegovom milosrđu i da visoko uzdigne zapaljive baklje svjedočanstva da bi ispunio svoju ulogu osvjetljavanja puta za dolazak Zaručnika.

Lude djevojke su ovisile o ulju koje su nabavile u prošlosti. Lude djevojke načinile su duhovno pogubnu i kobnu pogrešku. One su imale nešto ulja, ali ne dovoljno. Nažalost, smatrale su da će im ograničene zalihe ulja koje su imale sa sobom biti dovoljne.

Ali kad se začuo uzvik: “Zaručnik dolazi! Izidite mu u susret!”, one su povikale: “Dajte nam od svog

ulja, jer nam se svjetiljke trnu.” (Matej 25,6.8) Njihove zalihe ulja nisu bile dovoljne za neočekivano odlaganje. Možemo li pretpostaviti da će nas površno iskustvo s Bogom provesti kroz veliku krizu koja nailazi? Jesmo li zaboravili riječi Gospodnje sluškinje koja kaže da će nam biti “potrebno iskustvo koje je više, dublje i šire nego što bi mnogi mogli i pretpostaviti”. (Ellen G. White, *Gospel Workers*, 274)

Lude djevice pripadale su površnom, konzervativnom sloju ljudi. Oslanjate li se na vjersko iskustvo koje ste doživjeli nekada davno, i kojeg već dugo više nemate? Ovisite li o iskustvu s Bogom koje se izražava prošlim, a ne sadašnjim vremenom? Gori li vam još uvijek srce kad otvarate Božju riječ? Osjećate li još uvijek Njegovu prisutnost kad kleknete na koljena na molitvu? Volite li još uvijek ići u duge šetnje nasamo i izlijevati Boga svoju dušu?

Lude djevice oslanjale su se na svoje prijašnje iskustvo, kao da njime imaju sve što im je potrebno za duhovni život. Vrhunac kršćanske ludosti je zanemariti njegovanje vlastite duše, a onda vjerovati da je sve u redu. Lude djevojke su zanemarile njegovanje svoje duše.

Ellen G. White to ovako objašnjava:

“Skupina koja je prikazana nerazumnim djevicama nije licemjerna. Ona cijeni istinu, brani je, ona je na strani onih koji vjeruju u istinu; ali nije sebe pokorila djelovanju Svetoga Duha. Ti ljudi nisu pali na Stijenu, Isusa Krista, i nisu dopustili svojoj staroj naravi da se razbije. Ta je skupina prikazana i kamenitim tlom. Oni spremno prihvaćaju Riječ, ali ne prihvaćaju njezina načela. Njezin utjecaj na njih nije trajan. Sveti Duh djeluje na čovjekovo srce i u skladu s njegovom željom i pristankom usađuje u njega novu narav; ali skupina koja je prikazana nera-

zumnim djevicama zadovoljna je površnim radom. Oni ne poznaju Boga! Nisu proučavali Njegov karakter i nisu održavali zajedništvo s Njim pa zato ne znaju ni kako da se oslone na Njega, kako da pogledaju na Njega i da žive. Njihova služba Bogu izrodila se u formalizam.” (*Isusove usporedbe*, 282)

Lude djevice zadovoljne su ustajalim, površnim iskustvom iz prošlosti; iako prihvaćaju istinu, ta istina im nije preobrazila život. One još uvijek djeluju u skladu s mjerilima stare naravi. Ta stara narav upravlja njihovim mislima i postupcima. One poznaju teoriju istine, ali ih istina nije korjenito promijenila. One imaju površno razumijevanje crkvenih učenja i nemaju osobno iskustvo s Bogom. One imaju ono vanjsko, bez unutrašnjeg. Imaju oblik, ali bez sadržaja. Imaju teoriju, bez prakse.

Prorok Ezekiel ovako opisuje iskustvo ludih djevojaka. “I hrle k tebi kao na zbor narodni; i narod moj sjeda preda te i sluša tvoje riječi, ali ih ne izvršuje: naslađuju se njima u ustima, a srce im ide za nepravednim dobitkom.” (Ezekiel 33,31)

Apostol Pavao ukazuje da će to biti presudno obilježje nepripremljenih vjernika koji će živjeti neposredno pred Kristov drugi dolazak: “Ali ovo znaj: u posljednje će doba nastati teška vremena, jer će ljudi biti samoživi, ... ljubitelji požude mjesto ljubitelji Boga. Oni će sačuvati vanjski oblik pobožnosti iako su se odrekli njezine sile.” (2. Timoteju 3,1-5)

Njihov vanjski izgled bio je sasvim u redu: imale su svjetiljke u rukama. I što im je drugo trebalo? Mislile su da su spremne za dolazak Zaručnika. Ali ima razlike između držanja Riječi u ruci da bi se njome branila istina, i čuvanja Riječi u srcu da bi se živjelo po toj istini. Lude djevice bile su obaviještene, ali ne i preobražene. Bile su poučene, ali ne

i promijenjene Riječju. Bile su osvjedočene u istinu, ali ne i preobraćene njom. Doktrinalna ispravnost ne spašava. I evo sada presudnog pitanja koje si trebamo postaviti: Jesu li istina u koju vjerujemo i Krist kojega objavljujemo drugima korjenito promijenili naš život?

Božja vjesnica posljednjeg vremena objašnjava što je nedostajalo nerazumnim djevicama. "U usporedbi o deset djevica pet od njih su opisane kao mudre, a pet kao lude. Lude djevice nisu u svojim posudama ponijele ulja za svjetiljke. One nisu prihvatile Kristovu milost. Po učenju i izgledu bile su iste kao i mudre djevice. Imale su svjetiljke, ali nisu imale ulja. Priznavale su Isusa riječima, ali nisu znale što je to istinsko obraćenje." (*Signs of the Times*, 17. veljače 1890.)

Ellen G. White dalje opisuje razliku između praznog vjerovanja i biblijske vjere.

"Prava vjera nastaje iz ljubavi i pročišćava dušu. Postoji vjera koja ima moć da očisti život od grijeha. Zli anđeli vjeruju da je Krist došao na ovaj svijet kao čovjekov Spasitelj, da je činio velika čuda, da je bio jedno s Ocem i da je umro sramnom smrću da bi spasio palog čovjeka. Zli anđeli vjeruju da je ustao iz mrtvih, da se uznio na Nebo i sjeo s desne strane Ocu. Zli anđeli vjeruju da On ponovno dolazi i da će se uskoro u sili i moći razračunati s onima koji ne poznaju Boga i ne prihvaćaju Evanđelje. Oni vjeruju u sve ono što je zapisano u Starom i Novom zavjetu. Ali, hoće li ta vjera spasiti demone iz mračnih dubina? Oni nemaju vjeru koja proistječe iz ljubavi i čisti dušu. Takva vjera i samo takva, koja čisti hram duše, jest prava vjera." (Isto)

Lude djevice su se nadale da će svoj nedostatak nadoknaditi druženjem s mudrim djevicama. Nadale

su se da će od njih dobiti ono što nisu imale. “Lude, pak, rekoše mudrima: ‘Dajte nam od svog ulja, jer nam se svjetiljke trnu.’” (Matej 25,8)

Ulje predstavlja posvećujuću milost Svetoga Duha koja mijenja karakter i osposobljava nas da budemo svjetlost svijetu kako bismo pripremili put Zaručniku koji dolazi.

I evo sada jedne nevjerojatno dobre vijesti. Postoje izobilne zalihe nebeskog ulja za svakoga od nas. Nema nestašice sile Svetog Duha koja nam može osigurati pobjede za kojima čeznemo u našem osobnom životu i koja nas može učiniti silnim svjedocima kakvi težimo biti u svijetu. Ali nitko drugi ne može biti duhovan umjesto nas. Nitko se ne može moliti umjesto nas. Nitko drugi ne može proučavati Božju riječ da bi primio blagoslov umjesto nas. Nitko ne može imati osobnu zajednicu s Bogom za nas. Tuđe molitve i proučavanje Biblije neće promijeniti naš karakter.

Budući da Zaručnika još nema, skloni smo zadrijemati. I što je odlaganje duže, opasnost je veća!

Isusove riječi iz Matej 25,5: “Kako se zaručnikov dolazak otegnu, sve zadrijemaše i zaspashe.” pokreću jedno drugo temeljno pitanje na koje moramo dati odgovor.

Zašto je drugi Kristov dolazak odložen?

Mi smo narod koji ne bi trebao biti ovdje. Isus je već odavno želio doći. Zašto nije došao? Čeka li On na nove potrese, suše i ratove? Sigurno da ne! Razmotrimo stoga tri razloga zbog kojih je Krist odložio svoj povratak.

Prvi razlog: Krist s ljubavlju čeka, pateći zbog boli, muka, tuge, siromaštva, bolesti i smrti na ovom svijetu, i očekujući da se Radosna vijest u sili objavi cijelom svijetu da bi se svi mogli spasiti.

I Matej i Petar ističu ovu istinu. “Ova Radosna vijest o Kraljevstvu propovijedat će se po svemu svijetu, svim narodima za svjedočanstvo, i tada će doći svršetak.” (Matej 24,14)

“Ne odustaje Gospodin od izvršenja obećanja, kako to neki misle, nego vas strpljivo podnosi jer neće da se itko izgubi, nego da svi pristupe obraćenju.” (2. Petrova 3,9)

Ellen G. White naglašava ulogu Crkve: “U našoj je moći da objavlivanjem Radosne vijesti svijetu ubrzamo Gospodnji dolazak. Mi ne trebamo samo čekati, već i ubrzati dolazak Božjeg dana (2. Petrova 3,12). Da je Kristova Crkva izvršila svoj određeni rad kako joj je to Gospodin zapovjedio, cijeli bi svijet dosad bio opomenut i Gospodin Isus bi u sili i velikoj slavi došao na našu Zemlju.” (*Isusov život*, 525)

“Naš svijet je velika kuća jada. ... Ali Bog sve to osjeća. ... On je ... nama dao moć da u suradnji s Njime tom prizoru bijede učinimo kraj.” (*Odgovj*, 235)

Drugi razlog: Krist čeka da Njegova Crkva otkrije Njegov nevjerojatan karakter ljubavi svijetu koji čeka i svemiru koji promatra.

Križ je odgovor na veliku borbu. Isusova smrt na križu bila je odgovor na Sotonine optužbe. Gospodin sada čežne da zajednica puna milosti, Njegovo tijelo, Njegova crkva, otkrije da put kojim nas On vodi donosi najveću životnu sreću. Jedno od osnovnih novozavjetnih načela je načelo sazrele žetve.

Isus govori o tom načelu u Marku 4,28.29: “Zemlja sama od sebe donosi rod, najprije stabljiku, zatim klas — potom pun klas zrna. A kad plod

dopusti, odmah primiće srp, jer je vrijeme žetve.” Načelo sazrele žetve pokazuje da će Isus ponovno doći kad sjeme pravednosti potpuno sazri u životu Njegove Crkve, a sjeme zla potpuno sazri u životu onih koji odbacuju Njegovu milost.

Ellen G. White potvrđuje ovo načelo žetve u svojoj dobro poznatoj izjavi: “Krist očekuje s dubokom čežnjom da se pokaže u svojoj Crkvi. Kad se Njegov karakter savršeno obnovi u Njegovom narodu, tada će ga On doći uzeti kao svoj.” (*Isusove usporedbe*, 38)

Svijet koji čeka i svemir koji promatra moraju vidjeti jednom i zauvijek da je djelo križa završeno u životu Božjeg naroda.

Drugim riječima, Bog čezne da na kraju vremena ima mnoštvo vjernih ljudi koji su radosni zato što Ga poznaju, koji su potpuno uvjereni da je Njegov put najbolji, i koji su obuzeti pokazivanjem Njegove ljubavi drugima. Oni su opravdani Njegovom milošću i spremni su biti proslavljeni zahvaljujući toj milosti. Isus je njihov Spasitelj, njihov uskrsnuti Gospodin, njihov živi Veliki svećenik i njihov dugoočekivani Kralj.

Treći razlog: Krist čeka da se u svijetu otkrije puna mjera zla. Krist ne čeka da se preko Njegovog naroda otkrije samo puna mjera Njegove ljubavi, već i da sjeme pobune potpuno sazri u srcima onih koji odbacuju Njegovu ljubav. On mora dopustiti da se pokvarenost, zlo i grijeh u potpunosti pokažu kako bi cijeli svemir mogao vidjeti krajnje posljedice Sotonine pobune i da bi zauvijek bio siguran u Njegovu ljubav.

Knjiga Otkrivenja opisuje dvije žetve. (1) Žetva sazrelog zrna je zajednica vjernih koji svojom poslušnošću objavljuju Njegovu milost i ljubav. (2) Berba

grožda u potpunosti otkriva pobunu, pokvarenost i grijeh u svijetu. Ove dvije žetve otkrivaju da Božji put, ispunjen spasonosnom ljubavlju, donosi život, a da Sotonin put, ispunjen sebičnošću, donosi smrt. “Kao što je bilo u Noino vrijeme, tako će biti za dolaska Sina Čovječjega.” (Matej 24,37)

Ellen G. White objašnjava da i zlo mora sazrijeti. “Bog ima parnicu s narodima. ... Kad dođe vrijeme u kojem će bezakonje premašiti uspostavljene granice Božje milosti, Njegovo podnošenje će prestati. Kad nagomilani iznosi u nebeskim izvještajima pokazuju da je mjera prijestupa navršena, izliti će se Božji gnjev.” (*Testimonies*, sv. 5, str. 524)

“Postoji granica preko koje se Gospodnje kazne više ne mogu odlagati!” (*Izraelski proroci i kraljevi*, 264)

Crkva može ubrzati Isusov dolazak, ali ga ne može beskrajno odlagati. Postoji granica do koje će doći i obraćeni, promijenjeni ljudi koji se mole, i koji ispunjeni Božjim Duhom otkrivaju Njegovu slavu, objavljujući Njegovu ljubav i istinu svijetu u kojem se sve više umnožava zlo. Uskoro, jednoga dana, Bog će pred cijelim svemirom objaviti: “Svršeno je; gotovo je! Moj narod je otkrio moj karakter ljubavi svijetu zatrovanom zlom. Svaka iskrena osoba na planetu Zemlji imala je dovoljno prilika da odgovori na moju milost i prihvati moju istinu, a Sotona je pokazao najveće dubine svoje sebičnosti.”

Najveća opasnost je opasnost odlaganja

Najveća opasnost s kojom su se suočile nerazumne djevice bila je opasnost odlaganja najvažnije odluke. Njih je zaustavilo njihovo duhovno samozadovoljstvo. Ukočio ih je njihov duhovni ponos. Bile su

zaslijepljene čestitanjem samima sebi. Preplavilo ih je samopouzdanje. Bile su zadovoljne onim što su imale.

Nerazumne djevice nikada nisu niti pomislile da nisu spremne za dolazak zaručnika. Propustile su uvidjeti svoj nedostatak. One su čekale na zaručnikov dolazak, umjesto da se za njegov dolazak pripremaju.

Postoji jedna priča o sjednici na kojoj se razmatrala strategija, koju je Sotona održao sa svojim zlim anđelima. Razgovarali su o tome kako spriječiti ljude da dođu na Nebo.

Jedan anđeo se javio i rekao: “Ja ću im reći da Bog ne postoji.”

Sotona je odgovorio: “Neće ti uspjeti. Previše je dokaza iz prirode, Biblije, proročanstava i promijenjenog života ljudi. Moraš smisliti nešto drugo.”

Javio se drugi anđeo: “Ja ću im reći da istina ne postoji.”

Sotona je odgovorio: “Možda ćeš tako i prevariti neke, ali ljudi koji razmišljaju shvatit će da, ako postoji znanstvena istina, onda mora postojati i vjerska ili moralna istina. Smisli nešto drugo.”

Onda je treći anđeo iznio sjajnu ideju: “Ja ću im reći da nema potrebe za žurbom. Na raspolaganju im je sve vrijeme ovoga svijeta da se pripreme za dolazak njihovog Gospodina.”

Sotona se složio: “Reci im da ima dovoljno vremena i da nema potrebe za bilo kakvom žurbom. Reci im da odlože osobnu pripremu. Reci im da čekaju neko pogodnije vrijeme za preispitivanje svojih stavova. Reci im da uopće nema potrebe za žurbom kad je riječ o osobnoj zajednici s Bogom.”

Ova priča je izmišljena, ali njezina poruka je pre-
više očita.

Jeste li već čuli ovakvo šaptanje Zloga u svojim mislima? Ja jesam.

Poziva li vas Bog da učinite nešto što odlazete? Ponestaje li ulja u vašoj svjetiljci? Ovisite li o svojem nekadašnjem iskustvu s Bogom? Ima li duboko u vašem srcu skrivene ljubomore, ponosa ili neprijateljstva prema drugima? Da li vas ljudi lako izivciraju i pamтите li uvrede dugo? Prenaglašavate li svoja dostignuća i preuveličavate li svoje uspjehe da biste se uzdigli iznad ostalih? U ovom posljednjem naraštaju Bog traži ljude koji Ga dobro poznaju, koji Ga neizmjerne vole i koji oduševljeno svjedoče o Njemu.

Biste li željeli postati dio njih? Jedini način da budemo spremni za Kristov drugi dolazak jest da se spremimo danas i da ostanemo spremni i sutra.

Možete li reći: "Gospodine, najvažnije u mojem životu jest da Te upoznam. Molim Te, otkrij mi ako u meni postoji nešto skriveno, čega nisam dovoljno svjestan ili svjesna. Spreman sam Ti predati svaku naviku ili stajalište koji nisu u skladu s Tvojom voljom."

Ako to doista želite, hoćete li upravo sada otvoriti svoje srce Isusu? Ako je moguće, kleknite na svoja koljena i zatražite da vam Bog oprostí vaše zadovoljstvo samim sobom. Tražite od Njega buđenje istinske pobožnosti u duši. Zašto to ne biste zatražili upravo sada?

ZA OSOBNU PRIMJENU

Isus je rekao: "Ako dvojica od vas na zemlji jedno-dušno zamole što mu drago, dat će im Otac moj nebeski." (Matej 18,19) "Zašto se dvoje ili troje ne bi sastali i molili Bogu za spasenje nekog određenog, a zatim opet za spasenje nekog sljedećeg?" (Ellen G. White, *Testimonies*, sv. 7, 21)

Govoreći o redcima iz Mateja 28,19.20 Božja sluškinja u jednom pismu iz 1903. godine ističe da postoji veća sila u združenim molitvama nego u pojedinačnoj molitvi (*Manuscript Releases*, sv. 9, 303). Zamolite ovog tjedna dvije osobe da se mole s vama. Osnujte molitvenu skupinu i počnite se sastajati jednom tjedno sa svojim suradnicima u molitvama.

Pozovite svoje molitvene suradnike da vam se pridruže u molitvi razgovora. U molitvi razgovora svaka se osoba moli kratkim rečenicama. Nakon što se jedna osoba pomoli za nešto određeno, moli se i druga, potvrđujući tako molitvu osobe koja se već molila, i upućuje hvalu, zahvalnost ili molbu. U molitvi razgovora svaka osoba se više puta moli glasno. Molitva jedne osobe ohrabruje onu drugu. Bog obećava da će silno odgovoriti na naše molitve kada Ga zajedno tražimo. On šalje najuzvišenije nebeske anđele da odgovore na naše molitve.

Na crtama na sljedećoj stranici napišite imena svojih suradnika u molitvi. Molite se za njih i s njima. Upišite vrijeme vašeg tjednog molitvenog sastanka.

Moji molitveni suradnici su:

1.

2.

3.

Naš molitveni sastanak je u: sati.

*“Dakle: bdijte, jer ne znate u koji dan dolazi
vaš Gospodin. ... Zato i vi budite pripravi,
jer će Sin Čovječji doći u čas kad se ne nadate.”*

(Matej 24,42-44)

4

Pravo i lažno buđenje

Bila je to nasilna zemlja u nasilno vrijeme, a oni su bili nasilni ljudi. Bila je to nemoralna zemlja u nemoralno vrijeme, a oni su bili nemoralni ljudi. Bila je to zemlja koja je tražila samo zadovoljstva, u vrijeme traženja zadovoljstava, a oni su bili ljudi koji su tražili zadovoljstva.

Nasilje, požuda i traženje zadovoljstva išli su ruku pod ruku u toj zemlji.

Bogati su ugnjetavali siromašne, a siromašni su se međusobno borili oko skromnih sredstava. I ništa im nije donosilo istinsko zadovoljstvo. Srca su im bila prazna. Duše su im bile ogoljene. Odbacujući bilo kakva ograničenja živjeli su samo za sadašnji trenutak. Nisu poštivali nikakva pravila osim svojih vlastitih. Njihova nezadovoljna i nemirna srca ispunjena krivnjom gurala su ih još dublje u traženje zadovoljstava.

Duboko unutra, u unutrašnjosti srca gdje je ono što je presudno važno, bili su prazni. Bili su uznemireni i bio im je potreban mir. Osjećali su krivnju i bio im je potreban oprost. Srca su im bila duhovno gladna i bila im je potrebna hrana. Volja im je bila oslabljena i bila im je potrebna snaga. Bili su zbunjeni i bilo im je potrebno usmjerenje.

A onda se pojavio on. Bradati ozbiljni prorok obučen u odjeću od devine dlake koji je propovijedao na osamljenom mjestu pored rijeke Jordan. On nije bio dio vjerskog sustava. On nije poučavao kao netko tko je završio poznate rabinske škole u Palestini. Nije imao titulu niti diplomu. Nije se nalazio ni na kakvom uzvišenom položaju. On zasigurno nije bio poznati vjerski vođa omiljen u narodu.

Ali on je imao nešto — imao je silu. Kad god je govorio, mijenjao je živote ljudi. Na tisuće ih je dolazilo slušati njegove pozive na pokajanje, očišćenje i novi život. Ovaj je čovjek odbacivao svako vjersko pretvaranje i laž i otvoreno progovarao njihovom srcu.

Zvali su ga Ivan, Ivan Krstitelj. Njegova poruka je prodirala duboko i bila je utjecajna. Njegova poruka osvjedočavala je njihovu savjest i mijenjala njihov život. Pokrenuti Svetim Duhom ljudi su ulazili u rijeku Jordan na krštenje.

On je govorio u prvom stoljeću, ali njegova poruka odnosi se i na nas danas u dvadeset i prvom stoljeću. Govorio je na početku kršćanskog razdoblja, ali njegova poruka važi i za kraj vremena. Govorio je da bi pripremio muškarce i žene za prvi dolazak našega Gospodina, ali njegova poruka odnosi se i na pripremu muškaraca i žena za drugi dolazak, povratak našeg Gospodina.

Proročke riječi Ivana Krstitelja o Isusu progovaranju i danas našem srcu. “Ja vas krstim vodom u znak obraćenja, ali onaj koji dolazi poslije mene jači je od mene. Ja nisam dostojan skinuti mu obuću. On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem.” (Matej 3,11)

Zapazimo pažljivo ovu važnu poruku. Ivan ne kaže: “On će vas krstiti Duhom Svetim *ili* ognjem.” On kaže: “On će vas krstiti Duhom Svetim *i* ognjem.”

Što je to toliko važno u tom izrazu? Biblijski stručnjak LeRoy E. Froom to ovako izražava: “Taj izraz objašnjava i dovršava misao. On spada u oblik biblijskog ponavljanja da bi se naglasila i istaknula jedinstvena misao. Mi sada trebamo biti kršteni božanskim ognjem kako bismo se kasnije sačuvali od ognja koji proždire.” (*The Coming of the Comforter*, 268)

U cijeloj Bibliji vatra je simbol Božje veličanstvene slave, prisutnosti i moći. Vatra se prvi put spominje u Bibliji u Knjizi Postanka, kad je anđeo s plamenim mačem postavljen da čuva prilaz Eden-skom vrtu (Postanak 3,24).

Očito je da je ovo slavno biće s plamenim mačem predstavljalo Božju prisutnost i moć. Sjećate li se Mojsijevog iskustva dok je jednog dana čuvao ovce u midjanskoj pustinji? Bio je zadivljen kad je naišao na grm koji je gorio — ali plamen kojim je gorio nije bio uništavajući.

Mojsije je ovako opisao taj događaj: “Anđeo mu se Jahvin ukaže u rasplamtjeloj vatri iz jednog grma. On se zagleda: grm sav u plamenu, a ipak ne izgara. ‘Hajde da pridem — reče Mojsije — i promotrim ovaj čudni prizor: zašto grm ne sagorijeva.’ Kad je Jahve vidio kako prilazi da razmotri, iz grma ga Bog zovne: ‘Mojsije! Mojsije!’ ‘Evo me!’ javi se.” (Izlazak 3,2-4)

Grm koji je gorio predstavljao je Božju ognjenu prisutnost. Kad su Izraelci u starozavjetno doba sagradili Svetište, Božja slava ispunila je Svetinju nad svetinjama. Božja ognjena prisutnost uzdizala se između zlatnih kerubina i Kovčega zavjeta.

U Izlasku je opisan trenutak kad se Mojsije susreo s Bogom na gori Sinaju: “Slava Jahvina na vrhuncu brda bijaše očima Izraelaca kao vatra koja sažiže.” (Izlazak 24,17)

“Stup od ognja”, simbol same Božje prisutnosti, vodio je Izraelce noću. Od plamenog mača na vratima Edena, preko ognja koji je spalio dijelove Abrahamove žrtve, do Mojsijevog razgorjelog grma na Horabu, vatra je predstavljala Božju slavnu prisutnost. Od plamena koji je prekrrio goru Sinaj u trenutku davanja Zakona do plamenog sjaja Božje šekine, ili slave koja je ispunila Svetinju nad svetinjama u izraelskom Svetištu, i do ognjenog stupa koji je vodio Izraelce noću, vatra je predstavljala Božju prisutnost.

Sjetite se vatre koja je pala na Ilijin oltar kad se kao Božji predstavnik suprotstavio Baalovim prorocima, ili užarenog ugljena s nebeskog oltara koji je dotaknuo Izaijine usne, ili vatre u Ezekielovu viđenju — vatra je uvijek povezana s Božjom prisutnošću i slavom.

U novozavjetno doba vatra je predstavljala slavnu Božju prisutnost preko Svetog Duha. Vatra i Sveti Duh bili su međusobno povezani i na dan Pedesetnice. Sveti Duh, predstavljen plamenim jezicima, ispunio je učenike. Na što se onda odnosilo krštenje ognjem o kojemu govori Ivan? Krštenje je bilo uronjavanje u vodu. Budući da je vatra simbol Božje slavne prisutnosti, krštenje ognjem je uronjavanje u Njegovu prisutnost.

To je poziv na primjenjivanje istinskog, izvornog kršćanstva. To nije poziv na nešto površno. To nije poziv na vanjsko bez unutrašnjeg. To je poziv da dopustimo Svetom Duhu da spali sve što je zemaljsko, što je grešno i nedostojno u našem životu, i da nam daruje topli sjaj istinskog iskustva s Bogom.

Govoreći o krštenju ognjem, Ellen G. White iznosi sljedeće dojmljivo zapažanje:

“U svima koji se podčine Njegovoj sili, Božji će Duh spaliti grijeh. Ali ako se ljudi čvrsto drže grijeha,

oni će se poistovjetiti s njim. Tada Božja slava koja uništava grijeh mora uništiti i njih. ... Prilikom drugog Kristovog dolaska zli će biti uništeni 'dahom usta' Njegovih i iskorijenjeni 'svjetlošću dolaska' Njegova. ... Svjetlost Božje slave, koja daje život pravednicima, uništiti će grešnike." (*Isusov život*, 71.72)

Kristova osobna prisutnost kroz Svetoga Duha očičava. Sveti Duh ispituje najveće dubine naše duše. On prodire u naše misli. On čisti naša srca i daje novu snagu našem duhovnom životu.

Mi možemo odlučiti dopustiti pročišćavajućem ognju, krštenju Svetim Duhom, da sažee trosku u našem životu, ili odbaciti Svetog Duha te će nas On spaliti onda kad će "pljevu sažeći ognjem neugasivim". (Matej 3,12)

Prorok Malahija to ovako opisuje: "Jer on je kao oganj ljevačev i kao lužina bjeliočeva. I zasjest će kao onaj što topi srebro i pročišćava. Očistit će sinove Levijeve i pročistit će ih kao zlato i srebro, da prinose Jahvi žrtvu u pravednosti." (Malahija 3,2.3)

Duh je kao ljevačev oganj. Naš Gospodin želi spaliti grijeh u našem životu. Posredstvom svojega Duha On će otkriti naš ponos, sebičnost, slavljublje, pohlepu, kritički stav, požudne misli i robovanje grešnim navikama. Ako Mu dopustimo, Sveti Duh će nam otkriti one strane naše naravi kojih ranije nismo bili svjesni.

Prorok Malahija kaže da će Duh sjesti i čistiti. On se ne žuri. On je strpljiv. On zna koliko topline treba upotrijebiti da bi pročistio naš život. Ako Mu dopustimo, On će nastaviti raditi sve dok ne dovrši svoj posao.

Isus je "začetnik i završitelj" naše vjere (Hebrejima 12,2). Apostol Pavao potvrđuje da možemo biti sigurni da će "onaj koji je počeo dobro djelo među

vama dovršiti ga do Dana Krista Isusa" (Filipljanima 1,6). Isus nam je obećao da će službom Svetoga Duha djelovati u našem životu kako bi dovršio ono što je započeo. Znete li da je Isus nešto započeo u vašem životu? Jeste li sigurni da je On nešto započeo u vama? Ako Mu dopustite, On će dovršiti ono što je započeo. Možda niste postali sve ono što ste željeli, ali više niste niti ono što ste nekad bili. I Sveti Duh vas sada potiče da idete dublje.

Čeznete li za dubljim iskustvom s Bogom? Biste li željeli da toplina Njegove prisutnosti ispuni vaš život? Čeznete li za preobrazbom života? Biste li željeli da vas Bog upotrijebi tako da donesete velike blagoslove ljudima?

Bog nikada ne može učiniti nešto preko nas, dok ne učini nešto u nama. Bog nikada ne može učiniti nešto s nama, dok ne učini nešto za nas. Bog nam nikada neće dati darove Duha u punoj mjeri ako ne prihvatimo Njegovo očišćenje i ne pokažemo rodove Duha.

Mnogi kršćani vole govoriti o darovima Duha. Oni govore o jezicima, čudima i proricanju. Oni žele izvanjsko, iako nikada nisu iskusili unutrašnje. Ali Bog neće uključiti nebesku centralu ako dovod električne struje nije dobar.

Bit ću vrlo otvoren da biste me dobro razumjeli. Ako čeznete za čudima iscjeljenja, a niste zainteresirani da Bog učini čudo u vašem životu da bi vas oslobodio vaših ovisnosti, vi se molite za pogrešno čudo.

Ako čeznete za govorenjem jezicima, a imate jezik koji stalno kritizira, vi se molite za pogrešno čudo. Ako čeznete za proricanjem o budućim događajima, a zarobljeni ste u sadašnjem trenutku, vi se molite za pogrešno čudo.

Sila koju nam Bog čezne danas dati je sila za pobjeđivanje naših ukorijenjenih grijeha. To je sila koja svladava ovisničke navike i požudne misli. To je sila koja nadvladava ponos i samouzvisivanje. To je sila koja ovladava neljubaznim riječima i nepromišljenim postupcima.

Bog nas želi ispuniti svojom ljubaznošću. On nas želi ispuniti svojom ljubavlju, radošću, mirom, strpljivošću, blagošću, dobrotom, vjernošću, krotkošću i uzdržljivošću (Galaćanima 5,22). To je rezultat istinskog buđenja. Posljedica ispunjenosti Duhom je pokazivanje duhovnih rodova u životu.

Život u Duhu je ispunjen. On je ispunjen Božjom prisutnošću. Percy G. Parker je opisao iskustvo ognjenog krštenja u svojoj pjesmi "Gori u meni".

*Gori u meni, ognju Božji,
Gori dok mi srce ne očistiš;
Gori dok žarko ne zavolim Boga,
Gori dok mi se vjera ne učvrsti.*

*Gori u meni, ognju Božji,
Gori sve jače i jače,
Sve dok mi jedina želja ne bude
Samo da vršim Očevu volju.*

*Gori u meni, ognju Božji,
Gori sve više i više,
Sve dok me svega ne sažežeš,
A plamen ognja ostane.*

(Froom, *The Coming of the Comforter*, str. 206).

To je pravo krštenje Svetim Duhom. To je uronjavanje u Božju ognjenu prisutnost da bi naša srca

postala sjedinjena s Njegovim. To je ispunjavanje Njegovom ljubavlju da bismo imali ono što On voli.

Stara dalmatinska kuća

Nekada davno u nekim su se dijelovima Dalmacije kuće pravile od bitumenskog krečnjaka. Ta posebna vrsta kamena krečnjaka je meka i lagana za klesanje i oblikovanje. Cijela kuća bi se gradila od njega — zidovi, krov, pod — i vanjština i unutrašnjost. Ali kad bi je graditelji dovršili, u njoj se nije moglo živjeti zbog nepodnošljivo jakog mirisa bitumena. Graditelji bi onda zapalili cijelu građevinu. Gorjela bi i gorjela, poput ugljena, sve dok vatra ne bi izvukla sav bitumen iz prezasićenih pora kame-
na, i sve dok se sve ono što može gorjeti ne bi pretvorilo u plin i dim, a vatra se konačno ugasila zbog nedostatka goriva.

Tada bi kuća bila spremna za stanovanje; stajala bi, podsjećajući na bijeli mramor, potpuno čista i useljiva. Ako bi je kasnije zahvatio i najveći požar, ona ne bi gorjela jer u njoj više nije bilo ničeg zapaljivog. Bila je otporna na vatru.

I mi smo po svojoj naravi i zbog svojih pogrešnih izbora zapaljivi, prezasićeni grijehom. Vatra Svetoga Duha može nas očistiti i osloboditi vlasti grijeha da bismo bili očišćeni i oslobođeni grijeha kad dođe Isus. Naš Bog je “oganj koji proždire” gdje god naiđe na grijeh (Hebrejima 12,29). U vatri Božje konačne osude sagorjet će svi tragovi grijeha.

Krist nas poziva da sada budemo kršteni ognjem Njegove prisutnosti da bi grijeh u nama mogao sagorjeti i da jednoga dana ne bismo morali gorjeti zajedno s grijehom. Ovo krštenje ognjem je dubinsko djelovanje Svetog Duha u našem životu. Ono se

ostvaruje kad odvajamo vrijeme za Boga. To vrijeme je potrebno da bi nam Bog ukazao na nešto u našem životu što nije u skladu s Njegovom voljom. To vrijeme je potrebno da bi nam otkrio one karakterne osobine, one grešne navike i stavove koji nas sprečavaju da Ga doista upoznamo. Duboko duhovno iskustvo s Bogom ne može se steći na brzinu. Upravo zato nas On poziva: "Prestanite i znajte da sam ja Bog." (Psalam 46,11)

Krštenje Svetim Duhom se ostvaruje kad se, kao i David, molimo na koljenima: "Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni! ... I svoga svetog duha ne uzmi od mene! Vrati mi radost svoga spasenja, i učvrsti me duhom spremnim!" (Psalam 51,12-14)

Sveti Duh se spušta na nas kad u tišini razmišljamo o Božjoj riječi, težeći da živimo kristolikim, pobožnijim životom. Postoji velika razlika između ognja Božje prisutnosti koji nas čisti iznutra i preobražava naš karakter, i tuđeg ognja đavolskih prijevara.

Duh pravog i stvarnog buđenja, pokrenut Svetim Duhom, potječe od Boga. On je odozgo. Lažno buđenje potječe od Zloga i dolazi odozdo. Istinsko krštenje Svetim Duhom zasnovano je na Božjoj riječi i daje pobjedu nad svakom osobinom karaktera ili stavom koji nas odvaja od Isusa. Lažno djelovanje Duha zasnovano je na osjećajima i više se zanima za znakove i čudesa negoli za promjenu srca. Ono uzdiže darove Duha nad rodovima Duha. Više se zanima za izvanjsku silu nego za obraćenje srca.

Istina čisti i posvećuje. Laž izaziva religijsko uzbuđenje i trenutni osjećaj zanosa. U posljednje vrijeme, dok Bog bude izlijevao svojega Duha na svoj narod, Sotona će nastojati krivotvoriti Božje djelovanje. On će pokušati prevariti i zavesti Božji narod.

U Levitskom zakoniku nalazimo tragičan i dojm-ljiv izvještaj o Aronovim sinovima: "A sinovi Aronovi Nadab i Abihu uzmu svaki svoj kadionik; stave u nj vatre i na nju metnu tamjana da prinesu pred Jahvom neposvećenu vatru, koju im on ne bijaše propisao." (Levitski zakonik 10,1)

To zasigurno nije bio oganj Svetoga Duha. Bio je to neposvećen oganj, iskre neke njihove vatre. Nadab i Abihu su lažno vjersko iskustvo smatrali pravim. Bog nije prihvatio tu vjersku krivotvorinu. "Ali izbije plamen ispred Jahve te ih proguta." (Levitski zakonik 10,2)

Bog nikada nije prihvaćao krivotvorine. Krivotvorina može prevariti, jer je jako slična izvorniku. Nikada nećete vidjeti lažnu novčanicu od tri, jedanaest ili sedamnaest dolara. Zašto? Zato što takav original ne postoji. Nijedan krivotvoritelj na svijetu nije toliko nesmotren da krivotvori nešto što ne postoji. Što je krivotvorina sličnija izvorniku, to je i prijevara vjerojatnija.

U posljednje vrijeme Sotona se neće baviti ljudima koji se ne žele spasiti. On njih već drži u svojoj šaci. On će se baviti kršćanima. Unoseći svoje prijevare u Crkvu, on će zavesti milijune. Naš Gospodin nas nije ostavio bez upozorenja. On nas je unaprijed jasno upozorio na to. "Tim držimo vrlo sigurnim sve proroštvo. Vi dobro činite što upirete u nj pogled kao u svjetiljku koja svijetli u tamnome mjestu dok ne osvane dan i dok se ne pomoli Danica u vašim srcima." (2. Petrova 1,19)

Na što apostol Petar misli kad govori o "sigurnom svem proroštvo"? Od čega je Božja riječ sigurnija ili pouzdanija? Božja riječ je sigurnija od našeg osobnog mišljenja. Proroštvo jasno razotkriva Sotonine obmane.

Mi nismo ostavljeni da se neupozoreni suočavamo sa Sotoninim obmanama. Naš milostivi Gospodin nam je jasno otkrio što nas očekuje. U svojoj silnoj propovijedi o znakovima posljednjeg vremena, Isus kaže: “Jer će se pojaviti lažne mesije i lažni proroci te će činiti tolike čudesne znakove da bi zaveli, kad bi bilo moguće, i same izabranike.” (Matej 24,24)

Zapazimo da postoje lažni mesije i lažni proroci. Što oni rade? Pokazuju lažne znakove i čine čudesa. To su krivotvorine čuda. Naš naraštaj vjeruje samo u ono što vidi. Iskustvo je ono čime bi se trebala provjeravati istina.

Sotona priprema umove milijuna ljudi da prihvate lažno vjersko iskustvo i da budu prevareni osjećajnim vjerskim oblicima. Lažna iscjeljenja, čuda i govorenje jezicima bit će dio Sotonine strategije.

Otkrivenje nam kaže za Zvijer da “ona čini velika čudesa, tako da i vatru s neba spušta na zemlju naočigled ljudi, i zavodi stanovnike zemlje čudesima koja su joj dana da ih čini u službi Zvijeri.” (Otkrivenje 13,13.14)

Obratite posebnu pozornost na ovo: sredstvo kojim će se Sotona služiti da prevari mnogo ljudi u posljednjim trenucima Zemljine povijesti jesu čuda. Jeste li primijetili izjavu da će on spuštati na zemlju “vatru s neba”? Vatra je simbol Božje slave, prisutnosti i moći kroz Svetoga Duha.

Bog izlijeva svojega istinskog Duha koji navodi muškarce i žene da Ga traže u iskrenom kajanju za svoje grijehе i da dobiju novu objavu Njegove volje za svoj život. Služeći se lažnim vjerskim uzbuđenjem, Sotona izlijeva svojega lažnog duha prijevernim znakovima i čudesima.

Lažno vjersko uzbuđenje prerast će u pokret svjetskih razmjera. U vrijeme sveopće krize on će za-

hvatiti čitav svijet. “To su uistinu proročki duhovi koji proizvode znakove i koji odlaze kraljevima cijeloga svijeta da ih skupe za rat velikoga Dana Boga, Svemogućega.” (Otkrivenje16,14)

Ellen G. White opisuje to lažno buđenje u knjizi *Velika borba*:

“Prije no što Božji sudovi padnu na Zemlju, u Gospodnjem će narodu doći do takvog buđenja prvotne pobožnosti kakve nije bilo od doba apostola. Na Božju će se djecu izliti Njegov Duh i sila. ... Neprijatelj duša nastoji omesti ovo djelo, i prije no što dođe vrijeme za takav pokret nastojat će ga spriječiti uvođenjem krivotvorine. U Crkvama koje može pokoriti pod svoju prevarljivu silu učinit će kao da je izliven Božji posebni blagoslov, pa će se činiti kao da se pojavilo veliko zanimanje za religiju. Mnoštvo će klicati od radosti zbog čudesnog Božjeg djelovanja, a zapravo će to biti djelo drugog duha. Pod plaštem vjere Sotona će nastojati proširiti svoj utjecaj na cijeli kršćanski svijet.” (str. 367)

Razmotrimo pažljivo ovaj odlomak.

- Bog namjerava svojoj Crkvi posljednjeg vremena darovati veliko buđenje.
- Njegov Sveti Duh će se obilno izliti.
- Neprijatelj želi spriječiti izlivanje kasne kiše i pokrenut će lažno buđenje.
- Pod maskom pobožnosti Sotona će prevariti svijet.

Sotonina posljednja velika prijevara neće potjecati iz svjetovnog humanizma. Bit će to vjerska prijevara. Danas se postavlja pozornica za nju. Kriza za krizom brzo pogađa svijet. Teroristički napadi, prirodne ne-

pogode, politički nemiri i financijska nesigurnost razbudili su prosječne ljude. Ljudi traže odgovore. Je li moguće da će đavao pokrenuti lažno vjersko buđenje da bi prevario milijune? Nije li njemu svojstveno napadati tamo gdje to većina njih ne očekuje? Ako đavao uspije pokrenuti lažno vjersko uzbuđenje kao krivotvorinu pravog buđenja Svetim Duhom u sili kasne kiše, on će ostvariti svoj cilj.

Nadahnuta proročkom spoznajom, Ellen G. White potvrđuje da će se on služiti upravo takvom strategijom: "Uz pomoć spiritizma dogodit će se mnoga čuda; bolesni će se liječiti, a zbit će se i mnoga neosporna čuda." (*Velika borba*, 463)

Zastanimo za trenutak da bismo se podsjetili da u vrijeme kraja Bog može učiniti čuda, i da će ih činiti. Nisu sva čuda lažna. Naš Bog je Svemoćni Bog i On će silno djelovati u posljednje dane. Ali ako će Bog činiti istinska čuda, a Sotona lažna, kako ćemo ih moći razlikovati? Razliku nećemo moći otkriti samo promatranjem čuda. Prava i lažna čuda će se možda činiti istima. Na prvi pogled bit će vrlo, vrlo slična.

Ali Isus je osigurao osnovu po kojoj možemo odrediti razliku između pravog i lažnog vjerskog iskustva. "Neće svaki koji mi govori: 'Gospodine, Gospodine!' ući u kraljevstvo nebesko, nego onaj koji vrši volju moga nebeskog Oca. Mnogi će mi u onaj dan reći: 'Gospodine, Gospodine, zar nismo pomoću tvoga imena prorokovali, pomoću tvoga imena izgonili zle duhove, pomoću tvoga imena čudesa činili?' Tada ću im i kazati: 'Nikad vas nisam poznavao. Odlazite od mene, zlotvori!'" (Matej 7,21-23)

Ovo je doista začuđujuće. "Mnogi" pomoću Isusovog imena čine sve to — prorokuju, istjeruju zle duhove i stvaraju čuda. Ali Isus im kaže: "Nikad vas

nisam poznavao.” Iako su oni sva ta silna djela činili u Njegovo ime, On ih nikada nije poznavao. Zašto? Zato što su njima znakovi i čudesa važniji od vršenja Božje volje. Za njih je vanjšтина važnija od srca koje poznaje istinu. Osjećajnost je važnija od poslušnosti.

Čuvajte se svakog takozvanog “duhovnog buđenja” koje umanjuje vrijednost nauka Božje riječi, zanemaruje važnost vršenja Božje volje i odbacuje značenje poslušnosti. Čuvajte se svakog takozvanog “duhovnog buđenja” kojeg više zanima da čovjeku bude dobro, umjesto da bude dobar.

Prije nego što se Sveti Duh izlio na učenike na dan Pedesetnice, oni su se sastajali u gornjoj sobi. Tamo su otvarali svoja srca Bogu u iskrenoj molitvi. Kajali su se za svoje grijehе. Priznavali su svoje slabosti. Obećavali su da će biti poslušni Bogu. Bili su odlučni živjeti za Isusa i prema drugima pokazivati Njegovu ljubav.

Sveti Duh čezne da izvrši utjecaj u najvećim dubinama našega bića. On čezne da nas promijeni iznutra. On želi ispuniti naša srca slavom svoje prisutnosti. To se neće postići tuđim ognjem osjećajnosti koji izgleda kao neka trenutna pomoć, ali ostavlja dušu praznom.

Želite li već sada tražiti izlivanje istinskog Božjeg Duha na vaš život? Zašto se, dok tražite vodstvo Svetoga Duha, ne biste molili jednom ovakvom molitvom:

*“Nadahni me, životodavni Dahu Božji,
Ispuni me novim životom
Da mogu voljeti ono što Ti voliš
I činiti ono što bi Ti činio.”*

ZA OSOBNU PRIMJENU

Molitva je životni dah buđenja, a proučavanje Biblije njezino srce.

Sva velika buđenja koja su se događala kroz povijest zasnivala su se na Božjoj riječi. Buđenje bez proučavanja Biblije na kraju se svodi samo na osjećaje ili neki oblik fanatizma. Božja riječ je temelj buđenja. Počnite ovog tjedna čitati Evanđelje po Ivanu. Dok čitate svako poglavlje, primjenjujte načelo: zamisli, uoč i razmisli:

Zamisli radnju Evanđelja po Ivanu i sagledaj sliku biblijskih događaja u svojim mislima. Nastoj uvidjeti svaku pojedinost radnje.

Uoč svaki lik u ovom biblijskom izvještaju. Postavi sebi pitanje: Kako bih se osjećao da sam ja taj biblijski lik? Kako bih se, primjerice, osjećao da sam bio na mjestu žene sa tečenjem krvi, opsjednutog čovjeka, slijepca, Nikodema, žene na zdencu ... i slično. Kakve misli bi mi se javljale?

Razmisli o pojedinom izvještaju i postavi si pitanja: Kako se ovo može primijeniti na moj život? Što mi Bog govori ovim izvještajem? Čemu me uči? Prihvati vjerom te pouke i primijeni ih na svoj život.

Pročitaj ovoga tjedna sljedeće biblijske tekstove i primijeni ih na svoj život služeći se načelom — zamisli, uoč i razmisli.

- Ivan 3,1-21
- Ivan 4,1-26
- Ivan 6,1-4

*“Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi
u meni! ... I svoga svetog duha ne uzmi od mene!
Vrati mi radost svoga spasenja, i učvrsti me
duhom spremnim!”*

(Psalam 51,12-14)

5

Obećano buđenje

Moja supruga i ja živjeli smo neko vrijeme u Engleskoj. Često smo nedjeljna poslijepodneva provodili u Londonu razgledavajući povijesna mjesta. London je jedan od najzanimljivijih gradova na svijetu, s veličanstvenim Parlamentom, Westminsterском opatijom, Big Benom i u cijelom svijetu poznatim Londonskim mostom.

Postoji priča o nekom jadnom prosjaku koji je sjedio pred tim Londonskim mostom, godinama škripeći na nekoj staroj violini. Stari prosjak uzaludno je od prolaznika pokušavao izmamiti pokoji peni. Njegova glazba, ako se to uopće moglo nazvati glazbom, nije se nikome sviđala. Prosjakovo snuždeno lice otkrivalo je tugu u njegovom srcu.

Jednom je tuda prošao neki otmjeno obučen stranac. Iznenada je zastao, okrenuo se i počeo slušati starca čije su umorne oči ispitivale njegovo lice tražeći tračak samilosti. Ali umjesto da ponudi peni kojemu se starac nadao, stranac je zatražio violinu. Htio je ugoditi njezine žice.

Njegovi prsti nježno su prešli preko starog glazbala. Vješte ruke znalčki su podesile žice stare violine i počele su svirati veličanstvenu melodiju. Uskoro su ljudi počeli zastajati da bi poslušali izved-

bu. U početku je skupina bila mala, a onda se povećala. Glazba je bila neodoljiva.

Na kraju se pred Londonskim mostom tiskalo veliko mnoštvo ljudi i zaustavilo sav promet. Srebrni novčići su jedan za drugim padali u otvoreni kofer starčeve violine. Nježna i zanosna melodija zamijenila je mučno škripanje.

Mnoštvom se proširio šapat: “Maestrova ruka! Na starčevoj violini svira veliki Paganini.”

Bog će reći da i mi odgovorimo kao ova stara violina u rukama umjetnika. Tada će naš život ispuniti nebeska glazba. Kad Sveti Duh preuzme potpunu upravu nad nama, On će učiniti nešto zadivljujuće. Kao i glazbalo u rukama maestra, Duh će posredstvom našeg života učiniti više nego što možemo i zamisliti.

Buđenje posljednjeg vremena

Biblija najavljuje da će u posljednje vrijeme doći do snažnog buđenja. Sveti Duh će se izliti u istoj sili kao i na dan Pedesetnice. Evanđelje će se brzo propovijedati po cijelom svijetu. Zapazimo dva velika biblijska obećanja: “Ova Radosna vijest o Kraljevstvu propovijedat će se po svemu svijetu, svim narodima za svjedočanstvo, i tada će doći svršetak.” (Matej 24,14) “Jer će Gospodin potpuno i brzo ostvariti riječ na zemlji.” (Rimljanima 9,28) Evanđelje će se propovijedati po cijelom svijetu. Bog će užurbano raditi na dovršenju svojega Djela.

Sotona zna za ova proročanstva, i on će, prije Isusovog dolaska na kraju vremena, raditi svom svojom silom. Izvest će najveće moguće prijevare. Posredstvom lažnog vjerskog buđenja izraženog znakovima, čudesnim pojavama i čudima đavao će zavesti

milijune. Ali to djelovanje neobične sile odozdo izazvat će djelovanje moćne sile odozgo. Sotona će djelovati; ali će Bog djelovati još moćnije.

Posljednja knjiga Biblije opisuje konačnu objavu Božje slave ovim riječima: "Poslije toga opazih nekoga drugog anđela gdje silazi s neba. Imao je veliku moć, i zemlja se rasvijetli od njegova sjaja." (Otkrivenje 18,1)

Za vrijeme tog buđenja posljednjeg vremena, Sveti Duh će se izliti u punoj mjeri. Evanđelje će se brzo širiti po svijetu. Mnoštvo će odgovoriti na propovijedanje Božje riječi. Tisuće će prenijeti riječ života ljudima u svojoj okolini i zateći spremna srca koja čekaju istinu da je prihvate.

Biblija govori o tom velikom buđenju kao o izlivanju kasne kiše ili poznog dažda. Izrazi "rana kiša" i "kasna kiša" odnose se na godišnje razdoblje obrade zemlje u Izraelu. Rana kiša natapala je posijano sjeme i pomagala mu da proklije. Kasna kiša padala je na kraju razdoblja da bi urod sazrio i mogao biti požnjeven. Bez kasne kiše nije moglo biti žetve. Kasna kiša je jedna od biblijskih slika za izlivanje Svetog Duha u posljednje dane. Sveti Duh osposobljava Božji narod za dovršenje zadaće propovijedanja Evanđelja cijelom svijetu prije nego što Isus dođe po nas.

Apostol Jakov to ovako izražava: "Prema tome, strpite se, braćo, do dolaska Gospodnjega! Pazite! Poljodjelac iščekuje skupocjen rod od zemlje, strpljivo čekajući na nj, dok ne primi 'ranu' i 'kasnu kišu'. Strpite se i vi i učvrstite svoja srca, jer je blizu dolazak Gospodnji!" (Jakov 5,7.8)

I starozavjetni prorok Joel ističe ovo obećanje: "Sinovi sionski, radujte se, u Jahvi se veselite, svojem Bogu; jer vam daje kišu jesensku u pravoj mje-

ri, izli na vas kišu, jesensku i proljetnu kišu kao nekoć.” (Joel 2,23)

Povijesno gledano, prva ili rana kiša izlila se na dan Pedesetnice. U samo jednom danu i na jednom mjestu krstilo se tri tisuće obraćenika. Božja riječ govori da je taj broj skroman u usporedbi s onim što slijedi. Kad bih vidio da se tri tisuće ljudi krstilo u jednom danu i na jednom mjestu u Sjevernoj Americi ili Europi, mislim da to ne bih nazvao “skromnim” izlivanjem Svetog Duha. A vi? Ali ono što je ovdje bitno jest da je rana kiša skromna u usporedbi s onim što donosi kasna kiša.

Možemo očekivati da će Sveti Duh učiniti neka potpuna nevjerojatna djela na kraju vremena. Znamo da će izlivanje Svetog Duha za dovršenje propovijedanja Radosne vijesti na Zemlji biti mnogo moćnije od svega što je Božja crkva ikada ranije doživjela.

Pedesetnica će se ponoviti na širem, većem području. Ellen G. White to ovako objašnjava: “To će djelo biti slično onome na Duhove. Kao što je ‘rana kiša’ bila dana izlivanjem Svetoga Duha u početku objavljivanja Evandjelja da izazove klijanje dragocjenog sjemena, tako će ‘kasna kiša’ biti dana pri njegovom završetku za dozrijevanje žetve.” (*Velika borba*, 481)

Ovaj odlomak se dalje nastavlja riječima: “Veliko se djelo Evandjelja neće završiti manjom objavom Božje sile od one koja je pratila njegov početak. Proročanstva koja su se ispunila u izlivanju rane kiše u samom početku propovijedanja Evandjelja, opet će se pri njegovu završetku ispuniti u kasnoj kiši. ...

Božje sluge, ozarena lica svetim posvećenjem, žurit će iz mjesta u mjesto objaviti poruku s Neba. Tisuće će glasova, diljem čitave Zemlje, objaviti upo-

zorenje. Činit će se čuda, bolesni će ozdravljati, a znakovi i čudesa pratit će vjerne.” (Isto)

Kakvog li uzbuđenja živjeti u vrijeme u kojem Bog želi izliti puninu nebeske sile za dovršenje Njegovog djela! I kakve li prednosti biti protočnik za izlivanje Svetoga Duha!

Kad gledamo Sotonine izljeve lažnih buđenja svuda oko nas, zar ne bismo trebali čeznuti za pravim izlivanjem Svetog Duha u obliku kasne kiše? Zar ne bismo trebali tražiti da nam Bog pošalje to istinsko izlivanje? Jedno je prepoznati krivotvorinu, a sasvim je drugo primiti istinski dar Duha.

Je li moguće biti tako zaokupljen lažnim da ne uvidamo što Bog danas čezne učiniti preko svojega naroda?

Čeznete li za pravim izlivanjem Svetoga Duha u vašem osobnom životu i u životu Crkve? Tek kad se izlije Božji Duh, vijest Evandjelja stići će do svih krajeva Zemlje. Starozavjetni prorok Zaharija podsjeća nas kako će se završiti Božje djelo na Zemlji: “Ne silom niti snagom, već duhom mojim! — riječ je Jahve nad Vojskama.” (Zaharija 4,6)

Što zadržava predstojeće buđenje? Koje prepreke sprečavaju kasnu kišu da se izlije? Koje zahtjeve postavlja Nebo za primanje sile Svetoga Duha u obliku kasne kiše? Zašto Bog još nije izlio svojega Duha u svojoj Njegovoj punini? Na što Nebo čeka?

Nema ničeg važnijeg za nas osobno i za Crkvu od traženja da se Sveti Duh izlije u obliku buđenja poslanog s Neba. “Buđenje prave pobožnosti među nama naša je najveća i najhitnija potreba. Njegovo traženje treba biti naša prva zadaća.” (Ellen G. White, *Selected Messages*, sv. 1, 121)

Ispunjavanje nebeskih uvjeta za buđenje i izlivanje Svetoga Duha u sili kasne kiše naša je najva-

žnija potreba. Nebo nam može ponuditi mnogo više nego što mi uopće možemo zamisliti.

LeRoy E. Froom navodi kako “škotski bankari tvrde da raspolažu sa četrdeset milijuna funti koje nitko ne potražuje”. (*The Coming of the Comforter*, 203) Ovisno o tečajnoj razlici, to bi moglo značiti da u jednoj maloj zemlji postoji golemih sedamdeset do osamdeset milijuna dolara na koje nitko ne polaže pravo.

Teško nam je to povjerovati, ali riznice Neba samo čekaju da nešto zatražimo i uzmemo. Nije potrebno čekati da netko drugi položi pravo na nebeska dobra. Kakva li se tragedija krije iza našeg siromaštva! Propuštamo li zatražiti neizmjereno blago koje Sveti Duh čuva za nas?

Preduvjeti za primanje kasne kiše

Potrudimo se proučiti neke od Božjih preduvjeta za primanje punine Svetog Duha. Evo što nam preporučuje Božja riječ, ako želimo primiti silu kasne kiše.

Prvi preduvjet za primanje Svetog Duha jest traženje Boga.

“Tražite od Jahve dažd u vrijeme proljetno!” (Zaharija 10,1) Božja vjesnica posljednjeg vremena poručuje Božjoj crkvi: “Trebamo se isto tako žarko moliti za silazak Svetoga Duha kao što su se molili učenici na dan Pedesetnice.” (*Review and Herald*, 25. kolovoza 1896.)

Luka opisuje iskrene molitve učenika na dan Pedesetnice: “Svi su ovi bili jednodušno ustrajni u molitvi zajedno s nekim ženama, Isusovom majkom Marijom i braćom njegovom.” (Djela 1,14)

Učenici su shvatili da nemaju sile bez Svetoga Duha. Shvatili su da je zadatak pred njima previše zahtjevan bez moćnog izlivanja nebeske sile. Bez prisutnosti Duha u punini i Njegove moći u njihovom životu, oni nisu mogli pobijediti sile zla.

Sveti Duh će se izliti u sili kasne kiše samo kao odgovor na iskrenu molitvu. Upućen nam je savjet: "Braćo moja i sestre, tražite Svetoga Duha. Bog ispunjava svako obećanje koje je dao. S Biblijom u ruci recite: 'Bože, činimo ono što si nam rekao i pozivamo se na Tvoja obećanja: Molite, i dat će vam se! Tražite, i naći ćete! Kucajte, i otvorit će vam se!'" (*Testimonies*, sv. 8, 23)

Tražite li svakodnevno Boga da biste bili kršteni Svetim Duhom? Molite li se za izlivanje Svetoga Duha u svojem životu? Sastajete li se s molitvenom skupinom da od Boga tražite kasnu kišu? Imate li dva ili tri molitvena partnera s kojima ste se udružili da biste se molili za izlivanje Svetoga Duha u svojem životu i u svojoj crkvi? Ne zaboravite da je Isus obećao: "Dakle: ako vi, premda ste zli, možete davati svojoj djeci dobre darove, koliko će više Otac nebeski dati Duha Svetoga onima koji ga mole!" (Luka 11,13)

Razmotrimo sada još jedan preduvjet za primanje punine Duha.

Drugi preduvjet je nepodijeljeno srce.

Možda ćete se pitati: "Što je to nepodijeljeno srce?" Nepodijeljeno srce je srce koje je potpuno posvećeno Isusu. To je srce koje je potpuno vjerno Bogu. To je srce koje teži vršiti Božju volju.

Isusov život je primjer života ispunjenog Duhom. U Evanđelju po Luki opisan je prizor Njegovog krštenja: "Za krštavanja svega naroda bi kršten i Isus.

Dok se molio, otvori se nebo, siđe na njega Duh Sveti u tjelesnom obliku, poput goluba. I dođe glas s neba: "Ti si Sin moj, Ljubljeni moj, koga sam odabrao!" (Luka 3,21,22)

U Luki 4,18 Spasitelj objavljuje: "Na meni je Duh Gospodnji." Očevo čudesno prihvaćanje Isusa, izraženo prigodom Njegovog krštenja, otvara nove vidike razumijevanja u vezi s primanjem Svetoga Duha. Kod Isusovog krštenja nebeski je Otac progovorio objavljujući: "Ti si Sin moj, Ljubljeni moj, koga sam odabrao!" (Luka 3,22)

Sveti Duh se s Neba izlijeva na one koji su po Očevoj volji. Isus je potvrdio nepodijeljenost i vjernost svojega srca kad je rekao: "Onaj koji me posla sa mnom je. On me ne ostavlja sama, jer ja uvijek činim što je njemu ugodno." (Ivan 8,29)

Isus je bio potpuno predan vršenju Očeve volje. Ništa u Njegovom životu nije bilo tako važno kao vršenje Očeve volje. Otac je toliko cijenio predanost svojega Sina da Mu je poslao svojega Duha u izobilju. Bog je spreman dati i vama nepodijeljeno srce. Tražite da vas pouči kako živjeti životom potpunog oslanjanja na Njega.

Kad Bog ima skupinu ljudi čija je najveća želja da Mu ugone, On će izliti svojega Duha u izobilnoj mjeri. Dok se molimo za izlivanje Svetoga Duha, naša glavna težnja nije neka nadnaravna duhovna sila za nas same. Sveti Duh svjedoči o Isusu. Sveti Duh proslavlja Isusa u našem životu (Ivan 15,26; 16,14). Isus čezne da Mu pridemo poniznog srca, ostavljajući po strani sve svoje želje i govoreći Mu: "Ali neka ne bude moja volja, nego tvoja volja!" (Matej 26,39)

Isus svakodnevno dopušta da na nas dolaze razne duhovne probe. Svaka takva proba je mogućnost

da otkrijemo ono što nam je u srcu. On nam tada otkriva ono što uopće nismo znali o sebi. Njegova velika želja je da nas te probe povedu na koljena, kad ćemo u molitvi reći: “Gospodine do sada nisam znao što je u meni. Nisam znao da je to u mojoj naravi. Molim Te, oslobodi me robovanja toj posebnoj navici ili stavu. Priznajem ih i dobrovoljno ih predajem Tebi.”

Povezivanje s Izvorom sile

Bog nas poziva da se povežemo s Izvorom sile. Dok Mu otvaramo svoja srca u molitvi, naše misli bit će u skladu s Njegovim mislima, naša volja u skladu s Njegovom voljom i naše srce u skladu s Njegovim srcem. Nepodijeljeno, pokorno srce, koje želi u svemu ugoditi Njemu, bitan je preduvjet za duhovno buđenje.

Jeste li prije nekoliko godina čitali o ženi koja je kupila novi hladnjak, a sve što bi stavila u njega bi joj se pokvarilo? Mlijeko bi se ukiselilo, salata uvenula, voće i povrće popljesnivilo, a sladoled se rastopio? Nije mogla shvatiti u čemu je tajna. Činilo joj se da je sve ispravno. Na njezino zaprepaštenje, otkrila je da je utikač ispaao iz utičnice. Hladnjak uopće nije bio uključen. Nije bio povezan s izvorom struje. Slično tome, duhovna sila dolazi samo ako smo povezani s Izvorom neograničene sile.

Ellen G. White opisuje prednosti koje uživa nepodijeljeno srce. “Nema ograničenja u korisnosti onoga koji se odrekao sebe i dopustio Svetom Duhu da djeluje na njegovo srce i život, onoga koji živi životom potpuno posvećenim Bogu.” (*Testimonies*, sv. 8, 19)

Bog ima neogranične planove za naš život. Nema granica onome što Sveti Duh može učiniti u vašem

životu ako imate nepodijeljeno srce i ako ste potpuno posvećeni Bogu.

Treći preduvjet za primanje Svetog Duha jest ispunjenost misli Božjom riječju.

Isti Sveti Duh koji je nadahnuo Bibliju, nadahnjuje i nas da je čitamo. Isti Sveti Duh koji se izlio na život biblijskih pisaca dok su pisali posvećene riječi Svetog pisma, izlit će se i na naš život dok ih budemo čitali. Psalmist nam otkriva važno obilježje buđenja kad kaže: “Moja duša leži u prašini: po riječi svojoj vrati mi život.” (Psalam 119,25) “Suze roni duša moja od žalosti: po riječi svojoj ti me podigni!” (Psalam 119,28) “Duša moja gine za tvojim spaseњem, riječ tvoju željno čekam.” (Psalam 119,81)

Psalmist jasno uviđa da je sam temelj buđenja Božja riječ. Dok se susrećemo s Isusom u riječima Svetog pisma, Sveti Duh nas mijenja. Suočavajući se sa snažnim navaljivanjima neprijatelja u pustinji kušanja, Isus je odlučno izjavio: “Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih.” (Matej 4,4) On dalje kaže: “Riječi koje sam vam ja rekao jesu duh i život.” (Ivan 6,63)

Sveti Duh teče Božjom riječju kako bi ispunio naš život. Biti ispunjen Duhom znači biti ispunjen Božjom riječju. Život ispunjen Duhom upravlja se prema Božjoj riječi, poučava se iz Božje riječi i snaži se Božjom riječju. Dok otvaramo stranice Svetog pisma, mi postajemo posvećeni i promijenjeni Riječju. Kad prihvaćamo nauk Božje riječi, mi dajemo dopuštenje Svetom Duhu da ispuni naš život svojom prisutnošću i silom.

Četvrti zahtjev za primanje Svetog Duha u punini Njegove moći jest odbacivanje svih međusobnih razmirica.

Dok su se učenici borili za najuzvišenije položaje, sila Svetoga Duha je bila ograničena. Dok su se raspravljali i gajili neljubazne osjećaje jedni prema drugima, sila Svetoga Duha bila je također ograničena. Tek kad su uklonili prepreke netrpeljivosti i sukoba, Duh se mogao izliti na njihov život.

Na dan Pedesetnice učenici su bili okupljeni u zajednici. Grčka riječ koja je prevedena sa "skupljeni" znači "zajedno". (Djela 2,1) Učenici ne samo da su tjelesno bili zajedno, već su po prvi put doista bili zajedno sjedinjeni u skladnom jedinstvu. Oni su se još uvijek odlikovali različitim karakterima, ali bili su sjedinjeni posvećenošću jednih drugima. Bili su sjedinjeni željom da prenesu Radosnu vijest cijelom svijetu.

Ellen G. White nam upućuje sljedeći praktičan savjet: "Neka kršćani odbace sve razmirice i predaju sebe Bogu u poslu spašavanja izgubljenih. Neka vjerom traže obećane blagoslove i oni će doći. Izljevajenje Duha u dane apostola bila je 'rana kiša', a posljedice su bile slavne. Ali 'kasna kiša' će biti još izobilnija." (*Testimonies*, sv. 8, 21)

Postoji li nešto u vašem životu što stoji između vas i nekog drugog? Bi li taj zid mogao biti zapreka da vam Bog u potpunosti daruje svoju silu? Trebate li oprostiti nekome tko vas je povrijedio? Ako gajite ogorčenost prema nekome, dopuštate mu da vas stalno iznova povređuje. Opraštanje nije opravdavanje onoga što vam je netko učinio. Ono je oslobađanje nekoga od naše osude kad on to nije zaslužio, jer je i Krist nas oslobodio svoje osude kad mi to nismo zaslužili. Kad smo spremni oprostiti, mi otvaramo

svoja srca Svetom Duhu i dopuštamo Mu da kroz nas poteče k drugima.

Corrie ten Boom preživjela je jedan od Hitlerovih logora smrti. Njezina sestra Betsy nije bila te sreće. Umrla je zbog nasilja i bolesti u logoru. Nakon završetka rata, Corrie je putovala po svojoj voljenoj Nizozemskoj i Njemačkoj govoreći o važnosti pomirenja i oprosta. Jedne večeri, nakon predavanja u jednoj njemačkoj crkvi, ugledala je — njega! Slika niskog zdepastog čuvara iz njemačkog logora s nemilosrdnim licem zauvijek joj se urezala u sjećanje. Njegovo nečovječno postupanje prema njezinoj sestri Betsy doprinijelo je njezinoj smrti. Ali sada je taj čovjek stajao ispred Corrie s ispruženom rukom i pitao: "Hoćete li mi oprostiti?" Bila joj je potrebna sva Božja milost da prihvati čovjekovu ruku, da ga pogleda u oči i kaže: "Da, opraštam vam!" Corrie je shvatila ovu presudnu istinu. Sveti Duh ne može ispuniti srce koje ne prašta. Sveti Duh i ogorčenost ne idu zajedno; kao ulje i voda, oni ne prijanjaju jedno za drugo.

Peti preduvjet za primanje kasne kiše jest aktivan rad za druge.

Ne zaboravite da je izlivanje Svetoga Duha oznažilo učenike za svjedočenje. Bog šalje svoju silu da bismo mogli objavljivati Njegovu Radosnu vijest. On nam je daje da bismo bili na blagoslov drugima.

Mnogi očekuju veliko izlivanje Svetog Duha koje će se dogoditi u budućnosti. Ali ono može otpočeti već danas u našem životu. Sada je vrijeme da tražimo Boga zbog duhovnog buđenja. Ako buđenje mora otpočeti, ono treba otpočeti u srcu svakoga od nas.

Sada je vrijeme da ljudima pokažemo Isusovu ljubav i milosrđe. Što više ljubavi pokazujemo pre-

ma drugima, to će nas Sveti Duh ispuniti s više milosrđa da bismo ga izobilno pokazivali.

Izlijevanje Svetog Duha tijekom buđenja povezano je s našim služenjem drugima. Budući da je “blaženije davati nego primati”, mi smo najviše blagoslovljeni kad pokazujemo Isusovu ljubav i objavljujemo Njegovu istinu. Ellen G. White je napisala sljedeću dojmljivu misao: “Ako su hladnoća i ravnodušnost ovladali vašim duhovnim osjetilima, i ako se smanjilo vaše zanimanje za one koji propadaju u svojim grijesima, vrijeme je da se vi sami obratite. Bilo bi najbolje da se odmah uključite u spašavanje drugih. Donoseći blagoslov njima, i sami ćete biti blagoslovljeni.” (*Review and Herald*, 10. lipnja 1880.)

Zašto bi Bog izlijevao na nas svoga Svetog Duha za svjedočenje drugima — ako se mi ne zanimamo za svjedočenje? Zašto bi nas Bog osnaživao da govorimo o svojoj vjeri — ako se ne zanimamo da govorimo o njoj? Sveti Duh svjedoči o Isusu. Kad se mi budemo zanimali za ono za što se zanima i Sveti Duh, Njegova sila će se izliti na nas u svoj svojoj punini. Sada je vrijeme da, posvećenih srca, tražimo moćnu Božju silu.

Primanje kasne kiše zahtijeva potpunu predaju

Bog nas poziva da ono što On smatra najvažnijim i mi smatramo najvažnijim i za sebe. On nas potiče da Njegovu volju stavimo ispred svoje. On nas moli da u svim područjima života “najprije tražimo kraljevstvo Božje i njegovu pravednost” (Matej 6,33).

Gospodin Van de Venter se pet godina mučio s donošenjem odluke da Kristov poziv za predajom svojega života Bogu učini nečim najvažnijim. Van de Venter je polako postajao poznati pjesnik. Ali onda

je osjetio da Sveti Duh radi na njegovom srcu. Osjećao je poziv da postane evanđelist, ali je oklijevao. Evo što je rekao o tome: “Već neko vrijeme lomio sam se između razvijanja svojih darova na polju umjetnosti i preuzimanja službe evanđelista. Na kraju je došao onaj presudni trenutak u mojem životu i ja sam predao sve. Došao je novi dan mojega života.”

Pastor Van de Venter imao je značajan utjecaj na evanđelista Billyja Grahama. On je često posjećivao Biblijski institut na Floridi na kojem je Billy Graham studirao. Dr. Graham je godinama kasnije napisao: “Jedan od evanđelista koji je na početku moje propovjedničke službe snažno utjecao na moj razvoj bio je i autor pjesme ‘Predajem Ti sve’ (I Surrender All)*, pastor J. V. Van de Venter. On je bio čest gost Biblijskog instituta na Floridi krajem 1930-ih. Mi studenti voljeli smo ovog ljubaznog i vrlo duhovnog čovjeka.” (*101 More Hymn Stories*, 136)

Pjesma “Predajem Ti sve” odražava dubinu duhovne predanosti pastora Van de Ventera. Dok pažljivo čitate riječi te himne, ponovno posvetite svoj život Kristu, predajući se u potpunosti Njegovoj sili?

Predajem Ti sve

*Isusu sve spremno dajem,
Sve sad Njemu predajem;
Njega ljubim, Njemu služim,
Svaki tren Mu darujem.*

Pripjev

*Predajem Ti sve,
Predajem Ti sve;*

* Pjesma je prepjevana kao “Kristu dajem srce svoje”, broj 248 u pjesmarici *Kršćanske himne*, Znaci vremena, 2007.

*Samo Tebi, dragi Spase,
Predajem ja sve.*

*Isusu sve spremno dajem,
Ponizno se predajem;
Odričem se želja svijeta,
Sav se Njemu darujem.*

*Predajem se Tebi, Spase,
Da bih bio sasvim Tvoj;
Duha Svog mi sada daruj,
Da On vodi život moj.*

*Predajem se Tebi, Spase,
Svoje srce donosim;
Ljubavlju i silom svojom
Ti ga sada ispuni.*

Je li najveća želja vašeg života da budete ispunjeni Njegovom ljubavlju i silom? Čeznete li upravo sada za Njegovim blagoslovom? On je spreman već danas izliti na vas izobilne nebeske blagoslove. Zašto sada ne biste sagnuli svoju glavu i rekli Mu u molitvi: "Isuse, sve Ti predajem. Dajem Ti sve što tražiš i vjerujem da ću primiti sve što si obećao. Gospodine, Ti si obećao prihvaćanje, oprostjenje, iskupljenje, izbavljenje, usvajanje, nadu i silu. Ja se sada vjerom pozivam na Tvoja obećanja i vjerujem da ću upravo sada primiti blagoslove Svetoga Duha. Molim Te ovo u Tvoje sveto ime. Amen."

ZA OSOBNU PRIMJENU

Tijekom postupka oživljavanja, Sveti Duh mijenja način našega razmišljanja. On tada stvara nešto novo u našem životu. Dolazi do novog duhovnog buđenja u našem srcu. Duhovna čežnja ispunjava našu dušu. Nastaje glad za božanskim blagoslovima. Kako se ostvaruje to duhovno buđenje?

Kako da budemo promijenjeni da bismo bili sličniji Isusu? Apostol Pavao to ovako izražava: "A mi svi, koji otkrivena lica odrazujemo kao ogledalo slavu Gospodnju, preobražavamo se u tu istu sliku, uvijek sve slavniju, jer dolazi od Gospodina, od Duha." (2. Korinćanima 3,18) Jakov dodaje da se mi preobražavamo "usađenom Riječju" (Jakov 1,21). Petar kaže da smo mi sudionici u božanskoj naravi kroz Božja "skupocjena i najveća obećana dobra" (2. Petrova 1,4).

Kad dođemo u dodir s Isusom u Njegovoj Riječi, mi se mijenjamo. Dok razmišljamo o Isusu u Njegovoj Riječi, plamen buđenja zapalit će i naša srca. Ovog tjedna otpočnite post koji će trajati sljedećih sedam dana. Uzdržite se od filmova na televiziji i DVD-ima, i svakoga jutra provedite pola sata čitajući Evanđelje po Ivanu, a pola sata čitajući knjigu Ellen G. White, *Isusov život*.

"Za nas bi bilo dobro da svakoga dana provedemo jedan sat u razmišljanju o Kristovom životu. Trebamo ga proučavati u svakoj pojedinosti, dopustivši svojoj mašti da obuhvati sve prizore, naročito one vezane za kraj Njegova života." (*Isusov život*, 54)

Moja odluka

Odlučujem da ću se ovog tjedna uzdržavati od medijskih sadržaja kako bih se posebno usredotočio na svoj osobni duhovni život i posvećenost.

6

Propovijedanje Evandjelja i buđenje

Njihov strah je nestao. Povukao se kao prolazna sjenka. Tamna noć njihove potištenosti je prošla. Svanulo je jutro. Vjera im je ispunila srca. Više se nisu bojažljivo skrivali u gornjoj sobi. Sada su bili puni vjere. Nada je grijala njihova srca. Pogled na uskrsnulog Spasitelja promijenio im je život. On im je povjerio ono što zovemo velikim nalogom. "Idite po svem svijetu i propovijedajte Radosnu vijest svakom stvorenju!" (Marko 16,15)

Sada su se oni pozivali na to veliko obećanje. Bez velikog obećanja nisu niti mogli izvršiti veliki nalog. Zamislite da ste prije dvije tisuće godina bili zajedno s učenicima u gornjoj sobi. U pitanju je bila pouzdanost Božje riječi. Bio je u pitanju Božji ugled. Čast Božje vladavine ovisila je o ispunjenju ovog obećanja.

Veliko obećanje

I pored golemih prepreka i nepremostivih razlika, učenici su se pozivali na to dragocjeno obećanje. "Jednoć, dok je sjedio s njima za stolom, naloži im da se ne udaljuju od Jeruzalema, već da ondje čeka-

ju obećanje Očevo, 'obećanje za koje ste čuli od mene: Ivan je krstio vodom, a vi ćete domalo biti kršteni Duhom Svetim'. ...

Učenici su se čvrsto držali Isusove riječi. Vjerovali su Spasiteljevom obećanju. Bili su uvjereni da će, ako oni ispune uvjete, i On održati svoju riječ. Čekali su. Priznavali su svoje grijehe. Molili su se. Vjerovali su. I Nebo je odgovorilo. Sveti Duh se izlio u obilnoj mjeri na dan Pedesetnice (Djela 2,1-4).

Izlijevanje Svetog Duha na Pedesetnicu ili na Duhove nije se dogodilo samo zato što su učenici ispunili uvjete. Sigurno je da se Sveti Duh ne bi izlio da oni nisu ispunili uvjete, ali ispunjavanje uvjeta za primanje Duha samo po sebi nije bilo dovoljno.

Sveti Duh se na dan Pedesetnice izlio kao znak Crkvi na Zemlji da je u nebeskoj Svetinji Otac prihvatio Isusovu žrtvu. Luka to jasno kaže u drugom poglavlju Djela apostolskih: "Njega je, to jest Isusa, Bog uskrisio. Tome smo mi svi svjedoci. On, sad uzvišen Božjom desnicom, pošto je od Oca primio obećanog Duha Svetoga, izlio je ovo što sami i vidite i čujete." (Djela 2,32.33)

Moćno izlijevanje Duha na Pedesetnicu bio je nebeski dar i potvrda Očevog prihvaćanja Kristove uzvišene žrtve na golgotskom križu. Tri tisuće ljudi koji su se toga dana krstili bili su jasno svjedočanstvo o moći uskrsnulog Krista kojom se mijenja život. Puni na sile Svetoga Duha svjedoči o punini Isusove moći.

Toga dana u gornjoj sobi se okupilo stotinu i dvadeset učenika. Propovijedanje Radosne vijesti po cijelom svijetu izgledalo im je nemoguće. Prema nekim procjenama, broj stanovnika u Rimskom Carstvu prvoga stoljeća iznosio je oko 180 milijuna.

Iako je sigurno bilo više kršćana nego što se tada okupilo u gornjoj sobi, broj kršćana u odnosu na

broj stanovnika bio je zanemarivo malen. Ako, primjerice, uzmemo taj broj od stotinu i dvadeset kršćana, onda bi na svakih 1,4 milijuna stanovnika u svijetu došao jedan kršćanin.

Za razliku od toga, danas imamo jednog adventista na svakih 422 stanovnika u svijetu. U vrijeme rimske vojne prevlasti i materijalizma, grčke filozofije i poganske religije, njihova zadaća izgledala je mnogo više neostvariva nego naša danas.

Vjernici rane kršćanske Crkve nisu imali sredstva za masovno komuniciranje, radio, televiziju ili internet. Nisu imali niti društvene mreže kao što su Facebook, Twitter ili telefonske poruke. Nisu imali niti mrežu satelitskih televizijskih postaja. Nisu imali seminare, nakladničke kuće i zdravstveni sustav svjetskih razmjera. Nisu imali niti svjetsku crkvenu organizaciju. Ali imali su nešto drugo — punu mjeru Svetoga Duha. Imali su Isusovo obećanje da će izlivanjem Svetog Duha obuhvatiti sav svijet Radosnom viješću o Božjoj ljubavi i istini.

Eksplozivan rast iz Djela apostolskih

Rezultat je bio zadivljujuć! Pođimo zajedno na putovanje biblijskom knjigom Djela apostolska i nadahnimo se zadivljujućim utjecajem Svetog Duha. U Djelima nam se otkriva što Bog može učiniti za vrlo kratko vrijeme preko posvećenih muškaraca i žena koji vjeruju u Njegova obećanja i postupaju u skladu s Njegovom Riječju.

Kad su se učenici probudili na dan Pedesetnice, nisu niti pomislili da će se Crkva samo toga dana uvećati za tri tisuće novih vjernika. Ali u Djelima 2,41 piše: “Oni, dakle, prihvatiše njegovu riječ i krsitiše se. Tako se onoga dana pridruži Crkvi oko tri

tisuće duša.” A to je bio tek početak. Jer dalje, u Djelima 4,4, čitamo: “A mnogi slušatelji govora pri-grliše vjeru, tako da broj ljudi naraste otprilike na pet tisuća.”

Zapazite da ovaj redak kaže kako je broj ljudi, muškaraca, bio oko pet tisuća. Ako dodamo još i broj žena i djece, on se značajno uvećava. Mnogi procjenjuju da je u vrijeme pisanja četvrtog poglavlja Djela, kršćanska Crkva imala između petnaest i dvadeset tisuća vjernika. Za samo nekoliko kratkih tjedana broj vjernika je eksplozivno narastao. Zapis o ovoj zadivljujućoj pojavi nastavlja se u Djelima 6,7: “Riječ se Božja širila bez prestanka, a broj je učenika u Jeruzalemu silno rastao. I mnogi su svećenici prihvaćali vjeru.”

Dok su učenici propovijedali nadahnuti Svetim Duhom, uskrsli Krist je taknuo srca mnogih vjerskih vođa. Mnogi svećenici su, zajedno sa svojim vjernicima, prihvaćali novu vjeru. Utjecaj novozavjetne Crkve nastavio se širiti na dojmljiv način. Jedan rimski pisac je, govoreći o velikom širenju kršćanstva, to ovako opisao: “Vi ste svuda prisutni. Vas ima u vojsci, ima vas u mornarici, u našem Senatu i na trgu.”

Plinije Mlađi, guverner rimske provincije Bitinije, na sjevernoj obali današnje Turske, pisao je oko 110. godine naše ere imperatoru Trajanu. Ovaj Plinijev zapis je značajan jer je nastao skoro osamdeset godina nakon raspeća. Plinije opisuje službene postupke koje je poduzeo da bi pronašao i iskorijenio kršćane. On kaže: “Mnogi ljudi različite starosti, iz svakog društvenog staleža, pripadnici oba spola, pozvani su i bit će pozvani na suđenje. Ne samo gradovi, nego i sela u mirnim seoskim sredinama zaraženi su ovim praznovjerjem [kršćanstvom].” (*Epistulae*, 10.96)

Ovaj navod iz Plinijevog pisma svjedoči nam da je u jednoj udaljenoj pokrajini kršćanstvo u samo nekoliko naraštaja obuhvatilo svaki društveni sloj. Devedeset godina kasnije, oko 200. godine naše ere, rimski odvjetnik Tertulijan, koji je postao kršćanin, napisao je prosvjedno pismo rimskim sucima braneći kršćanstvo. On je isticao da su “skoro svi stanovnici u svim gradovima kršćani”. (*Apologeticus*,37.8) Izvještaj iz biblijske knjige Djela apostolska izvještaj je o nevjerojatnom rastu kršćanske Crkve u vrlo kratkom razdoblju.

Obraćanjem apostola Pavla, koje je opisano u devetom poglavlju Djela, kršćanska Crkva je dobila naj-silnijeg propovjednika Radosne vijesti onog doba. Pod utjecajem Svetog Duha apostol Pavao je osnivao mjesne crkve po cijeloj Maloj Aziji i Sredozemlju.

U desetom poglavlju Djela opisano je kako je Bog, poslavši viziju Petru dok se molio, uklonio zapreke predrasuda koje su postojale između Židova i neznabožaca. Obraćanjem Kornelija otvorila su se vrata da se desetine tisuća pogana ili neznabožaca pridruži kršćanskoj Crkvi.

Knjiga Djela apostolska se, poput slavne simfonije, sada kreće prema svojem vrhuncu. Kad se Kornelije obratio, Sveti Duh je poslao vjernike rane Crkve izvan granica židovstva. Budući da su tisuće i tisuće neznabožaca postajali kršćani, osnivale su se nove crkve. Sveti Duh je poticao svakog vjernika da svoju vjeru prenese nekom drugom. Osnovane su mnoge crkve. Umjesto da grade velike crkvene zgrade u nekoliko središta, učenici su osnivali crkve u svim društvenim sredinama širom Sredozemlja.

Novozavjetni pokret bio je pokret osnivanja novih crkava. Iz nadahnutog izvještaja doznajemo: “Crkva po svoj Judeji, Galileji i Samariji bijaše na

miru; izgrađivala se i živjela u strahu Gospodnjemu te se povećavala utjehom Duha Svetoga.” (Djela 9,31) Uvidate li važnost riječi “Crkva ... se izgrađivala ... i povećavala”? Istinsko buđenje utvrđuje i izgrađuje Crkvu, i u Kristu i u svijetu. Ono dovodi do rasta Njegove Crkve i do mnoštva evanđeoskih aktivnosti.

Nema istinskog buđenja bez odgovarajućeg evanđeoskog djelovanja. Buđenje bez svjedočenja završava ili samopravednošću ili duhovnim samozadovoljstvom. Buđenje iz knjige Djela apostolska dovelo je do revnosti u objavljivanju Božje ljubavi drugima. Zato u Djelima 12,24 čitamo: “Riječ je Božja rasla i sve se više širila.” Božja riječ, usađena u naša srca, izaziva buđenje, a onda našim svjedočenjem istječe iz nas prema drugima.

Posljednji dio knjige Djela uglavnom se usredotočuje na djelovanje Svetoga Duha koji posredstvom Pavla osniva nove crkve u Filipi, Kolosi i Efezu. U vrijeme kad je knjiga Djela završena, Pavao je mogao posvjedočiti crkvi u Kolosi da se Radosna vijest propovijedala “svakom stvorenju pod nebom” (Kološanima 1,23). Apostol Pavao izražava isto oduševljenje za propovijedanje Radosne vijesti o uskrsnom Gospodinu, koje je imala i novozavjetna Crkva, ovim riječima: “Njega mi navješćujemo, opominjući svakoga čovjeka i poučavajući svakoga čovjeka u svoj mudrosti, da učinimo zrelim svakoga čovjeka u Kristu. Zato se i trudim i borim prema njegovoj djelotvornosti koja snažno očituje svoju silu u meni.” (Kološanima 1,28.29)

“Kad su vjesnici križa naviještali Radosnu vijest, došlo je do takvog očitovanja Božje slave kakvu smrtni čovjek nikad prije nije vidio. Suradnjom s božanskim Duhom apostoli su izvršili djelo koje je potreslo svijet. U jednom jedinom naraštaju Radosna vi-

jest je naviještena svakom narodu.” (Ellen G. White, *Djela apostolska*, str. 373)

Kakva promjena! Kakav preobražaj! Kakvo čudo! Ti prvi učenici kojih je na dan Pedesetnice bilo oko stotinu i dvadeset, sada su, prema procjenama, dostigli broj od preko milijun. Omjer kršćana i stanovništva svijeta značajno se promijenio za samo trideset godina.

Čudotvornim djelovanjem sile Svetoga Duha, no-vo-zavjetna Crkva doživjela je nevjerojatno eksplozi- van rast. Njihov uspjeh je bio ravan čudu. A ono je bilo moguće zahvaljujući silnom izlivanju Svetog Duha. Potreba je bila velika, vrijeme je bilo pravo. Oni su ispunili uvjete i Bog je održao svoje obećanje.

Zapazite sada dojmljivu sličnost između novo- zavjetne kršćanske Crkve i adventnog pokreta. Ti prvi kršćani vjerovali su da će Bog uspostaviti svoje kra- ljevstvo u prvom stoljeću. Pogrešno su razumjeli sta- rozavjetna proročanstva.

Nekoliko dana prije raspeća Jakov i Ivan su uvje- rili svoju majku da zamoli Isusa da im dade ugled- na mjesta u Njegovom kraljevstvu. Učenici nisu shva- ćali veličinu Kristovog poslanja. Bili su potpuno ne- spremni za križ.

Razočaranje koje su doživjeli na Golgoti, 31. go- dine naše ere, navelo ih je na poniznost, priznanje, pokajanje i duboko ispitivanje srca. Križ ih je pri- premio za Pedesetnicu, jer su se pouzdali u obeća- nje svog uskrslog Gospodina. Gledali su dalje od su- za i razočaranja i upravili pogled k nebeskom Sve- tištu da bi primili izlivanje Svetog Duha u obliku rane kiše.

Kasna kiša i adventni pokret

Podimo sada nekih dvije tisuće godina naprijed. Nalazimo se na kraju vremena. Proročanstva iz Knjige proroka Daniela i Otkrivenja bliže se svom slavnom završetku. Kristovi sljedbenici posljednjeg vremena pogrešno su razumjeli riječi iz Daniela 8,14: “Još dvije tisuće i tri stotine večeri i jutara; tada će Svetište biti očišćeno.” Oni su bili uvjereni da je čišćenje Svetišta zapravo čišćenje Zemlje vatrom. Vjerovali su da će kraj svijeta doći na kraju 2.300 dana, 1844. godine.

Priznali su svoje grijehе i radosno očekivali Kristov povratak. Isplatili su sve svoje dugove. Krumpir nisu prikupili, već su ga ostavili na poljima. Ispravili su sve nepravde. Obitelji su se okupile i čekale Isusov dolazak. Nada u Njegov povratak je snažno gorgjela u njihovim srcima. Ali, kao i prvi učenici, i oni su se gorko razočarali. Njihove nade su nestale. Njihovi snovi su bili uništeni. Kao i učenici iz rane Crkve, i oni su tražili da im Bog objasni ovo razočaranje. Znali su da Bog ima odgovor na njihovu nedoumicu. On im može otkriti tajnu ovog razočaranja.

Ellen G. White je zapisala:

“Ako želimo napredovati u pobožnosti, moramo se puno moliti. Koliko smo se samo molili kad se vijest istine počela objavljivati! Koliko se samo često čuo glas posredničke molitve u sobi, u hambaru, u voćnjaku ili u šumarku. Često smo provodili sate u iskrenoj molitvi, moleći se po dvoje ili troje i držeći se obećanja; često se čuo plač, a onda glas zahvalnosti i pjesme hvale. Danas nam je Gospodnji dan bliži nego kad smo prvi put povjerovali, i trebali bismo biti iskreniji, revniji i oduševljeniji od ljudi iz prvih dana. Naše današnje opasnosti su veće od on-

dašnjih. Srca su tvrđa. Mi sada trebamo biti prožeti Kristovim Duhom i ne trebamo se smiriti sve dok Ga ne primimo.” (*Testimonies*, sv. 5, 161,162)

Kao i Gospodnji sljedbenici iz prvog stoljeća, i ti rani adventisti čekali su Gospodina. Bog je odgovorio na njihove molitve. Otvorio im je um da shvate istinu o Duhu i nebeskom Svetišću. Nije se trebalo očistiti Svetište na Zemlji, već na Nebu. U starozavjetno doba Dan pomirenja ili čišćenja zemaljskog Svetišća bio je dan konačnog suda.

U ovim posljednjim danima zemaljske povijesti Isus, naš Veliki svećenik, poziva nas da Mu, u svjetlosti istine o konačnom Sudu, otvorimo svoja srca. Poruka Otkrivenja svijetu posljednjeg vremena glasi: “Bojte se Boga i zahvalite mu, jer je došao čas njegova Suda! Poklonite se Stvoritelju neba i zemlje, mora i izvora voda!” (Otkrivenje 14,7)

Kao i nebesko Svetište, naša se srca trebaju očistiti od svega što stoji između nas i Isusa. Dok tražimo Isusa i primamo očišćenje Svetim Duhom, Duh će nas ispuniti silom kasne kiše za dovršetak Božjeg djela.

Nova Pedesetnica

Isti Sveti Duh koji se izlio na vjernike u novozaavjetno doba da bi osnovali crkve o kojima je riječ u Djelima, izliti će se još obilnije kao kasna kiša za dovršetak Božjeg djela na Zemlji. Bog je učinio nešto nevjerojatno u prvom stoljeću, i On će to ponovno učiniti. Bog je tada činio čuda, a činiti će ih i danas.

Ellen G. White to ovako objašnjava: “Ono što su tada činili apostoli, treba danas činiti svaki vjernik. Mi trebamo raditi s mnogo više oduševljenja da bismo bili ispunjeni još većom mjerom Svetog Duha,

jer umnožavanje zla zahtijeva ozbiljniji poziv na pokajanje.” (*Review and Herald*, 13. siječnja 1903.)

Novozavjetno doba bilo je doba velikih čuda. Bolesni su ozdravljali. Demoni su istjerivani. Na desetine tisuća se obraćalo. Hoće li se to ponoviti i u naše vrijeme? Je li Bog obećao da ćemo silnim izlivanjem kasne kiše doživjeti iskustvo slično onome koje je doživjela rana Crkva opisana u *Djelima*?

Evo jednog važnog odlomka iz knjige *Velika borba*:

“To će djelo biti slično onome na Duhove. Kao što je ‘rana kiša’ bila dana izlivanjem Svetoga Duha u početku objavljivanja Evanđelja da izazove klijanje dragocjenog sjemena, tako će ‘kasna kiša’ biti dana pri njenom završetku za dozrijevanje žetve. ...

Veliko se djelo Evanđelja neće završiti manjom objavom Božje sile od one koja je pratila njegov početak.” (str. 481)

Veliko očitovanje sile Svetoga Duha obećano je i za naše vrijeme. Bog je spreman učiniti nešto zadivljujuće. On je spreman izliti svojega Duha u izobilnoj mjeri. Zapazite sljedeća jasna Božja obećanja o izlivanju kasne kiše:

Zaharija 10,1: “Tražite od Jahve dažda u vrijeme proljetno! Jahve stvara munje i daje kišu; čovjeku kruh daje i stoci travu.”

Hošea 10,12: “Sijte pravednost, požet ćete ljubav; krčite zemlje nove: vrijeme je da Jahvu tražite dok ne dođe i podaždi vam pravdom.”

Jeremija 5,24: “Ne rekoše u srcu svome: ‘Bojmo se Jahve, Boga svojega koji nam u pravi čas šalje rani dažd i kišu kasnu, i koji nam čuva tjedne određene za žetvu.’”

U obradi zemlje postoji žetveni ciklus. U tom ciklusu postoji vrijeme za sjetvu i vrijeme za žetvu. Postoji vrijeme sijanja, vrijeme klijanja sjemena, vrijeme za rast žita i vrijeme za padanje kiše da bi žito sazrelo. I Božji plan spasenja odvija se po božanskom redosljedu. Isus je rođen u pravo vrijeme. Kršten je u pravo vrijeme. Isus je umro u pravo vrijeme. Uskrsnuo je u pravo vrijeme. Isus se uznio Ocu u pravo vrijeme. Isus je izlio svojega Duha kao ranu kišu u pravo vrijeme da bi osnovao kršćansku Crkvu.

Ali mi sada živimo u vrijeme kasne kiše; sat je otkučao posljednji čas. Došao je kraj zemaljske povijesti. Sada je vrijeme za izlivanje kasne kiše u svoj svojoj punini da bi se Crkva pripremila za posljednje obznanjivanje Radosne vijesti prije Isusovog dolaska. Mi živimo u vrijeme kasne kiše.

“U vrijeme u koje mi danas živimo i nad onima koji Ga traže doći će do izlivanja Svetoga Duha. Tražite Njegove blagoslove. Vrijeme je da budemo posvećeniji. Nama je povjeren mukotrpan ali radostan i slavan posao obznanjivanja Krista onima koji žive u tami. Mi smo pozvani da objavljujemo posebne istine za ovo vrijeme. Za ispunjavanje te zadaće potrebno je izlivanje Duha. Trebamo se moliti za to. Gospodin očekuje da Ga tražimo. Mi nismo bili cijelim srcem posvećeni tome...” (*Testimonies to Ministers and Workers*, 511.512)

Uvjereni smo da su svi Božji zahtjevi ostvarivi. Za sve što od nas očekuje da učinimo, On daje silu. Božje djelo na Zemlji neće moći nikada biti dovršeno bez sile kasne kiše. Cijelo Nebo čeka da Božji narod otvori svoja srca za izlivanje Svetog Duha u sili Pedesetnice za dovršenje Božjeg djela za Zemlji.

Božja crkva posljednjeg vremena dobila je posebnu vijest i posebnu zadaću. Bog je obećao posebnu silu za objavljivanje te vijesti i ispunjavanje te zadaće.

Kad je Napoleon poveo svoju vojsku na Egipat, 1799. godine, zborno mjesto vojnika bila je velika pustinja u Gizi. Stajali su tamo ispred goleme Keopsove piramide i divili joj se. Dok su bez riječi stajali pred tim velikim kamenim spomenikom, Napoleon je povikao: "Vojnici, promatra vas četrdeset stoljeća!"

Želio bih parafrazirati ovu Napoleonovu izjavu: Mi živimo na raskrižju vječnosti. Cijelo Nebo nas promatra! Povijest mnogih stoljeća sja nad adventistima posljednjeg naraštaja. Dakle, želi li Bog doista djelovati u životu svakoga od nas "neograničeno više od onoga što možemo moliti ili misliti"? (Efežanima 3,20)

"Krist je Crkvi dao sveti nalog. Svaki vjernik treba biti sredstvo preko kojeg će Bog svijetu slati blago svoje milosti, neiskazano Kristovo bogatstvo. Nema ničega što bi Spasitelj toliko želio kao imati predstavnike koji će svijetu predstaviti Njegovog Duha i Njegov karakter. Ništa svijetu nije toliko potrebno kao ljudi preko kojih će se očitovati Spasiteljeva ljubav. Cijelo Nebo čeka na muškarce i žene preko kojih Bog može otkriti snagu kršćanstva." (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 377)

Bog čezne da preko vas učini nešto zadivljujuće. U ovo posljednje vrijeme vi možete biti svjedok Njegove ljubavi. Vi možete biti svjetlost u svijetu tame. Vi možete ljudima otkriti Božju suosjećajnost u djelokrugu svog utjecaja. On će otvoriti vrata nevjerojatnih mogućnosti kako biste mogli objaviti poruku posljednjeg vremena svojoj obitelji, prijateljima i susjedima. Kakve li prednosti! Nema veće prednosti niti veće radosti nego biti upotrijebljen kao Božja baklja

da bi se nekome osvijetlio put do Božjeg kraljevstva.

To je naše poslanje! To je naša budućnost! To je ono što možemo učiniti! Molim se da plamen buđenja silno gori u vašem srcu da biste prenijeli iskre buđenja i na druge.

Jeste li spremni reći: "Isuse, želim Ti danas ponovno posvetiti svoj život, i molim Te da me ispuniš svojim Svetim Duhom da bih mogao silno svjedočiti za Tebe u završnim danima Tvojega Djela na Zemlji"?

ZA OSOBNU PRIMJENU

Što više volimo Isusa, to će u nama biti jača želja da i drugima govorimo o Njegovoj ljubavi. Svako pravo buđenje zasnovano je na molitvi, utemeljeno na Božjoj riječi i usmjereno na prenošenje Isusove ljubavi drugima.

Probuđeno srce je srce koje svjedoči. Ellen G. White to ovako objašnjava: "Čim netko dođe Kristu, u njegovu se srcu rađa želja da objavi drugima kakvog je dragocjenog Prijatelja stekao u Isusu. Spasonosna i posvećujuća istina ne može ostati zatvorena u njegovu srcu." (*Put Kristu*, 67)

Postoji još jedan oblik povezanosti buđenja i svjedočenja. Svjedočenje nije samo posljedica buđenja, već svjedočenje dovodi do probuđenja. Svjedočenje je jedan od Božjih načina da probudi duhovno samozadovoljno srce. U knjizi Ellen G. White *Djela apostolska* čitamo: "Snaga za odupiranje zlu najbolje se stječe revnom službom." (str. 66) Ona također kaže: "... Da bismo razvili karakter sličan Kristovom, moramo sudjelovati u Njegovu radu." (*Isusov život*, 103)

Tražite ovog tjedna od Gospodina da vam ukaže na posebnu službu u vašoj crkvi u kojoj biste mogli poslužiti. Što Bog želi da učinite? Kako želi da se uključite?

Zašto sada ne biste kleknuli i rekli: "Gospodine, dopuštam Ti da me upotrijebiš kako god Ti želiš da bih ljudima bio na blagoslov i zadobio ih za Tvoje kraljevstvo. Pokaži mi što želiš da učinim. I što god da to bude, odlučujem to Tvojom milošću i ostvariti. Spreman sam Ti služiti i upotrebljavati darove koje si mi dao na blagoslov drugima. Otkrij mi svoju volju i ja ću je slijediti."

7

Buđenje i dovršetak Božjeg djela

Brojke su obeshrabrujuće. Zadaća koja je pred nama čini se neostvarivom. Misija koja je pred nama čini se našem ljudskom umu nemogućom. Broj stanovništva svijeta je prije nekoliko godina dosegao sedam milijardi. Trenutno ima više od milijardu ljudi u Kini, i još toliko u Indiji. Afrički kontinent je premašio milijardu stanovnika. Od sedam milijardi ljudi na planetu Zemlji, samo približno 32 posto, ili 2,2 milijarde su kršćani.

Ima 1,6 milijarda muslimana, 1,1 milijarda agnostika i ateista, 1 milijarda Hindusa, 376 milijuna budista te stotine drugih vjerskih skupina.

Iako je Adventistička crkva jedna od najbrže rastućih kršćanskih crkava, u kojoj se svake godine krštava više od milijun ljudi — i koja trenutno ima blizu dvadeset milijuna krštenih vjernika — mi činimo približno samo jedan posto svih kršćana i samo mali udio svjetskog stanovništva. Sve ovo navodi nas da postavimo neka vrlo važna pitanja:

Kako će se završiti Božje djelo na planetu Zemlji?

Je li moguće da Radosna vijest, kao sastavni dio trostruke anđeoske vijesti, obuhvati cijeli svijet za razmjerno kratko vrijeme?

Što će dovesti do željenog ubrzanog objavljivanja Radosne vijesti?

Kad će se ostvariti Isusove riječi: “Ova Radosna vijest o Kraljevstvu propovijedat će se po svemu svijetu, svim narodima za svjedočanstvo, i tada će doći svršetak.” (Matej 24,14)?

Božje poslanje

Pravi odgovor na ova pitanja je: Misija ili poslanje zadobivanja izgubljenih ljudi “neprolaznom Radosnom vijesću” je Božje poslanje; ono nije naše.

Bog nas je pozvao da surađujemo s Njim na dovršenju Njegovog djela. Bog nikada ne traži od nas da činimo nešto za što nas nije osposobio. Kad se udružimo s Njim u Njegovom poslanju zadobivanja izgubljenog svijeta, On obećava da će izobilno izliti svog Duha kako bi nas osposobio da ostvarimo ono što nam sada izgleda nemoguće.

Obećanje o Svetom Duhu

Prije nego što se uznio na Nebo, Isus je dao sljedeće obećanje svojim učenicima koji ostaju na Zemlji: “Ipak vam istinu velim: vama je bolje da ja odem, jer ako ne odem, Branitelj neće doći k vama. Odem li, poslat ću ga k vama.” (Ivan 16,7)

Ovo učenicima zvučalo nevjerovatno. Kako bi to moglo biti za njihovo dobro da ih Isus napusti? Ali On je obećao da će im poslati treću Osobu Božanstva, Svetoga Duha, u svoj punini nebeske moći.

Učitelj je obećao: “Ali, primit ćete snagu pošto Duh Sveti dođe na vas, pa ćete mi biti svjedoci u Jeruzalemu, u svoj Judeji, u Samariji i sve do kraja zemlje.” (Djela 1,8)

Isusovo obećanje o izlivanju Svetoga Duha ispunilo se na dan Pedesetnice. Na jednom mjestu i u jednom danu kršteno je tri tisuće ljudi. Božja sila djelovala je tako snažno da je u samo jednom naraštaju Evanđelje stiglo do udaljenih krajeva Zemlje.

Postoje tri područja ovog Isusovog obećanja koja bih želio da zajedno sagledamo. To su sveobuhvatna narav obećanja, sveopće primjenjivi uvjeti obećanja, i jednako osnažujući rezultati obećanja.

Sveobuhvatna narav obećanja

Izvještaj iz Djela apostolskih nije samo izvještaj o nekoliko izdvojenih pojedinaca na koje se s vremena na vrijeme izlio Sveti Duh. To je izvještaj o Crkvi na koju se moćno izlio Sveti Duh.

Crkva je tražila izlivanje Svetoga Duha. Crkva se molila. Crkva je otvorila svoje srce za Božje blagoslove. Crkva je priznala svoje grijeha. Crkva se pokajala. Crkva se posvetila svojoj zadaći i Bog je s Neba odgovorio.

Razmotrimo još jednom taj molitveni sastanak u Gornjoj sobi iz Djela apostolskih. “Svi su ovi bili jednodušno ustrajni u molitvi zajedno s nekim ženama, Isusovom majkom Marijom i braćom njegovom. U ono vrijeme Petar ustade te pred svom braćom — bilo je zajedno oko sto dvadeset osoba...” (Djela 1,14.15)

Mlada kršćanska crkva je iskreno tražila Boga u molitvi. Molili su se za obećano izlivanje Svetoga Duha. Uvidjeli su svoju nesposobnost da sami objave cijelom svijetu vijest o uskrsnom Gospodinu.

Dok su se molili, priznajući svoje grijeha i tražeći od Boga silu za objavljivanje Njegove milosti, nebeske ustave su se otvorile i kiša Svetoga Duha izlila se na njih.

U Djelima je opisan taj prizor: “*Svi se oni napuniše Duha Svetoga te počeše govoriti tuđim jezicima, kako ih je već Duh nadahnjivao da govore.*” (Djela 2,4) Zapazimo da tekst kaže: “*Svi se oni napuniše Duha Svetoga...*”

Tko su bili ti *svi* koji su se napunili Duha?

Bili su to ne samo učenici, nego i svi oni koji su se nalazili u Gornjoj sobi — stotinu i dvadeset vjernika.

“U posljednje ću vrijeme — veli Gospodin izliti od svoga Duha na svako ljudsko biće, te će proricati vaši sinovi i vaše kćeri; vaši će mladići imati videња, a vaši starci sne. Također ću u ono vrijeme izliti od svoga Duha na svoje sluge i sluškinje, te će proricati.” (Djela 2,17.18)

Bog ne pravi razliku među spolovima. Sveti Duh će se izobilno izliti na “vaše sinove i vaše kćeri”. Bog ne gleda na razlike u godinama. Sveti Duh će se izobilno izliti na mlade i na stare. Bog ne gleda na položaj. Sveti Duh će se izobilno izliti na “sluge i sluškinje”.

U knjizi *Djela apostolska*, Ellen G. White kaže:

“Vrijeme nije promijenilo Kristovo obećanje da će, kad ode, poslati Svetog Duha kao svojeg predstavnika. Razlog što bogatstva Njegove milosti ne teku prema ljudima na Zemlji nisu ograničenja s Božje strane. Ako se ispunjenje obećanja ne ostvaruje kao što bi moglo, onda je to zato što se obećanje ne cijeni kako bi trebalo. Kad bi *htjeli*, *svi* bi mogli biti ispunjeni Duhom. Gdje god se potrebi za Svetim Duhom obraća mala pozornost, tamo je uočljiva duhovna suša, duhovna tama, duhovno opadanje i smrt. Kad god manje važne stvari zaokupljaju pozornost, nedostaje božanska snaga potrebna za rast i napredak Crkve — a koja sa sobom donosi sve ostale blago-

slove — premda je ponuđena u neograničenom obilju.” (str. 31,32)

Ovo je nešto dublje i šire od onoga kako smo to možda ranije razumjeli. Tijekom starozavjetnog razdoblja Bog je izlijevao svoga Duha na pojedince; ali na dan Pedesetnice On je izlio svog Duha na cijelu Crkvu.

Apostolska Crkva bila je Duhom ispunjena Crkva, koja je cijelom svijetu objavila Radosnu vijest. Bog čezne da ponovno učini to isto. On čezne da izlije svoga Duha na muškarce i žene, mlade i stare, bogate i siromašne, obrazovane i neobrazovane, pismene i nepismene. Obećanje o Duhu dano je i vama i meni; i vašoj mjesnoj crkvi, i Konferenciji, i Uniji, i Diviziji, i Generalnoj konferenciji. To obećanje je sveobuhvatno. Ono je naše. Svi se danas možemo pozvati na njega. Isus čezne da nas ispuni silom Svetog Duha. Njegovo obećanje je za ovo vrijeme i za ovo mjesto, za ovdje i sada. Ali postavimo sada dva osnovna pitanja.

Prvo. Kako mi osobno možemo dobiti Svetog Duha? Drugo: Kako cijela Crkva može dobiti to silno izlivanje Svetog Duha?

Sveopće primjenjivi uvjeti obećanja

Jedno je sigurno: izlivanje Svetog Duha neće nastati bez iskrenog i poniznog traženja u molitvi.

Luka bilježi da je odlika Crkve apostolskog doba bila: “Svi su ovi bili jednodušno ustrajni u molitvi...” (Djela 1,14)

Ellen G. White dodaje: “Mi se trebamo moliti za silazak Svetog Duha isto tako žarko kao što su se molili učenici na dan Pedesetnice.” (*Review and Herald*, 25. kolovoza 1896.)

Prorok Zaharija prenosi isti osjećaj sljedećom izjavom: “Tražite od Jahve dažda u vrijeme proljetno!” (Zaharija 10,1)

Isus nas isto tako potiče da tražimo Svetog Duha: “Dakle: ako vi, premda ste zli, možete davati svojoj djeci dobre darove, koliko će više Otac nebeski dati Duha Svetoga onima koji ga mole!” (Luka 11,13)

Ellen G. White piše: “Braćo moja i sestre, tražite Svetog Duha. Bog ispunjava svako obećanje koje je dao.” (*Testimonies*, sv. 8, 23)

Bog nas poziva da se iskreno molimo za Svetog Duha; ali ne zato što nam Ga On nije spreman dati, već zato što Ga mi nismo spremni primiti. Ne zato što nam Ga Bog ne želi darovati, već zato što Ga mi ne čeznemo primiti — onoliko koliko Ga nam On čezne darovati. I ne zato što je Bog spor u izlivanju svojega Duha u punini, već zato što mi nismo spremni primiti puninu sile Svetoga Duha. To nije zato što Bog ne uviđa našu potrebu za Svetim Duhom da bi se Njegovo djelo dovršilo, već je to zato što mi ne uviđamo svoju potrebu u potpunosti.

Je li onda moguće da smo, ponekad, zamjenjivali silu Svetoga Duha svojim ljudskim planovima, metodama i organizacijom, ma koliko da su oni važni?

Poslušajmo ovu snažnu izjavu iz nadahnutog perra Duha proroštva: “Ne sjedite uvjereni da će u određeno doba godine kiša pasti. ... Tražite je. ... Ako želimo da se pljuskovi milosti izliju na nas, mi moramo svim srcem tražiti Njegov dar.” (*Review and Herald*, 2. ožujka 1897.)

Biblijski uvjeti buđenja

Jedan od biblijskih uvjeta za nastanak buđenja jest iskreno traženje. Bog daje Svetog Duha onima

koji Ga traže. Još jedan prijeko potreban uvjet je priznavanje svakog poznatog grijeha. Kad su se učenici sastali u Gornjoj sobi, "Ostavivši po strani sva neslaganja, sve želje za prvim mjestom, zblížili su se u kršćanskom zajedništvu. Prilazili su sve bliže Bogu, a to im je pomoglo da shvate kakvu su prednost imali što su se tako prisno družili s Kristom. Tuga je ispunjala njihova srca kad su pomislili koliko su Ga puta ožalostili svojom sporošću razumijevanja, svojim nerazumijevanjem pouka koje ih je, za njihovo dobro, pokušavao naučiti." (*Djela apostolska*, 24).

Ellen G. White jasno kaže: "Ovi dani pripreme bili su dani dubokog ispitivanja srca." (*isto*, 25) Učenici su sa suzama priznavali svoje grijeha. Oni su shvatili da je njihov ponos i želja za vlašću ograničila Isusove želje za njihov život. Otvorili su svoja srca za očišćujuću silu Svetoga Duha. Čeznuli su da osjete puninu Isusove ljubavi u svojem životu. Čeznuli su da odražavaju Njegov blag karakter. Krist im je bio najvažniji. Sada su bolje razumjeli značaj Njegove žrtve na križu. Shvatili su vrijednost spasenja posredstvom Njegove milosti. Ispunjeni Njegovom ljubavlju, oduševljeni Njegovom milošću i osnaženi Njegovom silom uskrsnuća, bili su osposobljeni da snagom Njegovog Svetog Duha preokrenu svijet.

Bog čezne da ponovno izlije svoga Duha na svoju Crkvu. On čezne da slomi naša srca svojom ljubavlju, preobrazi nas svojom milošću i ispuni nas svojom snagom.

Godine 1888. dva mlada propovjednika, A. T. Jones i E. J. Waggoner, održali su niz propovijedi na zasjedanju Generalne konferencije u Minneapolisu, u državi Minnesota. Dok su govorili o Kristovoj neusporedivoj ljepoti, reakcije zastupnika bile su razli-

čite. Neki su smatrali da su to najdragocjenije poruke od svih koje su dotad čuli. Oni su ponovno predali svoj život Isusu i uspostavili su dublju zajednicu s Njim nego ikada prije. Drugi su prigovarali da su adventisti oduvijek propovijedali Isusa te da propovjednici Jones i Waggoner mnogo više naglašavaju milost od Zakona. Takvi su se suprotstavili ovom “novom nauku” i smatrali su da će on dovesti do nedovoljnog naglašavanja važnosti Božjeg zakona.

Ellen G. White je ozbiljno razmotrila ovo pitanje. Godine 1892. ona je napisala: “Glasna vika trećeg anđela je već započela otkrivanjem Kristove pravednosti, pravednosti Otkupitelja koji oprašta grijeha. To je početak širenja svjetlosti trećega anđela, čija slava treba ispuniti svu Zemlju.” (*Review and Herald*, 22. studenoga 1892.)

Četiri godine nakon zasjedanja Generalne konferencije u Minneapolisu poruka o opravdanju vjerom, u okviru trostruke anđeoske vijesti kojom se svijet treba pripremiti za Isusov dolazak, bila je tako snažna da je Ellen G. White mogla reći da je “glasna vika” već otpočela. Adventistička crkva se pokrenula. Uspavani duhovni život Božjeg naroda iznenada je oživio. Nastalo je duhovno buđenje.

Što je u toj poruci iz 1888. godine bilo tako snažno, tako preobražavajuće i tako moćno? Jednostavno rečeno, bilo je to sljedeće: Isus Krist čezne da nas spasi više nego što mi čeznemo da budemo spašeni. Isus nas je došao izbaviti od kazne i od sile grijeha. Ta poruka o Njegovoj dostatnoj spasonosnoj milosti je hitan poziv na priznavanje grijeha, pokajanje i potpuno oslanjanje na Njega. To je poziv da se odbaci svako zadovoljstvo samim sobom, oslanjanje na naša djela i dostignuća.

“Što je opravdanje po vjeri? To je Božje djelo kojim se čovjekova slava pretvara u prah i čini za čovjeka ono što on svojom silom ne može učiniti za sebe. Kad ljudi uvide svoju ništavnost, skloni su odjenuti Kristovu pravednost.” (Ellen G. White, *Vjera kojom živim*, Zagreb 2004., 115).

Poruka da je Isusova žrtva dostatna za sve treba slomiti naša srca, navesti nas na pokajanje i otvoriti naše misli za primanje Njegove preobražavajuće sile. Kad Bog bude imao narod koji je u potpunosti predan Isusu, pokoren Njegovoj volji i koji otkriva svijetu Njegov ljubazni karakter, On će izliti svojega Duha u sili Pedesetnice za dovršenje Božjeg djela na Zemlji.

Na godišnjem zasjedanju Generalne konferencije Adventističke crkve 1973. godine, kojem su prisustvovali predstavnici iz cijelog svijeta, pastor Robert Pierson, tadašnji predsjednik Generalne konferencije, uputio je poziv zastupnicima okupljenim u središtu Adventističke crkve u svijetu u gradu Washingtonu da traže novo iskustvo s Kristom u osobnom duhovnom buđenju. Djelovanje Svetog Duha osjetilo se na poseban način. Zastupnici su u molitvi na koljenima tražili Boga. Iskreno su priznavali svoje grijehе. Zajedno su proučavali Božju riječ. Na tom godišnjem zasjedanju upućen je najozbiljniji poziv na buđenje koji je ova Crkva ikada uputila.

On je glasio:

“Poruka Laodiceji odnosi se na osobnu zajednicu s Isusom Kristom, iz koje će nastati vrsni ljudi, ljudi pobjednici, ljudi koji će prema Kristovim riječima pobijediti, ‘kao što i ja pobijedih’ (Otkrivenje 3,21). Ova poruka će izgraditi ljude koje će Bog moći poslati, siguran da će biti primjer onih koji ‘čuvaju Božje zapovijedi i vjeru u Isusa’ (Otkrivenje 14,12), ljude

koji su iz iskustva naučili da je sva dobrota ishod djelovanja božanske sile. Takvim ljudima se može dati posebna sila, jer će je oni upotrijebiti na Isusov način i u svim područjima života odražavati Isusov karakter.” (Poziv s godišnjeg zasjedanja, 18. listopada 1973.)

Predstavnici okupljeni na godišnjem zasjedanju Generalne konferencije 1973. godine bili su duboko pokrenuti ovim pozivom. On je postao osnova proučavanja na mnogim propovjedničkim sastancima i u mjesnim crkvama. On je odražavao novozavjetni naglasak na molitvi, proučavanju Biblije, priznavanju svih poznatih grijeha, pokajanju i svjedočenju. U svim vremenima do buđenja je dolazilo zbog iskrene predaje Isusu. Duhovna načela koja su dovela do buđenja u prvom stoljeću dovest će do buđenja u svakom naraštaju. Kad su velškog reformatora Evana Robertsa upitali: “Kojim postupcima se stiže do silnog duhovnog buđenja?”, on je odgovorio: “Doista sasvim jednostavnim.”

Postupci Evana Robertsa koji dovode do duhovnog buđenja

- Tražite Boga i priznajte Mu sve poznate grijehе. **Molite se.**
- Odbacite i uklonite sve što je u vašem životu sumnjivog karaktera. **Predajte se Bogu.**
- Budite spremni odmah poslušati glas Svetoga Duha. **Slušajte Boga.**
- Priznajte Krista pred svijetom. **Svjedočite o Njemu.**

Tražite Boga u molitvi. Molite se iskreno. Svako-dnevno se molite za svježe pomazanje Svetim Duhom. Posvetite Bogu sve što imate i sve što jeste. Slušajte glas Svetoga Duha u Božjoj riječi i budite spremni prihvatiti istinu odmah dok vam je Bog otkriva. Kažite drugima ono što Bog čini za vas u vašem životu.

Svjedočenje i kasna kiša

Ne oklijevajte objaviti Božju ljubav i milost onima koje Bog dovede na vaš životni put. Kršćani koji svjedoče jesu kršćani koji napreduju. Što smo ispunjeniji Svetim Duhom, to više želimo govoriti o Kristu koji je promijenio naš život. A što smo aktivnije uključeni u objavljivanje Krista drugima, bit ćemo više ispunjeni Njegovim Duhom za objavljivanje Isusove ljubavi.

Zašto bi Bog izlio svojega Duha u sili kasne kiše za dovršetak svojeg djela na Zemlji, ako većina vjernika Crkve ima malu ili nikakvu želju za svjedočenjem? Ako kasna kiša, punina sile Svetoga Duha, treba osposobiti Crkvu da svijetu prenese Božju poruku za posljednje vrijeme, zašto bi nam je Bog dao — ako smo mlaki i ravnodušni prema spašavanju izgubljenih ljudi? Punina sile Svetoga Duha izliti će se na Crkvu koja se moli, koja je potpuno posvećena i ujedinjena — na Crkvu koja svjedoči.

Ellen G. White je to sažela sljedećim riječima: “Neka kršćani odbace svaki razdor i neka se predaju Bogu za spasenje izgubljenih. Neka vjerom traže obećani blagoslov, i on će doći.” (*Testimonies*, sv. 8, str. 21)

Sebičnost, ponos, težnja za nadmoćnosti, natjecanje među propovjednicima i crkvenim ustanova-

ma ograničava Boga u onome što može učiniti za nas.

- Njegova sila će se pokazati kad Mu dopustimo da potpuno upravlja našim životom. Ona će se pokazati kad smo Ga spremni slaviti za sve što je učinio preko nas.
- Njegova sila će se pokazati kad volimo izgubljene kao što ih On voli.
- Njegova sila će se pokazati kad nam širenje Njegovog kraljevstva postane važnije od izgrađivanja osobnog kraljevstva.
- Njegova sila će se pokazati kad nam Njegova čast bude važnija od naše. Njegova sila će se pokazati kad nam bude najvažnije ono što je Njemu najvažnije.
- Njegova sila će se pokazati kad u našim mislima bude ono što je u Njegovim mislima.

Radosna vijest je da će Bog podići posljednji naraštaj posvećenih muškaraca i žena koje će upotrijebiti za dovršenje svojega djela na Zemlji.

Obećanja koja uvijek osnažuju

Biblijsko proročanstvo otkriva da će uoči Gospodnjeg dolaska doći do snažnog izlivanja Njegovog Duha: "Zemlja se rasvijetli od njegova sjaja." (Otkrivenje 18,1)

Bog će nadvladati sile zla. Sile uništenja neće omesti ostvarenje Njegovih planova. Evanđelje će doprijeti do svih krajeva Zemlje. Stotine tisuća ljudi prihvatit će Isusa i Njegovu istinu u završnim danima zemaljske povijesti.

Zlo neće imati posljednju riječ,
 Bog će je imati.
 Bolest neće imati posljednju riječ,
 Bog će je imati.
 Siromaštvo neće imati posljednju riječ,
 Bog će je imati.
 Slabosti neće imati posljednju riječ,
 Bog će je imati.
 Patnje neće imati posljednju riječ,
 Bog će je imati.
 Čovjek neće imati posljednju riječ,
 Bog će je imati.

Božja namjera, Božji narod i Božja Crkva će na kraju nadvladati.

“Božje sluge, ozarena lica svetim posvećenjem, žurit će iz mjesta u mjesto objaviti poruku s Neba. Tisuće će glasova, diljem čitave Zemlje, objaviti upozorenje. Činit će se čuda, bolesni će ozdravljati, a znakovi i čudesa pratit će vjerne. ...

Vijest se neće toliko širiti dokazivanjem koliko dubokim osvjedočenjem Božjeg Duha.” (*Velika borba*, Zagreb 2010., 481,482).

Božje djelo na Zemlji će biti dovršeno. Misija će biti ostvarena, zadaća ispunjena. Isus će doći izbaviti svoj narod. On će doći kao moćni Izbavitelj.

Doći će kao Kralj nad kraljevima i Gospodar nad gospodarima. Doći će kao slavni Pobjednik. Doći će da svoju djecu povede kući, a mi ćemo pasti pred Njegove noge i zapjevati: “Svet, svet, svet Bog, Gospodar, Svemogući!” (Otkrivenje 4,8)

Djelo na Zemlji će biti završeno, i mi ćemo slaviti Boga kroz beskrajne vjekove vječnosti.

ZA OSOBNU PRIMJENU

U završnim trenucima zemaljske povijesti Bog će upotrijebiti crkvene službenike, propovjednike i vjernike i oblikovati završni pokret koji će objaviti svijetu Njegovu vijest za posljednje vrijeme. Probuđena Crkva, ujedinjena Njegovom ljubavlju, svedočiti će o Njegovoj slavi. Evo proročanstva o onome što predstoji:

“U noćnom viđenju bili su mi pokazani prizori velikih pokreta obnove među Božjim narodom. Mnogi su hvalili Boga. Bolesni su ozdravljali i čuda su se događala. Osjećao se duh iskrene molitve, kakav je postojao prije velikog dana Pedesetnice. Stotine tisuća su posjećivali obitelji i otvarali s njima Božju riječ. Srca su bila osvjeđena silom Svetog Duha i osjetio se duh istinskog obraćenja. Posvuda su se otvarala vrata za objavljivanje istine. Izgledalo je da je svijet prosvijetljen nebeskim utjecajem. Iskreni i ponizni Božji ljudi primili su veliki blagoslov. Čula sam glasove zahvalnosti i hvale, i izgledalo je da je došlo do obnove kakvu smo vidjeli 1844. godine.” (Ellen G. White, *Testimonies*, sv. 9, 126)

Je li Božja vjesnica vidjela i tebe u tom viđenju? Jesi li i ti dio ovog buđenja posljednjeg vremena? Osjećáš li još uvijek golemi teret za svoju obitelj, prijatelje i susjede? Evo nekoliko praktičnih koraka koje možeš poduzeti da bi im prenio Božju poruku za posljednje vrijeme.

1. Traži od Boga da ti daruje nekoga koga ćeš upoznati s Njegovom ljubavlju.
2. Kad ti Sveti Duh ukaže na tu osobu, daj joj neku knjigu ili duhovno štivo.
3. U pogodno vrijeme uputi joj poziv da proučava Bibliju zajedno s tobom, ili u maloj skupini za proučavanje Biblije.

*“Ova Radosna vijest o Kraljevstvu propovijedat
će se po svemu svijetu, svim narodima
za svjedočanstvo, i tada će doći svršetak.”*

(Matej 24,14)

Kazalo

<i>Osobna poruka pisca</i>	5
1. Molitva i buđenje	9
2. Sveti Duh i buđenje	31
3. Buđenje kao hitna potreba	47
4. Pravo i lažno buđenje	65
5. Obećano buđenje	81
6. Propovijedanje Evanđelja i buđenje	97
7. Buđenje i dovršetak Božjeg djela	111

“Buđenje prave pobožnosti među nama naša je najveća i najhitnija potreba.”

(Ellen G. White, *Selected Messages*, sv. 1, 121)

Nema ničega što je Adventističkoj crkvi potrebnije od istinskog duhovnog buđenja. Nema ničega čega se Sotona više boji od ovog obećanog buđenja. I nema ničeg važnijeg za djelatnike, propovjednike i vjernike Crkve od zajedničkog traženja tog buđenja. Nema ničeg važnijeg.

U svojoj knjizi **Probudi nas** pastor Mark Finley nas poziva da otvorimo svoja srca i um poniznoj molitvi. Buđenje uvijek počinje s jednim muškarcem, jednom ženom, jednim mladićem i jednom djevojkom, koji na koljenima traže Boga. Svatko od nas može biti ta osoba koju će Bog iskoristiti da bi probudio naš dom, crkvu, školu ili dio svijeta u kojem živimo.

Dok čitamo ovu knjigu, neka molitva našeg srca bude: “Gospodine, probudi nas!”

Pastor Mark A. Finley i njegova supruga Ernestine uključeni su u kršćansku službu više od četrdeset godina — propovijedanjem, poučavanjem, održavanjem seminara o duhovnom rastu te predavanjima o zdravom načinu življenja. Od 1994. do 2004. godine pastor Finley je radio kao direktor i govornik televizijskog programa *It is Written* (Pisano je). On putuje po svijetu kao međunarodno omiljeni evanđelist, obraćajući se tisućama slušatelja na velikim evanđeoskim skupovima. Trenutno služi kao savjetnik predsjednika Generalne konferencije Kršćanske adventističke crkve.

www.znaci-vremena.com